URHEILUAMPUJA

www.ampumaurheiluliitto.fi

Suomen Ampumaurheiluliiton jäsenlehti 3/2015

Suomalais-ampujat Bakussa

sivut 5–12

Skeet-ampuja Marko Kemppainen:

PRONSSI KOTIIN!

Seuraesittelyssä: OSU ja LAS → 26 ja 28

Kaksi olympiamaapaikkaa Rioon → 14–15

Ase-esittelyssä: Beretta 692 → 32

LAPUA

Testiasemat Suomessa ja Saksassa
Soita ja varaa aika
Lapua: Arvi +358 50 5811728
Vierumäki: Asko +358 40 5861 357
Schönebeck: Christoph +49 173 767 7632

LAPUA .22 LR PATRUUNAT

TESTAA JA MENESTY

Passion for Precision

www.lapua.com

URHEILUAMPUJA

PERUSTETTU 1927
87. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA
Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA
Risto Aarrekivi, puh. (09) 3481 3152
risto.aarrekivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
Maila Pynnönen, puh. (09) 3481 2481
maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI
OS-Media Oy, puh. +358 (0) 40 413 0730
ilmo@os-media.fi

ULKOASU Erika Nieminen

PAINOPAIKKA Forssa Print 2015

ARTIKKELIVASTUU
Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN
Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI
Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAURHEILULIITTO RY
Postiosoite: 00093 VALO
Käyntiosoite: Radiokatu 20 (6. krs), 00240 Helsinki
Puhelin: (09) 3481 2481
Faksi: (09) 147 764
Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA
Toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi
Talouspäällikkö Pirjo Manninen
Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki
Toimistosihteeri Maila Pynnönen
Viestintäpäällikkö Lassi Palo
Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio
Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

KANNEN KUVA: LASSI PALO

SAL
SUOMEN AMPUMAURHEILULIITTO
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

YMPÄRISTÖMERKKI MILJOMÄRT 4041 0428

PEFC PEFC/02-31-162

LASSI PALO

Parhaat helsinkiläisurheilijat kautta aikojen -näyttely on avattu Kisahallissa.

Pentti Linnosvuolle kunniaa

AMPUMAURHEILUN olympiavoittaja **Pentti Linnosvuo** on nimetty Helsinki Hall of Fame -galleriaan, jonka avajaisia vietettiin 12. kesäkuuta Kisahallissa Helsinki-päivän kunniaksi. Linnosvuo voitti vapaapistoolin olympiakultaa 1956 ja olympiapistoolin kultaa 1964. Lisäksi hän sai olympiahopeaa olympiapistoolilla 1960. Hänet valittiin Suomen urheilun Hall of Fameen 2012. Helsinki Hall of Famessa on joukko menestyneitä helsinkiläisiä urheilijoita. Arkkitehti **Riikka von Martens** alkoi suunnitella galleriaa viime syksynä.

– Aloimme kerätä kuvia, joiden tavoitteena oli ilmentää sitä energiaa, liikettä ja tunnelmaa, joka urheilusuorituksessa on. Tekstit ovat Urheilumuseon **Vesa Tikanderin** käsialaa, von Marten valotti avajaisissa gallerian taustoja.

Helsinki Hall of Fame -gallerian ideoivat **Ulla Knus** ja **Pekka Jyrkiäinen**.

Avajaisissa paikalla olleet kansanedustajat **Harry Harkimo** ja **Satu Multala** olivat erittäin tyytyväisiä, että menestyneitä urheilijoita muistetaan näin arvokkaalla tavalla.

– Gallerian paikka on myös hieno, sillä olen aikoinaan harjoitellut ”Kisiksessä” paljon, galleriaan nimetty purjehtija Multala sanoi.

LASSI PALO

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 3/2015

4 Pääkirjoitus
Se on pienestä kiinni!
5 Ajankohtaista
Euroopan kisoissa hyvä tunnelma ❄ 6 kiperää
6–9 KANNESSA:
Bakussa ammattilaisten kisat
12 Valmennuksen johtajan katsaus
14 Satu Mäkelä-Nummela ja Vesa Törnroos tähtäävät kärkikahinoihin olympialaisissa
16 Ari Meinanderin vasuri
17 Topi "Hulkki" Hulkkonen on kätevä käsistään
18 Tiia Honkaselkä tuo practicaliin naisvoimaa
19 Lukijakyselyn tulokset
20 Urheilija arjessa
Liikkuvan maalin erikoismies ja rakennusmestari **Krister Holmberg**
22 Noin 20 kysymystä
vastaajana Pentti Saari
24 EC 25/300
25 Orimattilan Junior Cup
26 Seuraesittely OSU
28 Seuraesittely LAS
30 Lotta Jaakkolasta rata-asiantuntija
32 Ase-esittely Beretta 692
34 Schönebeckin tehdas
37 Merkkauspatruunat
38 Totta toinenkin puoli
40 Valmennus Haulikon lv-leiri

41 In Memoriam
42–43 Tiedotuksia, kursseja ja tapahtumia ❄ Palvelu-hakemisto ❄ Kilpailukutsut ❄ Onnittelut ❄ Tavarapörssi
44 Svenska sidor
46 Radoilta kerättyä
❄ 10 napakkaa
47 Finaali Maila Pynnönen

hakuammuntaa

MAILA PYNNÖNEN jää eläkkeelle Ampumaurheiluliitosta 1.10.2015. Työvuosia SAL:ssä ehti kertyä liki 37. ❄ **sivu 47**

37

Pienestä kiinni

Suomalainen ampumaurheilu on edustettuna vuoden 2016 Rio de Janeiron olympia- ja paralympialaisissa. Mutta kuinka monen urheilijan joukkue sinne lopulta pääsee, on vielä epävarmaa. Paikan ovat tähän mennessä ampuneet **Satu Mäkelä-Nummela** ja **Vesa Törnroos** trapissa ja paralympiapuolella **Minna Leinonen** ilmakiväärissä.

Bakussa ovat tätä kirjoittaessani käynnissä ensimmäiset European Gamesit – Euroopan olympialaiset ja miesten ilmakiväärissä **Juho Kurki** on kisaamassa. Tiukkaa on, sillä Juhon peruskilpailun (60 ls) keskiarvo oli 10,417, kun taas peruskilpailun ykkösen 10,488. Viimeisen finalistin keskiarvo oli 10,432. Puhutaan jo millien tuhannesosista. Se on pienestä kiinni!

Nyt kun kansainvälisissä kilpailuissa peruskilpailutkin ammutaan desimaalikilpailuna, paperitauluun ampuminen ja harjoittelu eivät enää riitä, vaan tarvitaan sähköisiä tulostauluja. Niiden hankkiminen vaatii pitkäjänteistä suunnittelua seuroilta, mutta sitten kun ne on hankittu, moni asia helpottuu kisajärjestelyissä ja muussakin seuran toiminnassa. Toisaalta myös useampi ehtii ampua sähköisiin tauluihin illan aikana kuin ennen aikaan paperitauluihin. Se mahdollistaa tarjonnan lisäämisen. Kiitos niille seuroille, jotka ovat hankkineet tai suunnittelevat hankkivansa sähköiset tulostaulut.

Ulko- ja sisäratojen varustaminen nykyaikaisilla laitteilla ja palvelujen modernisointi tarjoavat lisää toimintamahdollisuuksia. Ratojen nykyaikaistamisen rinnalla kamppailu on kovaa – ellei kovempaakin – ympäristölupien suhteen. Ratojen kehittämisen ja nykyaikaistamisen kannalta on elintärkeää, että lupa-asiat saadaan pitempikestoisiksi. Viiden tai kymmenen vuoden ympäristöluvalla ei seura pysty tekemään tai edes uskalla alkaa tehdä kehittämistoimia.

Nyt kun Ampumaharrastusfoorumi palkkasi rata-asiantuntijan auttamaan seuroja lupa-asioissa, niin jo kuukauden aikana on tullut selväksi ainakin kaksi asiaa. Ympäristöviranomaisilla ei ole oikeaa tietoa ja käsitystä ampumaurheilusta ja -harrastuksesta; siitä mitä se vaatii ja miten sitä suoritetaan. Toinen asia on se, että lupa-asioissa tarvitaan apua. Valitettavan usein lupapäätökset on tehty hatarin tiedoin ja jopa virheellisinkin perustein.

Tämä ei ole yksin ympäristöviranomaisten syy, sillä me itse voimme tehdä asialle paljonkin. Voimme kutsua päättäjiä radalle kokeilemaan ja kertoa heille faktatietoa lajista, turvallisuusohjeista ja säännöistä. Moni asia voi selkiytyä ja käsitykset muuttua. Se voi olla pienestä kiinni. Kannustan avoimeen yhteistyöhön, sillä meillä on hieno laji ja harrastus, jota kehtaa esitellä.

PS. Rata-asiantuntija **Lotta Jaakkolasta** löytyy juttu tämän lehden sivulta 30.

RISTO AARREKIVI
SAL:n toiminnanjohtaja, Ampumaharrastusfoorumin puheenjohtaja / SAL:s verksamhetsledare, ordförande för Ampumaharrastusfoorumi

Det hänger på så lite

Det finska sportskyttet kommer att vara representerat i OS och paralympiska spelen år 2016 i Rio de Janeiro. Men hur många idrottare som slutligen får åka dit är fortfarande oklart. Hittills har **Satu Mäkelä-Nummela** och **Vesa Törnroos** i trap och på paralympiasidan **Minna Leinonen** i luftgevär lyckats ta en plats.

I skrivandets stund pågår i Baku de första Europeiska spelen – Europas OS – där **Juho Kurki** som bäst tävlar i herrarnas luftgevär. Kampen är hård då Juhos medeltal i kvalet (60 skott) var 10,417 medan kvalvinnarens var 10,488. Den sista finalistens medeltal var 10,432. Det är fråga om tusendedels millimetrar. Det hänger på så lite!

Nu då även kvalen i internationella tävlingar är decimaltävlingar räcker det inte längre att man tävlar och tränar med papperstavlor, utan det behövs elektroniska resultattavlor. För att föreningarna ska kunna skaffa sådana krävs det långsiktig planering, men när de väl skaffat elektroniska tavlor underlättas mycket i såväl tävlingsarrangemangen som i föreningens övriga verksamhet. Fler personer hinner dessutom under en kväll skjuta mot elektroniska tavlor än mot de gamla papperstavlorna. Detta gör att antalet skjutturer kan utökas. Tack till de föreningar som redan skaffat eller som planerar skaffa elektroniska resultattavlor.

Genom att utrusta ute- och innebanor med moderna anordningar och modernisera servicen kan verksamheten utökas. När det gäller miljötillstånden är kampen lika hård – om inte ännu hårdare – som vid moderniseringen av banorna. För utvecklingen och moderniseringen av banorna är det livsviktigt att tillstånden blir långvarigare. Med ett fem eller tio års miljötillstånd varken kan eller vågar föreningarna ta itu med några utvecklingsprojekt.

Nu då Ampumaharrastusfoorumi har anställt en expert på skjutbanor för att hjälpa föreningarna med tillståndsärenden har det redan på en månad kommit fram åtminstone två saker. För det första saknar miljömyndigheterna riktig kännedom och en riktig uppfattning om skytte som idrottsgren och hobby, om vad det kräver och hur det utövas. För det andra behövs det hjälp med tillståndsärendena. Det är beklagligt ofta som tillståndsbesluten har fattats på basen av svaga kunskaper och till och med på felaktiga grunder.

Felet är inte bara miljömyndigheternas, det finns mycket som även vi själva kan göra åt saken. Vi kan bjuda in beslutsfattare till banorna så de kan pröva på skytte och så vi kan berätta för dem om det, om dess säkerhetsföreskrifter och regler. Då kan många saker klarna och uppfattningar ändras. Det kan hänga på så lite.
Jag uppmuntrar alla till öppet samarbete då vi har en fin idrottsgren och hobby som är värd att visas.

PS. På sidan 30 i denna tidning finner ni en artikel om **Lotta Jaakkola**, expert på skjutbanor.

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja kulttuuriministeriö
LAPUA
BERETTA
KULTAKESKUS
SimWayHUNT
SMT
FORSSA PRINT
VIKING LINE
Procam
Tarkkaa TV-tuotantoa!
kisakallio
Sopivalla sykkeellä.

Marko Kemppainen sai pronssia miesten skeetissä. Voiton vei Italian Valerio Luchini. Ruotsin Stefan Nilsson otti hopeaa ja samalla olympiamaapaikan Rio de Janeiron olympialaisiin.

Hyvän fiiliksen Euroopan kisat

Teksti & kuva LASSI PALO

Skeet-ampuja **Tommi Takanen** sen sanoi: ”Euroopan kisat olivat valtavan hieno tapahtuma! Ne olivat ylivoimaisesti isoimmat kisat, joissa olen ollut mukana. Niin hyvällä fiiliksellä en ole aikaisemmin kilpaillut. Olin etuoikeutetussa asemassa, kun sain nauttia Bakun kisoista.”

Baku vakuutti tuhannet kisavieraansa järjestelyillään, olosuhteillaan ja tunnelmallaan. Ampumaurheilijat olivat – muiden suomalaisten tavoin – otettuja siitä, kuinka hyvin kaikki toimi. Uusi ampumaurheilukeskus oli varsin hulppea, ja Takasen mukaan radat olivat ”niin hienot, että hävetti ampua täällä ohi”.

Suomen Bakun-joukkueessa oli 103 urheilijaa, joista kahdeksan oli ampumaurheilijoita. Heistä yksi oli kivääriampuja **Juho Kurki**, ja muut seitsemän olivat haulikkoampujia.

Suomi saavutti Bakun ampumaurheilussa yhden mitalin ja kaksi muuta finaalipaikkaa. **Marko Kemppainen** sai pronssia skeetissä. Se oli Suomen ensimmäinen Bakussa ja myös Suomen historian ensimmäinen mitali Euroopan kisoissa.

Satu Mäkelä-Nummela oli naisten trapissa viides, ja Juho Kurki sijoittui seitsemänneksi miesten 50m pienoiskiväärin makuun kisassa.

– Euroopan kisat olivat kaiken kaikkiaan upeat. Alusta lähtien näki, että kaikki toimii. Se nostatti tunnelmaa. Urheilijat suhtautuivat kisoihin erittäin ammattimaisesti. He olivat vastuuntuntoisia, tavoitteellisia ja jättivät kaiken turhan pois, kuten ammattilaisten tuleekin tehdä, Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja ja Bakun-joukkueen johtaja **Per-Ole Lindell** sanoi.

Bakun Euroopan kisoista lisää sivuilla 6–12.

6 kiperää

❶❷❸❹❺❻

Vastaajana on 34-vuotias trap-ampuja MOPSI VEROMAA (Sibbo Skyttegille).

❶ **Tulevaisuuden tähtäimessäsi?**
Tätä kysyttäessä Baku ja sieltä olympiamaapaikka Suomelle naisiin.

❷ **Millainen kilpailija olet?**
En ehkä se tyypillisin, koska tykkään höpötellä ihmisten kanssa jopa viime sekunneille asti. On sitä avustettu auton mäkilähtöstartissakin ennen finaalin alkua ulkomailla.

❸ **Mikä saa sinut ärsyyntymään?**
Negatiivinen asenne, joka syö muiden iloisuutta.

❹ **Missä piilee trapin viehätys?**
Varmaankin siinä, että ammuntaa aloittaessa se jakaantui niin useaan ryhmään (trapin lisäksi 1-trap, A-trap sekä 2-trap).

❺ **Unelmasi urheilijana?**
Pitkä ammuntaura, mieluusti mitaleilla höystettynä.

❻ **Teet Postissa iltavuoroja. Miten koet huippu-urheilun ja työelämän yhdistämisen?** Ei helpoin homma, koska aika ei riitä kumpaankin. Onnekseni minulla on mukava työpaikka ja pomo, joka yrittää järjestää tarvitsemani vapaat, kunhan ajoissa pyytelen.

Marko Kemppainen tuuletti finaalipaikkansa kunniaksi.

Euroopan kisat 12.–28.6. Baku, Azerbaidžan

Ammattilaisten kisat

Suomalaisampujista palkintokorokkeelle laukoi skeet-ampuja Marko Kemppainen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Marko Kemppainen osoitti olevansa kivenkova kilpailija, kun hän teki ensin ennätyksensä ja paukutti sitten itsensä Euroopan kisojen skeetin kolmanneksi. ”Tärkein asia jäi kuitenkin puuttumaan: olympiamaapaikka”, hän sanoi Bakun helteisellä ampumaradalla juhannussunnuntaina.

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja ja Suomen Bakun-ampumaurheilujoukkueen johtaja **Per-Ole Lindell** oli muutamaa tuntia aikaisemmin kehunut suojattejaan siitä, kuinka vastuuntuntoisia ja tavoitteellisia he ovat.

– Heidän suhtautumisensa kisoihin ja kilpailemiseen oli juuri sellaista kuin sen pitääkin olla. Turhat pois, kuten ammattilaiset tekevät. Aina on toki parantamisen varaa, mutta kaikki tiesivät mihin he olivat tulossa: isoihin, lähes olympialaisten kaltaisiin kisoihin.

Kuten esimerkiksi Kemppainen.

Yllä: Skeetin palkintojenjako: Voiton vei Italian Valerio Luchini, Ruotsin Stefan Nilsson otti hopeaa ja Marko Kemppainen sai pronssia.

Kemppainen ampui Bakussa ennätyksensä 123.

PER-OLE LINDELL oli varsin kiitollinen myös siitä, että urheilijat saivat tulla niin sanottuun valmiiseen pöytään. Jo tulomatkalla lentokentällä nähtiin mistä on kyse: Bakun kisajärjestelyt toimivat. Lindell sanoi, että se nostatti heti urheilijoiden keskuudessa tunnelmaa. Kun myös majoitus, kuljetukset ja ruokailut toimivat, oli helppo keskittyä vain ja ainoastaan omaan tekemiseen.

Tyytyväisiä oltiin myös siitä, kuinka hyvin Suomen joukkueen taustavoimat toimivat. Kaikilla oli sata prosenttia pelissä – ja se näkyi.

Bakuun oli rakennettu uusi ja uljas ampumaurheilukeskus, joka herätti upeudellaan huomiota. Kaikki oli viimeisen päälle. Myös turvallisuudesta pidettiin huolta. Urheilijoiden busseissa oli aina yksi poliisi, joka tarkasti sisätilat ennen kuin matkustajat astuivat sisään. Ja kun bussi lähti 6000 urheilijan kisakylästä, lähti kymmenien poliisiautojen rivistöstä yksi saattamaan bussia kisapaikalle – valot vilkkuen ja tietysti Bakun kisojen omaa ”olympiakaistaa” pitkin.

Suomen joukkueen yhteishenki oli myös upea, vaikka kyseessä oli 20 lajin monilajitapahtuma. Urheilijat tutustuivat toisiinsa, saivat uusia ystäviä ja vaikutteita. Monet olivat kiinnostuneita myös näkemään muita lajeja paikan päällä.

Suomen joukkue vietti juhannusjuhlaansa ja samalla Kemppaisen mitalikahveja juhannussunnuntaina. Paikalla oli kymmenittäin Suomen joukkueen jäseniä. Kisakylässä, Suomen joukkueen ”olohuoneessa”, pidetty tilaisuus alkoi Kemppaisen haastattelulla ja jatkui Maamme-laululla.

Tunnelma oli sanalla sanoen: koskettava.

KOSKETTAVA SE OLI myös silloin, kun Kemppainen nousi miesten skeetissä palkintokorokkeelle ja sai Euroopan kisojen pronssimitalin. Ateenan olympialaisten (2004) hopeamitalisti osoitti jälleen kerran kuuluvansa maailman parhaiden joukkoon. Suomussalmen Urheiluampujia edustavan Kemppaisen voittama mitali oli Suomen ensimmäinen Bakussa ja luonnollisesti myös Suomen historian ensimmäinen mitali Euroopan kisoissa.

– Peruskilpailu oli hyvä. Olen siihen täysin tyytyväinen, koska ennätykseni parani yhdellä kiekolla (123), hän sanoi mitali kaulassaan.

Kuuden miehen semifinaalissa neljä uusi paikasta kultamitaliotteluun Italian **Valerio Luchinin** kanssa. Ruotsin **Stefan Nilsson** rikkoi uusinnassa 12 kiekkoa, kun Tanskan **Jesper Hansen** ja Kemppainen saivat 11 kiekkoa rikki. Tshekin **Jan Sychra** jäi kolmeen kiekkoon. Nilsson varmisti samalla olympiamaapaikan.

– Että pitikin hävitä ruotsalaiselle! Olisin voinut olla vaikka 15:s, jos olympiapaikka olisi tullut, Kemppainen naurahti.

Kemppainen voitti Hansenin pronssimitaliottelussa 15–13.

BAKUSSA OLI JAOSSA kussakin ampumaurheilun lajissa yksi olympiamaapaikka ensi vuonna Rio de Janeirossa järjestettäviin olympialaisiin. Suomalaisille ei niitä tullut kahden aiemman (**Satu Mäkelä-Nummela** ja **Vesa Törnroos**) lisäksi, mikä Kemppaista todella harmitti.

jatkuu

– Olympiapaikka oli ensimmäinen tavoitteeni näissä kisoissa. Ajattelin ensisijaisesti sitä. Kolmas sija on ookoo, ja se antaa itseluottamusta tulevia kisoja varten.

Bakun kisoissa olleista kahdeksasta suomalaisesta ampumaurheilijasta seitsemän suuntaa katseensa seuraavaksi haulikkolajien EM-kilpailuihin, jotka järjestetään Slovenian Mariborissa heinä–elokuussa, 18.7.–1.8. Ne ovat esimerkiksi **Tommi Takasen** kauden päätavoite. Hän sijoittui Bakun skeetissä 14:nneksi. Myös Kemppainen on nimetty Suomen joukkueeseen.

– Haen sieltä finaalipaikkaa, joka oli Bakussakin tavoitteenani, sanoi määrätietoinen Takanen, joka on nyt toista kauttaan maajoukkueessa.

JUURI NÄIN: ASENNETTA. Sitä siis löytyi vaikka kuinka paljon Lindellinkin mukaan. Mariborissa on jaossa yhteensä 21 olympiamaapaikkaa Rioon. Ei kuitenkaan kaikissa lajeissa, kuten esimerkiksi kaksoistrapissa, jonka yksi paikka ”siirrettiin” EM-Maribori sta Bakuun.

Euroopan kisojen virallisesta painoarvosta ei ole vielä puhuttu.

– Kyllä nämä tärkeät kisat olivat. Urheilijat antoivat näyttöjä tulevaisuutta ajatellen, ja Olympiakomitean johto tutustui heihin. Olympialaisia ajatellen nämä olivat myös hyvät kisat. Toivottavasti Euroopan kisat saavat jatkoa neljän vuoden kuluttua.

> Kolmas sija on ookoo, ja se antaa itseluottamusta tulevia kisoja varten.
>
> **Marko Kemppainen**

Hollanti ilmoitti jokin aika sitten, ettei se järjestä seuraavia Euroopan kisoja. Uusi isäntäkaupunki pitäisi päättää tämän vuoden aikana, mutta helppoa se ei ole – ei rahan eikä kansainvälisen kilpailukalenterin takia.

Bakussa keskusteltiin paljon myös siitä, miten erilaisia lajit olivat. Esimerkki: ampumaurheilussa jaettiin olympiapaikkoja ja koripallossa pelattiin 3 vastaan 3 -turnaus. Toinen esimerkki löytyy yleisurheilusta, jossa Bakussa oli kolmosdivisioonan Eurooppa cup, koska isäntämaa oli siinä mukana.

Mutta ammattimaisesti ampumaurheiluun suhtautuvat suomalaiset urheilijat olivat kaikki tyytyväisiä ammattilaisten järjestämiin Bakun kisoihin. Tommi Takasen sanoin:

– Euroopan kisat olivat valtavan hieno tapahtuma! Ne olivat ylivoimaisesti isoimmat kisat, joissa olen ollut mukana. Niin hyvällä fiiliksellä en ole aikaisemmin kilpaillut. Olin etuoikeutetussa asemassa, kun sain nauttia Bakun kisoista.

Marko Kemppainen

Miesten skeet: 3. (123)

Suomussalmen Urheiluampujien Marko Kemppaisen voittama skeetin pronssimitali oli Suomen ensimmäinen Bakussa ja myös Suomen historian ensimmäinen mitali Euroopan kisoissa. Hän lähti tavoittelemaan olympiamaapaikkaa Rioon, mutta ei siinä aivan onnistunut, kun Ruotsin Stefan Nilsson oli uusinnassa niukasti parempi. ”Että pitikin hävitä ruotsalaiselle”, kuului Kemppaisen napakka kommentti. Hän teki peruskilpailussa ennätyksensä, mikä on aina hyvä suoritus kansainvälisessä arvokilpailussa.

Suomen EM-joukkueessa 35 ampumaurheilijaa

25/50/300M LAJIEN JA HAULIKON EM-kilpailut järjestetään Slovenian Mariborissa 18.7.–1.8. Suomen Ampumaurheiluliiton hallitus on nimennyt Suomen joukkueeseen 35 ampumaurheilijaa.

Kivääriin nimettiin seitsemän, pistooliin kolme ja liikkuvan maalin lajeihin kuusi urheilijaa. Haulikkolajien EM-mitaleja lähtee tavoittelemaan yhdeksäntoista haulikkoampujaa. Trapissa on yhdeksän, kaksoistrapissa kolme ja skeetissä seitsemän urheilijaa.

Suomen EM-joukkue:
www.ampumaurheiluliitto.fi

Arvokasta kokemusta

BAKUSSA JÄRJESTETYT historian ensimmäiset Euroopan kisat olivat iso ja hyvin järjestetty tapahtuma. Kisoihin osallistui 48 maata ja noin 6000 urheilijaa, ja mitaleja jaettiin 20 lajissa. Suomesta oli mukana 103 urheilijan joukkue – heidän joukossaan kahdeksan ampumaurheilijaa.

Suomalaiset urheilijat saivat Bakusta arvokasta kokemusta tulevaisuutta ajatellen. Lämpöä oli päivittäin yli 30 astetta, kuten kesäkisoissa kuuluukin olla, ja kisat olivat kuin olympialaiset pienoiskoossa niin järjestelyiltään kuin olosuhteiltaankin.

Monille urheilijoille ja taustajoukkoihin kuuluville kokemus näin isoista kisoista oli ensimmäinen laatuaan. Kisakylä, kuljetukset ja massiivinen ruokala sekä tietysti itse kilpailut jäivät varmasti kaikkien mieleen.

Niistä on hyvä ammentaa oppia, kun matka jatkuu kohti Rio de Janeiron olympialaisia 2016 ja Tokiota 2020.

Lassi Palo
Ampumaurheiluliiton viestintäpäällikkö
Olympiakomitean Bakun viestintätiimin jäsen

Marjut Heinonen

Naisten skeet: 9. (69)
Parikilpailu: 10.

Oulun Seudun Haulikkoampujia edustavan Marjut Heinosen peruskilpailun tulos 69 jäi kaksi kiekkoa finaalirajasta. ”Marjutin ammunta sujui erinomaisissa olosuhteissa hyvin, mutta aina on mahdollista parempaankin”, valmentaja Peeter Päkk sanoi. Heinosen nimissä on viime vuonna tehty SE-tulos 74, ja tämän kauden maailmancupeissa hän on ampunut 70, 68 ja 67. Parikilpailussa Suomi (Heinonen/Takanen) oli 10:s.

Satu Mäkelä-Nummela

Naisten trap: 5. (71)

Orimattilan Seudun Urheiluampujia edustava Satu Mäkelä-Nummela sijoittui naisten trapissa viidenneksi. Hän putosi pronssimitaliottelusta uusinnan jälkeen Venäjän Tatjana Barsukille 1–2. Mäkelä-Nummela teki peruskilpailussa tuloksen 71, jolla hän oli kolmanneksi paras. ”Uusinta on aina raastavaa, koska se on yhdestä pummista ulos. Kiekko olisi pitänyt vain ampua alas”, hän sanoi. Mäkelä-Nummela on maailman rankingykkönen, ja hän on saavuttanut olympiamaapaikan Rio de Janeiron olympialaisiin.

Sami Ritsilä

Kaksoistrap: 9. (139)

OSU:n Sami Ritsilä teki ennätyksensä 139, mutta jäi kiekon päähän finaaliuusinnasta. Hän oli pitkään myös SE-vauhdissa ja matkalla finaaliin. Hän reagoi viimeisen sarjan takatuuleen liian hitaasti – tuloksena 24, joka pudotti hänet yhdeksänneksi. ”Huomasin kyllä takatuulen, ja luotin, että pystyn ampumaan. Minun olisi kuitenkin täytynyt tehdä muutoksia viimeiseen sarjaan eli lähtöä alemmaksi, koska kiekot eivät nousseet niin korkealle. Olisi pitänyt olla rohkeampi.”

Mopsi Veromaa

Naisten trap: 15. (68)

Sibbo Skyttegillen Mopsi Veromaan tulos 68 oli hänen kauden toiseksi paras tuloksensa. Paras on 70. Veromaa rikkoi virallisissa harjoituksissa 73 kiekkoa. Hän sanoikin, että ”treenit menivät superhienosti” ja että ”ehkä täydet kaksi sarjaa tulivat vääränä päivänä”. Veromaa sanoi miettivänsä, oliko vika korvien välissä vai missä. Veromaa sanoi myös, että ”olisihan kisa saanut vähän paremmin mennä”. Hän nautti historian ensimmäisistä Euroopan kisoista täysin siemauksin ja piti hienona sitä, että sai olla niissä mukana.

Simo Köylinen

Kaksoistrap: 10. (138)

OSU:n Simo Köylinen oli tällä kaudella rikkonut parhaimmillaan 135 kiekkoa. Nyt hän rikkoi 138 kiekkoa ja oli kymmenes. ”Tämä on niin pienestä kiinni. Tein kuitenkin kauden parhaan tulokseni eli voin jotenkin olla tyytyväinen. Olisin tietysti mieluummin ampunut pölykiekkoja (finaalissa). Tulos ei vain kestä tuollaisia 26:n sarjoja. Ne eivät kuulu näihin kisoihin. En syytä tuulta kuin ehkä yhden kiekon verran. Tulokseni oli kaikkien vastoinkäymisteni jälkeen ihan hyvä.” Hän oli kärsinyt niska- ja silmävaivoista viime viikkojen ajan.

Tommi Takanen

Miesten skeet: 14. (120)
Parikilpailu: 10.

Lahden Ampumaseuraa edustavan ampumaurheilijan fiilis oli ”pikkaisen” pettynyt, kun kisa oli ohi. Ampui ensimmäisen päivän loistavasti (74), mutta toisena päivänä oli ”ylimääräistä puristusta”. Tulos oli kuitenkin kauden toiseksi paras. ”Sain Bakusta arvokasta kokemusta, tosi arvokasta. Euroopan kisat olivat valtavan hienot! Joku sanoi, että ne olivat järjestelyiltään paremmat kuin Lontoon olympialaisissa 2012.” Parikilpailussa Suomi (Heinonen/Takanen) oli 10:s.

Juho Kurki

Ilmakivääri: 11. (625,0)
50m pienoiskivääri makuu: 7. (617,0/101,4)
50m pienoiskivääri asentokilpailu: 28. (1134)

Kankaanpään Ampumaurheilijoiden Juho Kurki sanoi, että Euroopan kisat oli kokonaisuudessaan hyvä tapahtuma. Eikä ihme, sillä hän pääsi kansainvälisen arvokilpailun finaaliin ja sijoittui ilmakiväärissäkin hyvin. ”Piekkarin” makuun finaalissa Kurki oli hyvin kärjen vaihdissa mukana, kunnes kuudes laukaus tuotti 9,0 pistettä. ”Se ratkaisi. Mutta kaiken kaikkiaan päivä oli hyvä, ja voin olla tyytyväinen”, hän sanoi kisojen parhaasta sijoituksestaan.

BERETTA

Voittajan valinnat

690 BLACK UUTUUS 2015

Uusi 690 Sporting ja Trap -haulikko on voittajan valinta, sillä sen suorituskyky on valovuosia muita edellä. Steelium-piippu ja hyvä tasapaino varmistavat erinomaisen ammuttavuuden, käyttömukavuuden ja aseen täydellisen hallinnan.

DT11 SPORTING SÄÄTÖPERÄ

692 SPORTING SÄÄTÖPERÄ

686 SILVER PIGEON I SPORTING SÄÄTÖPERÄ

sako

Sako Oy | PL 149, 11101 Riihimäki | Puh. 010 830 5200 | www.sakosuomi.fi

SAKO INNER CIRCLE

LIITY SISÄPIIRIIN JA SAAT AINUTLAATUISIA ETUJA:

WWW.SAKOINNERCIRCLE.FI

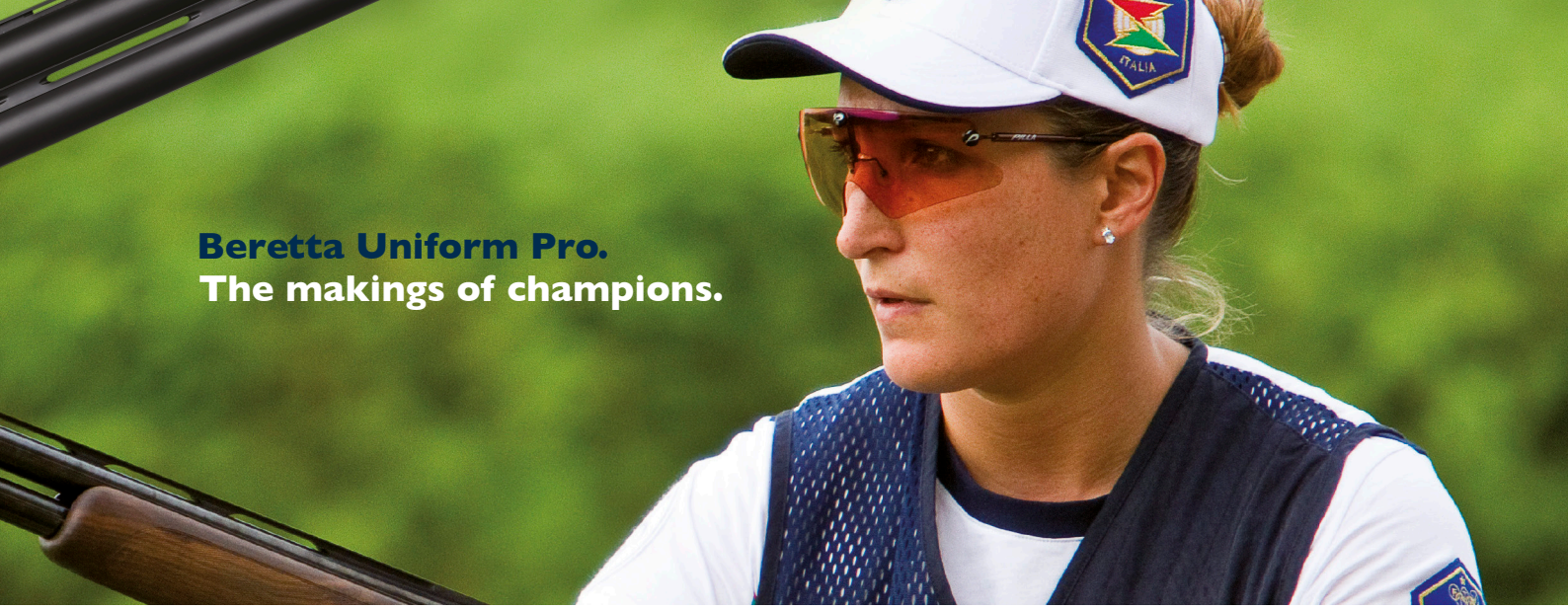

UNIFORM PRO CAP ITALIA VALKOINEN
BT16
Hinta: 24,50€

UNIFORM PRO CAP SININEN
BT17
Hinta: 19€

UNIFORM PRO SWEATSHIRT ZIP
FU24
Hinta: 109€

MAN'S UNIFORM PRO PIKÉ
MT25
Hinta: 72€

UNIFORM PRO SHOOTING HOUSUT ITALIA
CUG1
Hinta: 89€

UNIFORM PRO TRACKSUIT
TU40
Hinta: 184€

UNIFORM PRO TECH T-PAITA
IM40
Hinta: 58€

MAN'S UNIFORM PRO T-PAITA
TSD2
Hinta: 51€

UNIFORM PRO SHORTS MARIN
BU60
Hinta: 83€

Kova tahto on menestyksen kulmakivi

Bakun Euroopan kisat on käyty. Kisat sujuivat urheilijoidemme osalta hienosti, vaikka olympiamaapaikkaa ei onnistuttu saamaan. Nähtiin kuitenkin paljon hienoja suorituksia. Parhaana suorituksena oli **Marko Kemppaisen** upea kolmas sija skeetissä uudella henkilökohtaisella ennätyksellä 123.

Satu Mäkelä-Nummelan viides sija naisten trapissa ja **Juho Kurjen** hänen ensimmäisessä kivääri n makuuammunnan finaalissaan 7. sija.

Tuplatrapissa **Sami Ritsilä** teki ennätyksensä 139 kiekkoa ja **Simo Köylinen** kauden parhaansa 137. Ne olivat erittäin hyviä venymisiä.

Kaikki meidän urheilijamme taistelivat hienosti iloisin mielin kovatasoisissa kisoissa. Tekeminen oli huipputasoista ja ammattimaista ampumaurheilijoiltamme ja valmentajiltamme koko kisojen aikana.

Kunto on nousussa, ja katsomme luottavaisin mielin kohti EM- ja MM-kisoja. Nähtäväksi jää, tulevatko Euroopan kisat jäädäkseen ja mikä on niiden tulevaisuus. Seuraavat kisat on suunniteltu pidettäväksi vuonna 2019, mutta paikka on vielä auki. Kisat ovat erinomainen mahdollisuus urheilijoille tutustua olympiakisatapaiseen kilpailutoimintaan.

LASSI PALO

Myös Juho Kurki suoriutui Bakussa hienosti.

PER-OLE LINDELL
Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja

MENESTYÄKSEEN HUIPPU-URHEILUSSA pitää jatkuvasti tavoitella täydellistä tekemistä – excellence. Jotta sitä jaksaa tavoitella ja toteuttaa, tärkeimpänä on tahto. Ilman omaa kovaa tahtoa ei tule menestystä ja tuloksia. Tavoite pitää asettaa korkealle ja sen jälkeen tehdä realistinen kehitys- ja harjoitussuunnitelma tavoitteen saavuttamiseksi.

Parhaimpien urheilijoidemme osalta löytyy kovaa tahtoa. Mäkelä-Nummelan ja **Vesa Törnroosin** olympiapaikat ovat tulleet kovan satsauksen, kovan tahdon ja hyvän tekemisen tuloksena. Euroopan kisoissa Marko Kemppainen hävisi yhdellä sijoituksella olympiapaikan uudella ennätyksellään.

Meillä on muitakin ampujia, jotka ovat tänä vuonna erityisesti panostaneet juuri olympiakisojen takia, ”tahtovat olympiakisoihin”. Hyvällä tekemisellä ja kovalla uskolla tulee menestystä. Joillakin olympiakisatavoite on vielä pitemmän matkan päässä. Sen toteutumiseksi tarvitaan paljon hyviä harjoitusvuosia, jotta tavoite on realistinen. Kovalla menestymisen tahdolla pystyy järjestämään muun elämisen ja tekemisen niin, että kova satsaus on mahdollinen.

KUTEN AIKAISEMMASSA kirjoituksessani kerroin, olemme kehittäneet uuden harjoituspäiväkirjan yhdessä tarkkuuslajien kanssa. Harjoituspäiväkirja eLogger tulee ensi syksystä pakolliseksi kaikille SAL:n maajoukkueurheilijoille. Se tulee myös kaikille taitolajeille (jousiammunta, curling, keilaus, golf ja ampumaurheilu) yhteiseksi harjoituspäiväkirjaksi, ja se on räätälöity sisällöllisesti kullekin lajille.

Lähtökohtana on, että tämä on kaikkien maajoukkueurheilijoiden käytössä ensi syksystä lähtien. Kaikilla tämän vuoden maajoukkueurheilijoilla on jo mahdollisuus sitä koekäyttää. Muutamien lajien urheilijat ovat jo testanneet, ja muutamat käyttävät sitä jo säännöllisesti. Maajoukkueurheilijoille lisenssi on ilmainen. Harjoituspäiväkirjaan voi tutustua osoitteessa *www.elogger.net*. Mitä nopeammin urheilijat pääsevät siihen sisälle, sitä parempi. Muutkin ampujat kuin maajoukkueampujat saavat sitä käyttää maksamalla käyttäjämaksun.

Valmentajille tulee oma lisenssi eLoggeriin. Valmentaja voi sillä seurata, kommentoida ja lisätä omalle urheilijalle ohjeita. Urheilija voi valita, kuka tai ketkä valmentajat näkevät harjoituspäiväkirjan. Tämä tulee ajankohtaiseksi silloin, jos ja kun mukaan (eLoggeriin) tulee useampia henkilökohtaisia valmentajia, jotka haluavat nähdä oman urheilijan päiväkirjan. Eli kukaan muu kuin urheilijan valitsema valmentaja/valmentajat ei näe urheilijan harjoituspäiväkirjaa. Ryhmävalmentajalla ja valmennuksen johtajalla on liiton puolelta pääsy. Sama harjoituspäiväkirja tulee myös pakolliseksi olympiatukiurheilijoille.

Jännittävä kesä on tulossa, muistakaa harjoitella riittävästi kilpailujen lomassa ja mukavaa kesää kaikille.

Beetasalpaajan käytön erivapaudet ampumaurheilussa

AMPUMAURHEILUN kansainvälisen lajiliiton, ISSF:n, näkemyksen mukaan beetasalpaajat parantavat suoritusta ampumaurheilussa niin merkittävästi, ettei ISSF käytännössä myönnä (eikä tunnusta) lainkaan erivapauksia beetasalpaajien käytölle ampumaurheilussa.

Myös kansallisten antidoping-organisaatioiden tulee noudattaa yo. linjausta. Tämä tarkoittaa, että ADT:n tasomäärittelyn piiriin kuuluvien kansallistenkaan ammuntakilpailujen (ISSF:n virallisten lajien yleisen sarjan miesten ja naisten sekä nuorten yli 15-vuotiaiden SM-kilpailut kivääri-, pistooli-, haulikko- ja riistamaaliammunnassa) yhteydessä ei ole enää mahdollista käyttää beetasalpaajia edes erivapauden turvin. Myöskään aiemmin myönnetyt erivapaudet eivät enää ole voimassa ADT:n tasomäärittelyn piiriin kuuluvissa kilpailuissa (= yo. lajit) eikä ISSF anna niille tunnustusta kansainvälisiä kilpailuja varten.

Suomen Ampumaurheiluliiton ja ADT:n tekemän kansallisen linjauksen myötä ADT:n tasomäärittelyn ulkopuolelle jääviltä ampujilta ei vaadita etukäteistä erivapauden hakua.

Mikäli beetasalpaajan käyttö katsotaan välttämättömäksi ampujan sairauden hoidossa tai terveyden ylläpitämiseksi, voi ADT:n erivapauslautakunta yhä myöntää takautuvan erivapauden tasomäärittelyn ulkopuolelle jäävän ampujan beetasalpaajalääkitykselle. Tällaisessakin tilanteessa urheilijan tulee kuitenkin huomioida, etteivät ADT:n myöntämät kansalliset erivapaudet oikeuta beetasalpaajien käyttämiseen ISSF:n alaisten kansainvälisten ammuntakilpailujen tai ADT:n tasomäärittelyn piiriin kuuluvien kivääri-, pistooli-, haulikko- ja riistamaaliammunnan yleisen sarjan miesten ja naisten sekä nuorten yli 15-vuotiaiden SM-kilpailujen yhteydessä.

Blaser F3

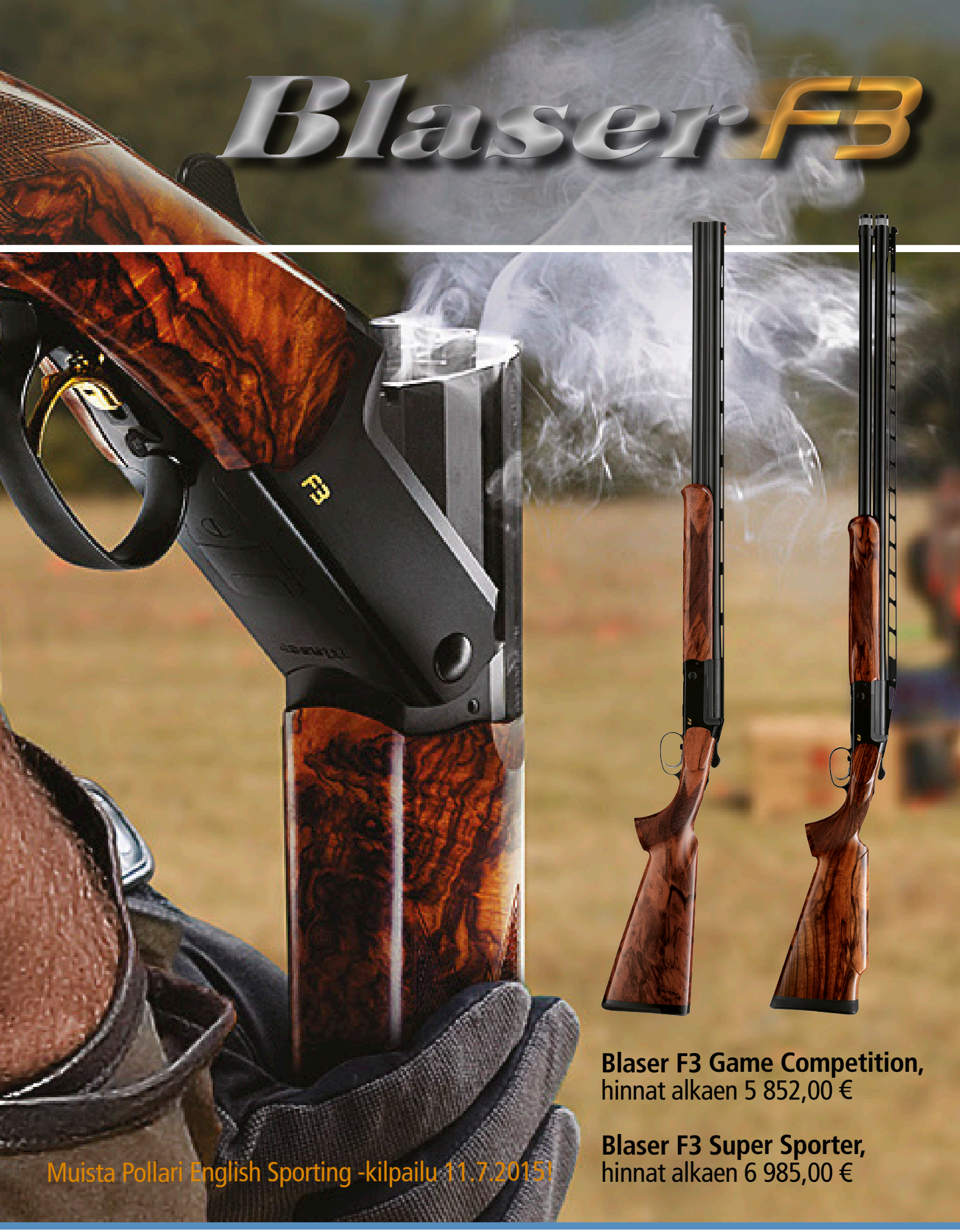

Blaser F3 Game Competition,
hinnat alkaen 5 852,00 €

Blaser F3 Super Sporter,
hinnat alkaen 6 985,00 €

Muista Pollari English Sporting -kilpailu 11.7.2015!

Nordic Distribution Oy Nordis
PL 5, 62101 LAPUA
www.nordis.fi

Kysy kauppiaaltasi!

NORDIS
NORDIC DISTRIBUTION OY

Seuraavaksi arvokisojen

Toukokuun alussa koettiin mahtava ampumaurheilun viikonloppu, kun trap-ampujien maailmancup Kyproksen Larnakassa sujui hienosti. Satu Mäkelä-Nummela tähtäsi ensin Suomen ensimmäisen olympiapaikan Rio de Janeiron olympialaisiin, ja seuraavana päivänä Vesa Törnroos ampui toisen olympiapaikan, kun hän sijoittui miesten trapissa neljänneksi.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Lahden Ampumaseuraa edustava **Vesa Törnroos**, 32, pääsi Kyproksen maailmancupin trapin finaaliin yhdentoista miehen kesken käydyn uusinnan jälkeen. Peruskilpailun parhaan tuloksen 124 teki Tshekin **David Kostelecky**, ja Kroatian **Josip Glasnovic** rikkoi 123 kiekkoa. Sen jälkeen olikin tasaista, sillä yksitoista miestä rikkoi 122 kiekkoa – Törnroos heidän joukossaan. Hänen sarjansa olivat 25+25+24+25+23.

Törnroos kohensi samalla ennätystään kahdella kiekolla.

– Ensimmäisenä päivänä oli vähän tuuria, mutta nyt oli ammunnallisesti huippupäivä. Muiden sydämille tekee hyvää, kun laittaa vähän jännitystä peliin ja pääsee finaaliin pitkän kaavan mukaan, sanavalmis Törnroos nauroi kisan päätyttyä.

Pertunmaan Höltästä kotoisin oleva ja Heinolassa asuva Törnroos sijoittui semifinaalissa neljänneksi ja pääsi pronssimitaliotteluun Glasnovicia vastaan. Glasnovic voitti sen 15–10. Kultamitaliottelussa kohtasivat Kostelecky ja Turkin **Yaviz Ilnam**. Maailmancupin voitto meni lopulta Kosteleckylle numeroin 13–12.

Koska Kosteleckylla ja Glasnovicilla oli jo aiemmin paikka saavutettuna, kaksi paikkaa meni Ilnamille ja Törnroosille.

– Täytyy kyllä sanoa, että makealta tuntuu! Olen ampunut nyt kahden viikon ajan pummeja pois, ja tiesin, että kyllä ne joskus loppuvat. Uusinta meni todella hyvin, se oli vankkaa ammuntaa.

– Satu laittoi eilen hyvät nuotit, Törnroos jakoi kiitosta Suomen ensimmäisen olympiamaapaikan ampuneelle **Mäkelä-Nummelalle**.

EDELLISESSÄ MAAILMANCUPISSA eli maaliskuussa Al Ainissa Törnroos jäi harmittavasti yhden kiekon päähän finaaliuusinnasta ja sijoittui 16:nneksi. Hän sanoi aiemmin keväällä, että hänen kauden tavoitteensa ovat arvokisamitali ja olympiapaikka.

– Puolivälissä ollaan. Peli jatkuu, ja katsotaan, keitä tämän vuoden arvokisoihin valitaan, hän sanoi hetki ennen dopingtestiä.

Törnroos viittasi Slovenian Mariborissa heinä–elokuussa järjestettäviin EM-kilpailuihin ja syyskuussa Italian Lonatossa järjestettäviin MM-kisoihin. Mies kertoi tekevänsä kovasti töitä menestyäkseen kisoissa.

– Olen ampunut olympiamaapaikan, ja toivon tietysti, että se olisi minun paikkani. Toivottavasti pystyn vakuuttamaan päättäjät niin, että minut valitaan mahdollisimman aikaisin Rioon. Valinnalla olisi iso merkitys. Siksi haluan päästä seuraavaksi arvokilpailujen kärkikahinoihin, Törnroos sanoi viikko ennen juhannusta.

Merkitys on Törnroosin mukaan iso siksi, että hän saisi harjoitella melkein vuoden ajan erittäin hyvin.

– Jos nimeäminen tapahtuu ajoissa, voin harjoitella koko vuoden tähtäimessä Rio. Jos valintaa venytetään kevääseen, niin harjoittelun tähtäin on keväässä, jotta silloin olisi kunnossa päästäkseen Rioon. Se taas on pois olympialaisiin valmistautumisesta.

– En halua vain lähteä Rioon, koska voisin mennä sinne milloin tahansa ilman pyssyäkin. Haluan Rioon pyssyn kanssa, koska sinne lähtevän urheilijan tärkein tehtävä on menestyä. Olympialaiset järjestetään vain kerran neljässä vuodessa, ja ne ovat sen kokoluokan kisat, että urheilijat pitää nimetä niihin ajoissa.

– En tiedä mitään valintaprosesseista, mutta sen tiedän, että en pysty vaikuttamaan valintoihin muuta kuin ampumalla.

TÖRNROOS TOIVOO, että Suomi saisi kisoihin enemmän kuin kaksi urheilijaa. Vuonna 2012 Lontoossa järjestetyissä kisoissa oli neljä ampumaurheilijaa, joista yksi oli haulikkoampuja eli Mäkelä-Nummela. Vuoden 2008 trapin olympiavoittaja sijoittui Lontoossa seitsemänneksi.

– Jos minä olen pystynyt ampumaan olympiapaikan, kyllä siihen muutkin pystyvät, Törnroos naurahti.

– Tosin kovin monia muita suomalaisia ei ole maailmancupin finaaleissa näkynyt. Rioon saa lähteä muitakin kuin Satu ja minä!

Hän ei ole vielä ensi vuotta sen enempää ajatellut, koska isoja kisoja on vielä jäljellä, muun muassa EM-Maribor ja MM-Lonato.

– Jos minulle luvataan, että lähden Rioon, alan tehdä heti töitä sen eteen. Jos lopulliset valinnat tehdään ensi keväänä, teen töitä varmistaakseni Rion paikan. Valitaan kisoihin sitten kuka tai ketkä tahansa, toivon, että nimeämiset tehdään mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, mielellään jo tämän vuoden puolella.

kärkikahinoihin!

Suomelle olympiamaapaikan ampuneet Vesa Törnroos ja Satu Mäkelä-Nummela Polar GP:ssä toukokuussa.

Trap-ampuja **Satu Mäkelä-Nummela** on edustanut Suomea kaksi kertaa olympialaisissa. Hän on menestynyt erittäin hyvin, sillä vuonna 2008 Pekingissä tuli kultaa ja Lontoossa 2012 pitkän finaaliuusinnan jälkeen seitsemäs sija.

Mäkelä-Nummela on saavuttanut taas olympiamaapaikan. Rion kisat olisivat kokeneelle ampumaurheilijalle jo kolmannet peräkkäiset kisat.

Millainen fiilis sinulla on ollut sen jälkeen, kun paikka Rioon varmistui?

– Välillä tajuan, että niin, minullahan on se paikka, ja vanhaa sanontaa vertaillen ”vain kuolleen ruumiini yli” siellä on joku muu kuin minä.

Kuinka suuri henkinen merkitys paikan saavuttamisella oli ja on jatkossa?

– Olympiakisoihin voi mennä rennoin ottein, mutta tiukalla tatsilla ja tuloksia ammutaan. Alle 70:n tuloksilla olemme vain täyteampujia, ja jos sitä haluaa, no, ilman tiukkaa harjoittelua ei pärjää – jos tämä ei ole vielä kaikille selvää.

Paikka varmistui, kun Mäkelä-Nummela voitti trapin maailmancupin Kyproksen Larnakassa. Kyseessä oli Suomen ampumaurheilun ensimmäinen paikka Rioon.

– Huippuhomma, Mäkelä-Nummela sanoi tuoreeltaan.

MÄKELÄ-NUMMELA RIKKOI Larnakan peruskilpailussa 71 kiekkoa. Saman tuloksen ampui kolme muutakin naista. Nämä neljä naista uusivat kolmesta finaalipaikasta. Mäkelä-Nummela selvitti tiensä lopulta kuuden parhaan joukkoon. Hän oli semifinaalin ykkönen rikottuaan 13 kiekkoa ja pääsi kultamitaliotteluun Venäjän **Tatjana Barsukin** kanssa.

Mäkelä-Nummela voitti Barsukin 13–12 ja nappasi siten maailmancupin voiton. Edellisen kerran Mäkelä-Nummela voitti maailmancupin viime vuonna Pekingissä. Larnakan voitto oli kaikkiaan hänen kolmas ykkössijansa maailmancupissa.

– Tätä varten on tehty koko kevään ajan töitä, ja nyt työnteko palkittiin, Mäkelä-Nummela viittasi paikkaansa Rio de Janeiron olympialaisissa.

Mäkelä-Nummela oli jo edellisessä maailmancupissa lähellä saavuttaa paikan Rioon. Kun hän joutui neljän naisen uusintaan, kertoi hän toivoneensa, että hänen onnensa nyt kääntyisi.

– Niin se sitten kääntyi. Kun olympiapaikat ratkesivat jo semifinaalissa, ei kultaottelussa enää tarvinnut ”tikistää”. Hyvin me kuitenkin ammuimme. Paremmin ei olisi voinut mennä: kaikki tuli nyt kerralla eli maailmancupin voitto ja olympiapaikka, Mäkelä-Nummela iloitsee.

"Paremmin ei olisi voinut mennä: kaikki tuli nyt kerralla eli maailmancupin voitto ja olympiapaikka."

MÄKELÄ-NUMMELA SANOIKIN, että onnea tarvitaan aina. Hänen kisapäivänsä ei alkanut parhaalla mahdollisella tavalla, sillä hän meni ensin väärälle radalle. Valmentaja **Kevin Kilty** puuttui tilanteeseen ja sanoi Mäkelä-Nummelalle, että tätä huudetaan toisella radalla.

– Siitä päivä sitten rupesi paranemaan. Nyt ei muuta kuin ilmoittautumaan sambakursseille!

Rio de Janeiron kisat ovat jo kolmannet olympialaiset sinulle. Millaisin ajatuksin olet tässä vaiheessa?

– Eikö olekin sellainen sanonta, ettei kahta ilman kolmatta. Meininki on varmasti sama, ja voin sanoa, että on pientä rutiinia. Ensi kausi on jo suunnitteilla, ja leiriä mietin, jotta osumat olisivat kohdillaan elokuussa.

Sinulla on olympialaisista nyt kultamitali ja seitsemäs sija värikkäiden vaiheiden jälkeen. Entä Riossa?

– Haluan olla finaalissa ja mitaliotteluissa. Siis olen niissä.

Olet erinomainen kilpailija. Mistä ammennat edelleen tahtosi ja keskittymiskykysi?

– Punainen maito ja voi... Haluan tehdä tätä sydämestäni, ja minulla on tahto menestyä. Jos en menesty, taloudellinen tuki pienenee ja samalla mahdollisuudet.

”Ei kahta ilman kolmatta”

Tulit Bakun kisapaikalle maanantaina aamuseitsemältä, harjoitukset alkoivat puoli kahdeltatoista ja itse kisa oli seuraavana päivänä. Millainen maku sinulle jäi kisoista?

– Minulla on Bakun kisasta mukavat tunnelmat. Pummista ulos tietty harmittaa, mutta huonolle en hävinnyt.

Sanoit Bakussa, että jatkat uraasi niin kauan kuin se on hauskaa. Mitä se käytännössä tarkoittaa?

– Se tarkoittaa sitä, että kaikki lähtee omasta tahdosta. Niin… Ja kuinka kauan niitä ratoja on auki? Tarkoitan nyt niille myönnettyjä lupia.

Ari Meinander ampuu myös heikommalla eli vasemmalla kädellään.

Ampumaurheilua heikommallakin kädellä

Kokenut pistooliampuja Ari Meinander jos kuka ymmärtää lihashuollon merkityksen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Valitettavan monelle urheilijalle se v-alkuinen sana eli venyttely on pelkkä vitsi, mutta ei **Ari Meinanderille**. Venyttely kuuluu 51-vuotiaan Sysmässä asuvan ampumaurheilijan päivittäiseen ohjelmaan, koska vaivoja on riittänyt.

LAHDEN AMPUMASEURAA edustavan Meinanderin ura alkoi 26-vuotiaana, kun hän päätti mennä Juvalla järjestettyyn aikuisten ampumakouluun. Kilpaa hän on ampunut vuodesta 1990, ja neljä vuotta myöhemmin hän voitti jo vakiopistoolin SM-hopeaa.

– Pistooli oli heti minun lajini. Osuin hyvin. Kivääriä kokeilin, mutta se ei minua kiinnostanut. Iso- ja vakiopistooli ovat ne lajit, joita jaksan harjoitella. Olen kyllä voittanut ilmapistoolinkin Suomen mestaruuden ja ampunut vapaapistoolia. Sisäradat alkavat olla minulle näön takia haasteellisia, mutta ulkoradoilla näen edelleen hyvin.

Meinander on ampunut parhaimmillaan 36 000 laukausta vuodessa, nykyään parikymmentä tuhatta.

VIIME TALVENA Meinanderilla alkoi olla ongelmia niskansa kanssa. Kaksi välilevyä oli painunut kasaan, ja kaularanka taipui oikealle. Ortopedi suositteli ampumista vasemmalla kädellä, jotta vaivat häviäisivät. Oikeasta kädestä katosi lopulta tuntokin.

– Onneksi olin harjoitellut ampumista myös heikommalla kädelläni. Vasenkätisiä kahvoja en kuitenkaan ollut hankkinut. Hidas ammunta, kuten ilmapistooli, oli ihan ok, mutta ei iso- ja vakiopistooli. Harkitsin myös 50m pistoolin ampumista vasurilla.

Hän kutsuu tammikuussa Tanhuvaarassa järjestettyä GP Leppä -kilpailua ”terapiaksi niskalle”. Lopulta Meinander meni ”ojasta allikkoon”: hän innostui harjoittelemaan vasurilla niin, että olkapää meni jumiin. Nyt hän pystyy jo nauramaan tapahtuneelle.

– Valmentajat ovat oikeassa, kun he sanovat, että myös vasemmalla kädellä pitää ampua. Kiinnitän nykyään lihashuoltoon erityistä huomiota. Harjoittelustani yli puolet on muuta kuin ammuntaa eli monipuolista jumppaa ja venyttelyä. Venyttelen esimerkiksi päivittäin jalkojani. Jos jalat menevät ”jumiin”, se vie tasapainon.

Ei kaikki tämä ihan uutta Meinanderille ole, sillä hänellä oli alaselän kanssa ongelmia, kun hän työnsä takia joutui ajamaan jopa 75 000 kilometriä vuodessa. Jo tuolloin hän alkoi ymmärtää venyttelyn merkityksen. Hän joutui – tai pääsi – vaivojensa takia Siuntioon kuntoutukseen, jossa hän liikkui ja jumppasi ahkerasti. Lopputulos oli mitä mainioin!

– Menin Siuntiosta suoraan SM-kisoihin, joissa voitin kaksi mestaruutta. Kisat menivät paremmin kuin ikinä, sympaattinen ja hauskaa huumoria viljelevä Meinander naureskelee.

Hänellä on nykyään kotona muun muassa kahvakuulat, joilla voi harjoitella monipuolisesti ja pitää lihakset vetreinä.

”EI HYVIN MUTTA ei huonostikaan.” Näin Meinander kuvailee tätä ampumaurheilijan vuottaan. Hän ei ole tuloksiinsa täysin tyytyväinen, vaikka iso- ja vakiopistoolin Eurooppa cupeista on tullut mitalisijojakin.

– Aina on tullut joku ”kämmisarja”. Isolla lähtee, mutta vakio ei ole kulkenut.

Meinander sijoittui Århusin Eurooppa cupin isopistoolissa toiseksi tuloksellaan 578. Samalla tuloksella heltisi kolmas sija Hannoverista. Vakiopistoolissa hän oli yhdeksäs Århusissa (552).

– Olen ampunut ulkomailla tänä vuonna neljä kilpailua. Isopistoolissa huonoin tulokseni on 573. Vakion tulokseni 545–552 eivät tyydytä minua lainkaan. Muistan yhden vuoden, kun ammuin kaikki vakiopistolitulokset yli 560 pisteen, enkä pärjännyt ollenkaan. Silloin oli nimittäin taso sellainen, että voittoon tarvittiin yli 570, ja 560:n tuloksella saattoi päästä kympin sakkiin.

Meinanderia eivät muut lajit enää oikein kiinnosta.

– Ison ja vakion osaan, ja niihin panostan tällä iällä. Muut lajit minun olisi pitänyt opetella ainakin viisitoista vuotta sitten, hän naurahtaa.

Meinander haluaisi päästä edustamaan Suomea heinä–elokuussa Slovenian Mariborissa järjestettävissä EM-kilpailuissa. Edellisestä kansainvälisestä arvokisaedustuksesta on kulunut pian viisi vuotta, sillä Meinander puki Suomi-paidan päälleen Münchenin MM-kisoissa 2010. Hän on jo lunastanut isopistoolissa paikan syyskuussa järjestettävään EC-finaaliin Ranskaan.

– Kierrän Eurooppa cupeja, joista finaalipaikan voi vielä saada vakiossakin, hän viittasi haastattelupäivää seuraavana päivänä alkaneeseen Hollolan EC-kisaan.

– On tärkeää kiertää kansainvälisiä kilpailuja niin pian kuin mahdollista, Meinander vinkkaa nuorille ampujille.

– Ei pidä pelätä epäonnistumista. Ulkomailla oppii kansainväliset kiemurat. Kisoissa voi aina sattua ja tapahtua, ja muutoksiin pitää olla valmis. Ulkomaisia startteja pitää olla, jotta jatkossa ei ”jänskättäisi” liikaa.

”Hulkin” tapahtumarikas viimeinen juniorivuosi

Liikkuvan maalin erikoismiehellä Topi Hulkkosella on pitänyt kiirettä. Maaliskuun alussa hän oli voittamassa poikien EM-joukkuekultaa, ja toukokuun lopussa hän valmistui puusepäksi. Nyt ajatuksissa on menestyminen kesän arvokilpailuissa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomen liikkuvan maalin pojat riemuitsivat maaliskuun 4. päivänä ilma-aseiden EM-kilpailuissa Hollannin Arnhemissa, kun **Mika Kinisjärvi** voitti poikien sekajuoksujen kultamitalin ja Suomi joukkuekilpailun. Suomalaisten hyvää päivää täydensivät **Tomi-Pekka Heikkilä** ja **Topi Hulkkonen** neljänsillä sijoillaan miesten ja poikien sarjoissa.

Hulkkosen arvokisadebyytti sujui varsin mallikkaasti, sillä hän hävisi pronssimitalin vain yhdellä pisteellä. Hänen tuloksensa oli 366 (183+183).

– Olen tyytyväinen! Jännitystä oli ilmassa, mutta ei hullumpi päivä – neljäs sija ja joukkuekulta, hän hymyili mitali kaulassaan.

KESÄKUUN PUOLIVÄLISSÄ Hulkkonen vastaa puhelimeensa Kuopiossa liikkuvan maalin maajoukkueleiriltä.

– Tässähän tämä menee treenatessa. Syksyllä menen armeijaan. Yritän päästä Urheilukouluun, hän kertoo suunnitelmistaan.

Kesätöihin hän ei ole menossa, koska leirejä ja kisamatkoja on niin paljon, etteivät ”työnantajat tykkäisi”.

– Ajattelinkin nyt niin, että menköön kesä näin, treenatessa ja lomaillessa.

On ”Hulkki” lomansa ansainnut, sillä toukokuun lopussa hän valmistui kolmen vuoden opiskelun jälkeen puusepäksi. Hän ei kuitenkaan ole ihan varma, mitä haluaa ”isona” tehdä. Varusmiespalveluksen jälkeen pohdinnassa ovat poliisin, vartijan tai eräoppaan ammatit. Yksi vaihtoehto on kouluttautua puuseppämestariksi.

Hulkkonen pokkasi maaliskuussa EM-joukkuekultaa Arnhemissa.

Topi Hulkkonen on paitsi taitava ampuja myös kätevä käsistään. Ensimmäiset puukot ovat valmistumaisillaan. Ne on taottu potkukelkan vanhoista jalaksista.

– Katsotaan nyt, mitä sitä keksii, syyskuussa 20 täyttävä nuorukainen sanoo.

ETELÄ-SAIMAAN AMPUJIA edustava Hulkkonen ampui aiemmin kivääreillä parin vuoden ajan, mutta vaihtoi liikkuvaan maaliin 2011. Hän ei ole katunut valintaansa.

– Liikkuva maali on paljon mukavampi ja toiminnallisempi laji. Siinä on haasteita, eikä siihen kyllästy.

Hulkkosen ennätykset ovat nyt ilmakivääärin normaalijuoksuissa 564 ja sekajuoksuissa 376 pistettä. ”Piekkarin” normaalijuoksuissa hän on tähdännyt 589 pistettä ja ”sekareissa” 384 pistettä.

– Kehitettävää löytyy aina. Ilmakivääärissä minun pitää saada tasoni reippaasti korkeammalle. Myös ”karjussa” on paljon parantamisen varaa. Minulla pitäisi olla hitailla enemmän malttia ottaa kympit pois, laukaista rohkeammin ja uskoa omaan tekemiseeni. Rutiinista on paljon kiinni eli enemmän vain toistoja.

Hulkkonen kehuu liikkuvan maalin lajivalmentajaa **Ville Häyristä**, joka ”osaa asiansa”.

– Ei ole mikään ihme, että hän on saanut valmentajapalkintoja, Hulkkonen sanoo.

Hulkkonen on myös viihtynyt maajoukkueessa, ja sopeutui nopeasti ajoittain melko ”omalaatuiseenkin” porukkaan.

– Alku oli vähän outoa, mutta pääsin porukkaan sisään hyvin. Se on todella

hyvä porukka, ja olen tykännyt olla mukana. En voi valittaa, Hulkkonen myhäilee.

Hänellä on meneillään viimeinen juniorivuosi, ja tavoitteena on päästä edustamaan Suomea heinä–elokuussa Slovenian Maribor-issa järjestettäviin EM-kilpailuihin. Resepti on perin yksinkertainen:

– Treenaan kovasti mutta fiksusti. Ensimmäinen henkilökohtainen arvokisamitali on tavoitteeni, EM-Hollannista kaksi joukkuemitalia napannut Hulkkonen sanoo.

– Jatkossa haluan päästä miesten maajoukkueeseen. Kun olen tehnyt kovaa työtä, en ihan heti kehtaa lopettaakaan. Miehissä on kova taso. Töitä pitää tehdä, että pärjää.

HULKKOSEN KESÄ sujuu siis treenatessa ja lomaillessa eli mökkeillen ja kalastellen. Hän nauttii myös käsillä tekemisestä. Hän on tehnyt itselleen koivusta vitriinikaapit ja haastatteluhetkellä hän ”väsäili” puukkoja.

– Olen tehnyt ne kaverini kanssa alusta asti. Kaverin isä opettaa meitä. Saan taas uuden osa-alueen puusepän taitoihini.

Tiia Honkaselkä jatkaa täysillä practicalin parissa vastoinkäymisistään huolimatta.

Naisenergiaa practical-radoille

Tiia Honkaselkä on practical-ampuja, jolla motivaatio ja tavoitteet ovat tasapainossa.

Teksti & kuva SIMO PARTANEN

Kouvolan Metsästys- ja Ampumaseuraa edustava **Tiia Honkaselkä** on urheilija, joka ei odota itseltään liikoja, mutta tavoittelee silti menestystä järjestelmällisen harjoittelun kautta. Mikä on tämän analyyttisen naisampujan tarina?

Suomalaisessa practicalissa naisharrastajat ovat olleet harvassa. Maassamme tilanne on aina ollut huonompi kuin monissa muissa maissa, joissa lady-kategorian kilpailijoita on paljon ja kilpailu kovaa. Asiat ovat kuitenkin myös täällä menossa parempaan suuntaan. Lajin pariin on viime vuosina tullut monia naisurheilijoita, joiden haaveena on kansainvälinen menestys.

Yksi näistä naisista on pistoolin standard-luokassa ampuva Honkaselkä. Hän on pyrkinyt paikkaamaan kotimaisten kilpakumppaneiden puutetta erilaisilla haasteilla.

– Onhan se vaikuttanut, ettei Suomessa ole ollut kilpailua naisten kesken. Mutta siksi olenkin asettanut aina kansainvälisiä tavoitteita. Haluan menestyä ulkomailla, Honkaselkä sanoo.

VIIME KAUDELLA Honkaselälle kuitenkin tapahtui jotain, mikä lisäsi motivaatiota myös kotimaassa. Hän jäi Suomen mestaruuskilpailussa yllättäen toiseksi. Vaikka hänen kilpailuaan varjosti vielä edelliskauden loukkaantumisesta johtunut vähäinen harjoittelu, ei Honkaselkä odottanut jäävänsä hopealle **Kaisa Kosken** jälkeen.

– Silloin harmitti, kun tajusin, että tässähän tulee tappio. Totta kai ymmärsin, että harjoitteluni ennen kisaa ei ollut parasta, mutta lopulta tappio Kaisalle oli kuitenkin parasta, mitä minulle on pitkään aikaan lajin parissa sattunut, Honkaselkä pohtii.

MIKÄ EI TAPA, vahvistaa. Kyseinen tappio SM-kilpailuissa nimittäin antoi sellaisen motivaatiopiikin Honkaselälle, jollaista ei kauden 2013 jälkeen ollut nähty.

Tuolloin hän valmistautui täysillä syyskuussa järjestettäviin EM-kilpailuihin. Kaiken piti olla valmista henkilökohtaisen arvokisamitalin jahtaamiseen. Koko vuosi oli treenattu systemaattisesti, ja kaikki keskittyminen oli kohdistettu Portugalissa järjestettyyn kilpailuun.

Asiaan tuli kuitenkin ulkoisia muuttujia kesäkuussa, kun Honkaselkä loukkasi solisluunsa pyöräilylenkillä. Vamma vaati leikkaushoitoa, ja toipumisaikaa kisaan oli aivan liian vähän. Honkaselkä kyllä matkusti Portugaliin ja ampui kilpailun kunnialla loppuun, mutta vielä kuntoutusvaiheessa ollut käsi vei mahdollisuudet tavoitella mitalia.

"En välttämättä uskalla asettaa itselleni tavoitetta henkilökohtaisesta mitalista Unkarissa kaiken koetun jälkeen."

– Se oli hirveä pettymys. Varsinkin, kun joku ulkoinen paha vei noin vain pois mahdollisuudet menestyä. Siksi en ole ehkä uskaltanut asettaa jatkossa liian suuria tavoitteita, ampuja kertaa tunteitaan.

AIEMMAT PETTYMYKSET on nyt unohdettu ja tavoitteet asetettu tulevaisuuteen, Unkarissa 2016 järjestettäviin EM-kilpailuihin. Sinne Honkaselkä ei kuitenkaan aseta tavoitteeksi henkilökohtaista mitalia.

– Unkarissa tavoitteeni on joukkuemitali naisten standard-divisioonan joukkueelle. En välttämättä uskalla asettaa itselleni tavoitetta henkilökohtaisesta mitalista kaiken koetun jälkeen, vaikka se haaveeni lajin parissa onkin, miettii Honkaselkä.

Suunnitelmat on kuitenkin nyt tehty ja tavoitteellinen treenaus on aloitettu. Alkukeväästä syntynyt esikoistytär vie totta kai alkuvaiheessa aikaa harjoittelulta, mutta kun kausi etenee pidemmälle, on Honkaselkä valmis haasteisiin.

– Olen harjoitellut talvella paljon Action airissa ennen lapsen syntymää. Se on tuonut nopeutta muun muassa maalinvaihtoihin sekä motivaatiota harjoitteluun. Kesällä tavoitteeni on käydä radalla pari kertaa viikossa. Lisäksi suunnistan ja käyn uimassa, kertoo Honkaselkä harjoitussuunnitelmistaan.

Honkaselkä on analyyttinen ja selvästi intohimoinen harjoittelija. Ja vaikka hän itse vain haaveilee arvokisamitalista, voi arvokilpailuissa tapahtua mitä tahansa. Mistä tietää, jos mitali pujotetaan kouvolalaisen kaulaan jo reilun vuoden kuluttua? Motivaatiosta se ei ainakaan jää kiinni.

Lukijat tyytyväisiä Urheiluampujaan

Ampumaurheiluliitto uudisti vuoden alussa Urheiluampuja-lehtensä. Lukijat ovat tyytyväisiä lehteen, ilmenee toukokuussa tehdystä lukijakyselystä.

Teksti LASSI PALO

MITÄ MIELTÄ OLET lehden ulkoasusta ja sisällöstä? Millaisia juttuja haluat lukea? Ruusuja ja risujakin voi antaa. Muun muassa nämä asiat mainittiin, kun Urheiluampuja-lehden lukijakysely tehtiin keväällä. Vastausaikaa oli toukokuun loppuun asti.

Urheiluampuja-lehden lukijat ovat tyytyväisiä lehteen. Kyselyyn vastanneista 87,5 prosenttia antoi lehden kokonaisarvosanaksi kiitettävän tai hyvän. Lehden ulkoasua piti erittäin hyvänä tai hyvänä kolme vastaajaa neljästä. Vastaajista 81 prosenttia oli sitä mieltä, että sisällön kiinnostavuus on erittäin hyvä tai hyvä.

Kyselyyn vastanneista kaikki ilmoittivat lukevansa lehden jokaisen numeron. Lehden lukemiseen käytettiin aikaa pääosin 30–60 minuuttia. Lehteä pitää ampumaharrastustaan koskevissa asioissa erittäin tärkeänä tai tärkeänä tiedonlähteenä lähes 90 prosenttia vastaajista.

Kolmannes vastaajista oli sitä mieltä, että Urheiluampujan ilmestymiskertoja pitäisi lisätä nykyisestä viidestä kerrasta vuodessa. Sivumäärää (48 sivua ja SM-tulosliitenumero 64 sivua) suurin osa vastanneista piti hyvänä.

Kun lukijoilta kysyttiin, mistä he mieluiten lukisivat lehden edustaman järjestön uutisia ja juttuja, runsas puolet vastasi, että ”pääasiassa painetusta lehdestä, täydentävä tieto sähköisenä”. Neljännes vastaajista halusi tiedon vain painetusta lehdestä. Noin joka kymmenes vastaajista haluaisi Urheiluampujan jatkossa vain sähköisenä versiona.

Kun lukijoita kysyttiin, millaisia muita juttuja he haluaisivat lukea Urheiluampujasta, eräs lukija vastasi: ”SAL:n yhteistyössä muiden järjestöjen kanssa tekemästä urheiluammuntaharrastuksen edunvalvontatyöstä.” Toinen lukija kaipasi juttuja Suomen ampumaratatilanteesta. Kuten edellisessäkin, vuonna 2013 tehdyssä kyselyssä, valmennusasiat nousivat esiin. Eräs lukija piti jokavuotista SM-tulosliitettä ”erinomaisena asiana”.

– On miellyttävä kuulla, että lehdestä pidetään ja että sitä pidetään tärkeänä. Vastaukset todistavat, että olemme pystyneet vastaamaan lukijoiden toiveisiin. Toki edellä mainitut prosentit antavat mahdollisuuden parantaakin, ja siellä tiellä tässä ollaan. Haluamme kehittää lehteä edelleen lukijoiden toiveiden suuntaan, Urheiluampujan päätoimittaja **Risto Aarrekivi** sanoo.

– Jos meillä olisi isompia taloudellisia mahdollisuuksia, ehkä lehteä voisi muokata markkinointihenkisemmäksi, sillä onhan se lajin näyteikkuna. Nykyisellääkin se toimii ihan tyydyttävästi – ainakin paremmin.

Kaikkien lukijakyselyyn vastanneiden kesken arvottiin kymmenen Vikingin risteilylahjakorttia. Ne voittivat **Elina Nyström**, **Marko Tervonen**, **Juhani Rissanen**, **Toivo Lukkarinen**, **Markku Poikonen**, **Jari Haavisto**, **Anssi Lång**, **Tapio Hyppänen**, **Jari Palo** ja **Matti Honkaharju**.

Suomen Ampumaurheiluliitto ja Urheiluampuja-lehti kiittävät lämpimästi kaikkia lukijakyselyyn vastanneita ja onnittelevat arvonnassa voittaneita!

Outdoormedia

Tilaa tutustumistarjouksena huippuluokan metsästyslehti

RIISTA

3 numeroa hintaan 14,90 euroa
(norm. 25 euroa)((sis.alv. 10 %)

tilaa@riistalehti.fi

Tilaus jatkuu kestotilauksena, ellei sitä peruuteta hintaa 6 nroa 50 euroa.

TILAAJAPALVELU
p. (03) 4246 5354 arkisin klo 9–16
Muina aikoina automaatti: p. (03) 42 465 335
(tilaukset, laskutusasiat, osoitteet)

WWW.FACEBOOK.COM/RIISTALEHTI

URHEILIJA ARJESSA

Kahden alan mestari

Menestynyt liikkuvan maalin ampuja Krister Holmberg nauttii rakennusmestarin työstään Länsi-Uudellamaalla. Venematkan päässä on valmisteilla hirsisaunarakennus.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Tää on ihan siistiä, myhäili Krister Holmberg, ohjatessaan venettään auringonpaisteessa kohti Inkoon saaristossa sijaitsevaa työmaata.

Krister Holmberg pitää hetken tauon rakennustyömaallaan, joka sijaitsee Barösundin alueella Inkoon saaristossa. Lintujen ääniä lukuun ottamatta on hiljaista. Tyyni meri kimaltelee toukokuun lopun lämpimässä auringonpaisteessa. Venematka Barösundin lossisatamasta työmaalle kestää puolisen tuntia.

Holmbergin moottorisaha on hiljentynyt, ja asiakkaan kanssa on vaihdettu kuulumiset. Työmaaltaan Holmberg silmäilee vastapäätä sijaitsevaa luotoa, jossa pesi kevään ajan joutsenpariskunta.

– Eilen ne kävivät esittelemässä poikasiaan, hän hymyilee.

Hetken tauon jälkeen Holmberg sanoo, ettei häntä saisi millään toimiston hälinään.

– Ne ovat muiden hommia. Tämä on paras työpaikka! Täällä voi juoda aamukahvit luontoa katsellen.

KRISTER HOLMBERG valmistui rakennusteknikoksi 1994 ja perusti samana vuonna yrityksensä, jonka nimi on Barö Byggservice. Inkoon saaristo on Holmbergille erittäin tuttu, sillä hänen sukunsa juuret ovat vahvasti alueella. Mereltä näkyy oman kodin lisäksi isoäidin kotitalo, joka on ollut tyhjillään noin kymmenen vuoden ajan.

– Se pitäisi tyhjentää ja remontoida, jos aikaa vain olisi, Holmberg hymähti ruorinsa takaa.

Hetkeä aiemmin hän oli näyttänyt **Märta Tikkasen** mökin, jossa tämä on kirjoittanut kirjojaan. Harmaahaikarakin nähtiin tepastelemassa kaislikossa. Kun Holmbergiltä kysyi, kuinka paljon mökkirannoissa näkyy hänen kädenjälkiään, hän vastasi vaatimattomaan tapaansa:

– No, näkyyhän niitä…

HOLMBERGILLÄ OLI haastatteluhetkellä työn alla hirsisaunarakennus, jonka oli määrä valmistua juhannukseksi. Savupiipun piti tulla haastattelupäivänä, mutta kun näin ei tapahtunutkaan, Holmberg tyytyi tekemään työmaallaan ”jotain pientä”.

– Työni on mielenkiintoista ja vaihtelevaa. Teen kaiken alusta loppuun – laitureista huviloihin. Kun tekee kaiken itse, on projektien aikatauluttaminen helppoa. Jos on vain osa projektista, silloin on kaikista muista riippuvainen ja aikataulut voivat ”kusahtaa”.

Holmberg nauttii silminnähden, kun hän voi tehdä töitä ja liikkua 1980-luvun kalastajaveneellään luonnonkauniissa Inkoon saaristossa. Talvisin hän liikkuu autollaan mantereella ja laajemmalla säteellä. Mutta kesät – ne hän haluaa ”täyteen saaristohommia”!

> "Jokaiselle viikonlopulle on tekemistä. Jos en ole töissä, olen kisoissa."

Toukokuussa 43 vuotta täyttänyt Holmberg on työssään huomannut, miten ajat ovat muuttuneet: kun aiemmin rakennettiin paljon uutta, ovat ihmiset nykyään varovaisempia ja mieluummin remontoivat.

– Muuten lama ei täällä kovinkaan paljon tunnu. On kuitenkin totta, että parikymmentä vuotta sitten lossirannassa oli joka viikko joku talopaketti odottamassa. Oli ahdasta, kun piti miettiä mihin tavarat laitetaan jatkokuljetuksia varten, Holmberg muistelee.

HUIPPUAMPUJAN JA rakennusmestarin kalenteri on täynnä menoja. Holmberg ei ole kuitenkaan huolissaan ajankäytöstään. Ampumaharrastukseen liittyvät menot, kuten kisamatkat ja leirit, ovat hyvissä ajoin tiedossa, joten niiden ja töiden yhteensovittaminen ei aiheuta ongelmia.

Holmbergin vilkkaimpina huippu-urheiluvuosina aikaa ei olisi juurikaan jäänyt työnteolle, koska matkavuorokausia kertyi vuoden aikana noin sata. Nykyään niitä ei ole kuin parin–kolmen viikon verran.

Krister Holmberg arvostaa itsenäistä työtään, jossa aamukahvit voi juoda luonnon helmassa.

Tätä nykyä Krister Holmberg harjoittelee 2–3 kertaa viikossa.

Holmberg pyrkii työskentelemään säännöllisen säntillisesti, pääasiassa kello 7–15.30 ja viitenä päivänä viikossa. Se ei kuitenkaan ihan aina onnistu, koska töihin liittyviä kauppareissuja täytyy tehdä joskus iltaisin ja asiakkaita on tavattava viikonloppuisin, kun nämä ovat käymässä mökeillään.

– Jokaiselle viikonlopulle on tekemistä. Jos en ole töissä, olen kisoissa.

HOLMBERG ON erittäin kokenut ja menestynyt liikkuvan maalin ampuja. Hän on voittanut lukuisia ja kaikenvärisiä EM- ja MM-mitaleja sekä edustanut Suomea viimeksi maaliskuussa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa. Kilometrin pituiselta meriittilistalta löytyy muun muassa kuudes sija 1996 järjestetyissä Atlantan olympialaisissa, joissa liikkuva maali oli vielä mukana.

– Työni takia en enää ehtisi urheilla samaan tahtiin kuin tuolloin. Se oli toki erittäin mielenkiintoista, eikä sitä olisi viitsinyt muuten tehdäkään.

Nykyään Holmberg pyrkii harjoittelemaan kaksi, kolme kertaa viikossa. Käy hän useamminkin Inkoon kotiradallaan, mutta koska siellä on käynnissä hirviradan kunnostustyöt, ei hän aina ehdi ampua.

– En välttämättä siis pääse siellä töistä eroon, mutta se on samalla yhdessäoloa seuraihmisten kanssa. Kun on seuratoiminnassa mukana, tietää, että hommat eivät lopu. Välillä tuntuu, että niitä töitä on liikaa, mutta on vaikea löytää tilalle ketään. Työt eivät kovasti rasita, mutta jonkun ne on tehtävä, eikä töitä voi keskenkään jättää.

Raseborgs Skyttar -seuraa edustava ja sen varapuheenjohtajana toimiva Holmberg jatkaa ampumaurheiluharrastustaan ”niin kauan kuin se on hauskaa”.

– Katsotaan vuosi kerrallaan, hän tuumaa.

– Hauskaa se on ollutkin ja aina mielenkiintoista!

Holmberg viittaa kommentillaan ”pieniin muutoksiin ja varusteiden fiksailuun”, joita hän on äskettäin tehnyt. Yhdeksän vuotta käytössä ollut ampujantakki vaihtui toukokuussa uuteen, ja kaikki piti saada loksahtamaan kohdilleen.

Liikkuvan maalin paluusta olympialajiksi ei ole tihkunut uutta tietoa edes Holmbergin korviin. Muutaman vuoden ajan on keskusteluissa puitu, tekeekö liikkuva maali kenties paluun Tokion olympialaisiin 2020.

– Päätöksiä odotellaan, Holmberg tyytyy kommentoimaan.

Jos myönteinen päätös tulee, se ei vaikuta sympaattisen konkarin tekemisiin.

– Nuoret pojat ovat kisoissa mukana, jos ovat. Minä en.

NOIN 20 KYSYMYSTÄ

PENTTI SAARI:

"Nuorilla on erinomainen asenne!"

Teksti & kuvat LASSI PALO

Pentti Saari, 66, on Ampumaurheiluliiton skeetin nuorten maajoukkuevalmentaja. Hän vastaa valmennusryhmään valittujen nuorten ampujien ohjauksesta. Tavoitteena on menestyminen Tokiossa vuonna 2020 järjestettävissä olympiakisoissa.

Suonenjoella ja kotipaikkakunnallaan Kittilässä vaimonsa kanssa asuva Saari on eläkkeellä. Hänellä ei ole tällä hetkellä nimettynä henkilökohtaista valmennettavaa, mutta aiemmin heitä on ollut vuodesta 2000 lähtien. Vuosina 2008–2009 hän toimi nuorten skeet-maajoukkueen valmentajana. Uusi pesti alkoi tänä vuonna.

1 Kesä on jo pitkällä, kun tätä juttua luetaan. Mitä kuuluu?

Joukkueena olemme tehneet hyviä ulkomaisia ja kotimaisia harjoitusleirejä, maaliskuun alusta yhteensä viisi Kyproksella, Orimattilassa ja Lahdessa. Urheilukoululaiset ovat myös olleet mukana leireillämme. Nyt on sadonkorjuun aika – kilpailutulokset antavat suuntaa siitä, missä ollaan ja mihin asioihin on vielä panostettava.

2 Entä mitä kuuluu suomalaisille skeet-ampujille?

Nuorillakin on ammattimaisempi asenne kaikessa tekemisessään. Leireillä herätään ajoissa, käydään lenkillä, venytellään ja ollaan aamusta lähtien valmiimpia ensimmäiseenkin koitokseen. Asenne kuvastaa pyrkimystä olla parempi kuin muut eli menestyvä, voittava urheilija.

3 Kuinka luonnehdit vuoden ensimmäistä puolikasta?

Puhun nyt lähinnä ryhmästäni, jossa on löytynyt yhteinen sävel harjoituksissa, kilpailuissa ja vapaa-aikanakin. Tuemme ja kannustamme toisiamme sekä haluamme kilpailla myös joukkueena. Se on iso asia kaikille. Leireillä harjoituskilpailujen tulokset ovat olleet hyviä, ja Porpetton kilpailut Italiassa menivät hyvin. Joukkueen hitsaantuminen yhteen ja hyvät ampumisen tulokset antavat uskoa menestymiselle jatkossa.

4 Olet toiminut ja toimit useissa eri valmentajatehtävissä. Millaista on ollut ja mikä motivoi sinua jatkamaan?

En ole kovin monissa eri valmentajatehtävissä toiminut. Olen kuitenkin neuvonut monia ampuradalle tulleita harrastajia niin etelässä kuin pohjoisessakin pääsemään eteenpäin. Aloitin haulikkoammunnan ja kilpailemisen yli 30 vuotta sitten. Siihen aikaan ei ollut oikeastaan ketään, jolta olisi saanut vinkkejä. Seurasimme selkävaivaisten vanhojen ukkojen tekemisiä ja yritimme matkia heitä. Kuitenkin minustakin tuli jonkin sortin haulikkomies, ja jopa kilpailuissa tuli kohtuullista menestymistä. Siksi haluan nyt jeesata etenkin nuoria eteenpäin, ettei kaikkien tarvitsisi kontata samalla tavalla. Jos kaverit vielä kehittyvät ja pärjäävät kisoissa, se on se motivaatio tälle touhulle.

5 Miten luonnehdit itseäsi valmentajana?

Oikeudenmukainen, tasapuolinen, lajintunteva ja toivottavasti osaava. Jokainen, jonka kanssa on diili ollut, on jonkin värisen SM-mitalin pokannut. Ehkä valmennettavat osaisivat vastata paremmin tähän.

6 Olet Ampumaurheiluliiton skeetin nuorten maajoukkuevalmentaja. Millaisena näet lajin tulevaisuuden?

Se näyttää paremmalta, sillä Ampumaurheiluliitto on panostanut nuoriin enemmän kuin koskaan. Nuoret ovat saaneet taloudellista tukea muun muassa Kokkovuorisäätiöltä, Nastalta ja monelta muulta yhteisöltä sekä yksityisiltä henkilöiltä. Siitä iso kiitos tukijoille. Lisäksi on tärkeää, että nuoria ampujia, joiden ammunnallinen taso on jo nyt hyvä, on saatu vahvuuteen lisää. Hienoa olisi, jos saisimme vielä jonkun entisen haulikkoampujan innostumaan ja opettamaan uusia nuoria! Jos lisäresursseja voi toivoa, haluaisin psyykkiseen valmistautumiseen ja valmiuteen asianosaavan ammattihenkilön mukaan esimerkiksi leiritapahtumiin.

7 Millaisena näet skeetissä menestyneiden esimerkin voiman?

On selvää, että menestyjät esikuvina tuovat lajille lisää harrastajia. Mitä isommassa kisassa he menestyvät, sitä isommat otsikot ovat ja sitä kannustavampi ja kiinnostavampi urheilija on esikuvana.

8 Leiki ennustajaa: kuinka monta ampumaurheilijaa Suomi saa Rio de Janeiron olympialaisiin 2016 (haulikko, kivääri ja pistooli)? Tähän mennessä maapaikkoja on kaksi, jotka ovat molemmat tulleet trapista.

Trap kaksi, skeet yksi ja kivääri yksi.

9 Rio de Janeiron olympialaisiin on noin 400 päivää aikaa. Mitä ajattelet kisoista juuri nyt?

Ne tuntuvat kaukaisilta, mutta hoppu tulee kuitenkin maapaikkojen saamiselle.

10 Tämä vuosi on ratkaisevan tärkeä Rioa ajatellen. Kommenttisi kiireisestä ja tärkeästä vuodesta.

Kyllä meillä vielä on ”mahku” paikkoja saada. Uskon näin vaikka-

Pentti Saari on Ampumaurheiluliiton skeetin nuorten maajoukkuevalmentaja.

"Nuorilla on entistä ammattimaisempi asenne kaikessa tekemisessään. Se kuvastaa pyrkimystä olla parempi kuin muut eli menestyvä, voittava urheilija."

Pentti Saari

Pentti Saari kuvattuna toukokuussa Hollolassa järjestetyssä Polar GP:ssä.

kin jokainen, joka näitä paikkoja metsästää, on tietoinen, etteivät ne sieltä helpolla tule. Kilpailujen määrä vähenee ja onnistua pitää 100-prosenttisesti, jos tiketin aikoo lunastaa.

11 Miten kehität itseäsi valmentajana?

Minun ikäiselläni ihmisellä oman kunnon – niin henkisen kuin fyysisenkin – ylläpito on tärkeintä. Pitää olla ajan hermolla, seurata maailman menoa oman lajin ympärillä ja keskustella entistä enemmän ampujien kanssa. Kuulostella, mikä heille on tärkeintä ja mikä asia ei ole kunnossa. Oppia tuntemaan ampujat eli mitä, milloin ja kuinka. Tekniikassa lajimme tuskin paljoa muuttuu.

12 Mitkä ovat parhaat muistosi lajin parista tähän mennessä?

Valmentajana **Pietarilan Veskun** 4. sija MM-kilpailuissa ja **Kempaisen Markon** olympiahopea. Omasta urastani tulee mieleen erään kansainvälisen kilpailun voitto.

13 Entä miten luonnehdit suomalaisen ampumaurheilun tilaa juuri nyt – esimerkiksi rataolosuhteet? Entä se, ettei skeetissä ole nuorten tehoryhmää?

Kaikilla ratojen ylläpitäjillä on huoli huomisesta. Touhuajia on yleensä liian vähän, ja hekin ovat niin sanottuja vanhoja kurkoja. Ympäristöihmiset painavat päälle, ja meitä käsitellään sellaisina häirikköinä koko porukkaa. Kyllähän tehoryhmän voi nimetä, mutta ryhmällä pitää olla aktiivinen vetäjä, jolla on toimintaedellytykset – sekä rahalliset ja ajalliset. Niiden puute on se ongelma.

"Touhuajia on yleensä liian vähän, ja hekin ovat niin sanottuja vanhoja kurkoja."

14 Miten rentoudut ja siirrät ajatuksesi toisaalle ampumaurheilusta?

Kyllä se on lähdettävä Kittilään kalaan, lintu- ja hirvimetsälle. Ei se silti kaikkia ajatuksia pois siirrä.

15 Millainen on oma ampumaurheilutaustasi?

Se alkoi reilut 30 vuotta sitten, ja aktiiviura loppui vuonna 2004. Paljon ammuttiin ja kilpailtiin, tuloksetkin ovat tallella. Tehtiin panokset ja haulitkin itse, ei sillä tienannut, mutta sai ampua samaan rahaan enemmän. Omaa ampumauraa ja osaamista pönkittivät paljon muun muassa **Peeter Päkk**, **Valeri Timohin** ja **Jann Heinrich**, jotka olivat paljon meillä leireillä ja kilpailuissa. Me emme paljon muusta puhuneet kuin ampumisesta. Sain heiltä paljon sellaista tietoa, mitä kirjoista ei löydy. Iso kiitos heille!

16 Milloin ja miksi päätit ryhtyä valmentajaksi?

Kiinnostus heräsi 2000-luvun alussa, kun muutin Suonenjoelle. Ampuminen oli täällä silloin melko aktiivista, ja kun itsellä oli jo jäähdyttely päällä, halusin jatkaa jaloa harrastusta valmennuksen kautta ja siirtää oppimaani ja saamaani tietoa myös muille.

17 Mitä muuta teet elämässäsi kuin töitä ja olet ampumaradalla eli mitä harrastat?

Hirvestys, linnustus ja kalastus ovat meidän perheemme harrastukset. Osa elämäämme on puolitoistavuotias saksanseisoja, josta koitamme saada apuria linnunpyyntiin.

18 Onko sinulla jokin urheiluun liittyvä slogan tai filosofia, jota pyrit noudattamaan?

Ei tässä paljoa kummatkaan sofiat auta. Kyllä se on raaka työ ja kova harjoittelu, joka kantaa hedelmää. Tietenkin järki pitää päässä olla kaikessa tekemisessä.

19 Facebook, Instagram, Twitter, WhatsApp… Kaikki nämä vai ei mikään näistä?

Ei mikään näistä.

20 Millaisia terveisiä haluat lähettää suomalaisille ampumaurheilun parissa toimiville?

Heille, jotka pyyteettä ylläpitävät, huolehtivat ampumaradoista ja ovat aina valmiina auttamaan, kun apua tarvitaan: ilman teitä ei tarvita ampujia eikä valmentajia, kun ei ole paikkaa missä paukutellaan. Kiitokset teille.

Juho Autio tyytyväinen Lapua Eurooppa Cupiin

Teksti & kuva SIMO PARTANEN

Hollolan Hälvälässä kesäkuun puolivälissä järjestetty Lapua Eurooppa Cup tarjosi runsaasti suomalaismenestystä. Yksi suurimmista onnistujista oli **Juho Autio**, joka ampui viikonlopun aikana palkintokaappiinsa kaksi hopeamitalia.

Juho Autio saavutti hopeaa 300 metrin kiväärin 60 laukauksen makuukilpailussa ja 3x40 laukauksen asentokilpailussa. Nämä tulokset miellyttivät Autiota suuresti.

– Suorittamiseni oli koko viikonlopun ajan erittäin tasaista. Ammuin teknisesti hyvin, ja se tyydyttää, hän kertoi urakan päätyttyä Hälvälässä.

Aution viikonloppu oli lähes täydellinen. Ensimmäisenä kisapäivänä makuukilpailussa hän hävisi sveitsiläiselle voittajalle pisteellä, toisena päivänä niin ikään sveitsiläinen kilpakumppani oli parempi seitsemän pisteen erolla. Kahden ensimmäisen kilpailun loistavat suoritukset eivät saaneet sunnuntaina jatkoksi kultamitalisuoritusta, mutta se ei miestä haitannut.

– Aina kun pääsee pokkaamaan jotain, niin tuntuu hyvältä. Ei minulla näitä Eurooppa Cupin mitaleita liikaa ole. Se, että kulta jäi saavuttamatta, ei vaivaa yhtään. Olen erittäin tyytyväinen tekemiseeni, kommentoi Autio mitalisaalistaan.

TÄLLE VUODELLE Autio on muuttanut hiukan harjoitteluaan, ja se näkyy nyt suorituksissa. Ampujan omien sanojensa mukaan harjoittelua on ”järkeistetty”.

– Tänä vuonna olen keskittynyt nimenomaan harjoitusten laatuun. Ennen kuin teen mitään, mietin ja kysyn itseltäni, miksi näin pitää tehdä. Näin olen pystynyt kehittämään eri osa-alueita ja tulla paremmaksi ja varmemmaksi ampujaksi, hän toteaa.

Vaikka Oulun Metsästys- ja Ampumaseuraa edustava Autio oikeaoppisesti panostaakin nimenomaan enemmän laatuun kuin määrään, aikoo hän pikkuhiljaa nostaa myös laukausmääriä. Tässä suurena apuna on työnantaja Puolustusvoimat, jonka palveluksessa runsas harjoittelu on mahdollista.

Juho Autio Lapua Eurooppa cupissa.

– Puolustusvoimat työnantajana auttaa minua todella paljon. Meillä on harjoitusleirejä, joilla saa ampua runsaasti. En usko, että ilman työskentelyä siellä pystyisin keskittymään urheiluun ja harjoitteluun näin hyvin.

VUONNA 2015 MONET ampumaurheilijat keskittyvät olympialajeihin, koska tämä on käytännössä se vuosi, jolloin paikat Rio de Janeirossa ensi vuonna järjestettäviin olympiakarkeloihin jaetaan. Se on vienyt osallistujia pois 300 metrin lajeista, mutta parhaat nimet ovat onneksi lähes aina mukana Eurooppa Cupissa. Kadon huomaa kuitenkin vertailtaessa tämän vuoden joukkuetuloksia viime vuoden vastaaviin. Nyt mukana oli 300 metrin lajeissa vain kaksi joukkuetta, viime vuonna niitä oli jopa kuusi.

300 METRIN LAJEIHIN keskittyvälle ampujalle Eurooppa Cupin osakilpailut ovat kuitenkin yksiä kauden päätavoitteita ja suurimpia kilpailuja. Niin myös Autiolle, joka sanoo arvostavansa Eurooppa Cupin ja sieltä saadut mitalit korkealle. Tällä kaudella vain harva kilpailu yltää arvostuksessa Aution listalla tämän kilpailun yläpuolelle.

Yksi näistä kilpailuista on Sotilaiden maailmankisat, jotka järjestetään syksyllä Etelä-Koreassa. Sieltä Autio lähtee hakemaan menestystä samoilla eväillä kuin Eurooppa Cupista.

– Tavoite on saada päälle samanlainen tekeminen kuin täällä. Haluan ampua jälleen teknisesti hyvin, koska se tuo tuloksen mukanaan.

Koska tekeminen on selvästi tällä hetkellä hyvällä tasolla, mikä voi Autiota Maailmankisoissa estää?

– Olosuhteet vaikuttavat paljon lopputulokseen, niistä ei ikinä tiedä. Täällä Hälvälässä kelit olivat pääosin hyviä, eikä paljoa yllätyksiä nähty. Mutta jos ampuu omalla tasolla, pitäisi sen riittää vaihtelevissakin olosuhteissa.

Miten kaikki päättyy?

Kysyttäessä Juho Aution haaveita ampumaurheilijana, mies nostaa nopeasti esiin kaksi asiaa.

– Urheilijana kehittyminen ja olympialaisiin pääsy.

Haaveet ovat luonnostaan kytköksissä toisiinsa. Niistä ensimmäistä Autio toteuttaa juuri nyt paremmin kuin kenties kukaan muu koko ampumaurheilevassa maailmassa. Ja se onkin polku toisen haaveen täyttymiseen. Joidenkin mielestä se voi tuntua juuri nyt epärealistiselta, mutta Aution jatkaessa ”omaa tekemistään”, ei mikään välttämättä ole mahdotonta.

Lapua Eurooppa Cup toi Euroopan eliittiä Suomeen

JÄRJESTYKSESSÄÄN kuudes Suomessa kilpailtu Lapua Eurooppa Cupin osakilpailu ammuttiin 12.–14. kesäkuuta Hollolan Hälvälässä. Viikonlopun aikana Euroopan huippuampujia 12:sta eri maasta mittelivät paremmuudesta 25 metrin pistooli- ja 300 metrin kivääriläjeissä.

– Kaikki eteni todella hienosti, ei ollut oikeastaan minkäänlaisia ongelmia. Pieniä asioita parannettiin viime vuodesta ja lopputulos miellytti osallistujia, kilpailunjohtaja **Marko Leppä** kertoi.

Kymmenen vuotta Eurooppa Cupia ampuneena ja nyt kuusi vuotta sitä järjestäneenä hän tietää keinot hyvän kisan järjestämiseen.

Lapua Eurooppa Cupin ohjelmaan kuuluivat 25m isopistooli- ja vakiopistoolikilpailu, 300m makuukilpailu sekä 3x40 ja 3x20 laukauksen asentokilpailut. Näistä lajeista mikään ei kuulu olympiakilpailuiden ohjelmaan, ja niiden tulevaisuudesta onkin käyty keskustelua. Leppä näkee asiat valoisina.

– Vaikka Euroopassa on vähän 300 metrin ratoja, en usko sen olevan uhka. Lajissa on hyvä määrä harrastajia. Maailmalla myös vakio- ja isopistoolilla menee suhteellisen hyvin katsottaessa harrastajamääriä, eikä Suomessakaan tilanne ole huono.

Yksi asia Leppää kuitenkin huolettaa: isopistooliammunta Suomessa.

– Sen lajin harrastamista vaikeuttaa Suomessa nykyinen lainsäädäntö. On vaikea harrastaa, jos oikeanlaiselle aseelle ei saa lupaa.

Tuulisissa olosuhteissa käytyyn Junior cupiin osallistui ampumaurheilijoita kahdeksasta maasta. Vili Kopra voitti poikien trapin.

Muuttuuko Junior cup nuorten maailmancupiksi?

Teksti & kuvat LASSI PALO

KANSAINVÄLINEN haulikkolajien Junior cup järjestettiin kesäkuun alussa seitsemännen kerran Orimattilassa. Järjestävässä seurassa eli Orimattilan Seudun Urheiluampujissa keskustelua ovat herättäneet tiedot, joiden mukaan cup suunnitellaan muutettavaksi nuorten maailmancupiksi.

Junior cupista saadut kokemukset ovat hyviä OSU:ssa. Nuoret ovat saaneet arvokasta kansainvälistä kilpailukokemusta, ja cupissa ovat kilpailleet useat sittemmin maailman huipulle nousseet ampumaurheilijat. Yksi heistä on Italian **Jessica Rossi**, joka kilpaili Orimattilassa 2008 ja 2009. Hän voitti trapin olympiakultaa Lontoossa 2012.

– Kansainvälisessä ampumaurheiluliitossa (ISSF) on huomattu, että maailmancup kannattaa tehdä. Tällöin kilpailun luonne muuttuisi, koska maailmancupiin tulisi karsinta. Nyt tänne pääsee kuka tahansa nuori ampuja. Olemme matalan kynnyksen kilpailun kannalla, OSU:n puheenjohtaja **Raine Keskipasma** sanoi.

– Mitään ei ole kuitenkaan vielä päätetty. Saa nähdä, miten käy, hän jatkoi.

Orimattilalaiset eivät myöskään halua lisää kustannuksia, joita tulisi, jos juryn jäseniä pitää lennättää kisapaikalle ulkomailta. Keskipasman mukaan säännöt eivät voisi siten olla yhtä tiukat kuin normaalisti maailmancupissa.

ORIMATTILAN JUNIOR CUPIIN osallistui tänä vuonna ampumaurheilijoita isäntämaa Suomen lisäksi Intiasta, Italiasta, Venäjältä, Saksasta, Hollannista, Norjasta ja Irlannista. Osanottajia oli sata. Cupissa kilpaillaan skeetissä, trapissa ja kaksoistrapissa.

Kauden ensimmäinen cup oli toukokuussa Italian Porpettossa, ja finaali järjestetään Saksan Suhlissa heinäkuussa.

Cupin ensimmäinen osanottaja saapui kaksi viikkoa aiemmin paikan päälle harjoittelemaan. Hän oli intialainen trap-ampuja **Vishwa Kundu**, 15. Valmentajanaan hänellä oli Moskovan olympialaisten hopeamitalisti **Rustam Yambulatov**, joka piti cupia ”todella hyvänä kilpailuna junioreille”.

– Tosin nuorten taso ei ole yhtä kova kuin aikaisemmin. Mielestäni se johtuu siitä, ettei valmentajien taso ole myöskään yhtä hyvä, aiemmin muun muassa Kuwaitissa valmentanut venäläinen sanoi.

SUOMEN AINOAN lajivoiton nappasi isäntäseuraa edustava **Vili Kopra**, joka voitti kisojen päätöspäivänä poikien trapin. Ilomantsin Erämiehiä edustava **Lari Pesonen** sijoittui skeetissä toiseksi, ja Pieksämäen Seudun Urheiluampujien **Miki Ylönen** oli neljäs kaksoistrapissa.

Suomen ainoa tyttöampuja oli skeetiin osallistunut **Niina Aaltonen**, joka edustaa Rauman Seudun Urheiluampujia. Hän sijoittui kymmenenneksi.

Oheisen qr-koodin kautta pääset katsomaan lisää kuvia Orimattilan Junior cupista.

Kisojen nuorin osanottaja oli 12-vuotias Vihan Shardul Intiasta. Hän rikkoi kaksoistrapissa 101 kiekkoa.

Lari Pesonen sijoittui skeetissä toiseksi.

Miki Ylönen oli neljäs kaksoistrapissa.

Menestynyt teini-ikäinen

Orimattilan Seudun Urheiluampujat eli OSU täyttää ensi vuonna 20 vuotta. Nuoresta iästään huolimatta se on menestynyt erittäin hyvin, mistä osoituksena ovat kymmenet SM-mitalit sekä tietysti kirkkaimpana loistava Satu Mäkelä-Nummelan trapin olympiakulta vuonna 2008.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Orimattilan Seudun Urheiluampujat perustettiin vuoden 1996 elokuussa, kun paikallisen Jymyn ampumajaoston haulikkokerho halusi irtaantua ison seuran alaisuudesta. Syitä oli useita, kuten esimerkiksi se vanha tuttu raha. Ampumaurheilun harrastajat halusivat myös ryhtyä laajentamaan toimintaansa ja järjestämään kilpailuja ”omaan piikkiinsä”.

OSU:ssa on nyt 230 jäsentä, mutta lisää kaivataan – ja etenkin aktiivisia jäseniä.

– Hyvän seuran eteenpäin meneminen vaatii heitä, linjaavat puheenjohtaja **Raine Keskipasma**, varapuheenjohtaja **Pertti Könönen**, sihteeri **Päivi Könönen** ja rahastonhoitaja **Kari Komi**.

Keskustelutuokio OSU:n tilanteesta pidetään seuran paviljongin yläkerran kokoushuoneessa. Siellä istuessa ei voi olla huomaamatta seiniä koristavia mitalirivejä. Mitaleja on kymmeniä ja kymmeniä. Pelkästään viime vuonna osulaiset voittivat 42 henkilökohtaista ja 18 SM-joukkuemitalia. Ampumaurheiluliiton Pohjolan malja -kilpailussa OSU sijoittui neljänneksi.

> "Meillä on aina jotain vireillä, ja visiot ovat selvät vuosiksi eteenpäin."

– Paljon paremmaksi ei tällä porukalla voi panna, Keskipasma toteaa.

Noin 75 prosenttia seuran jäsenistä on haulikkoampujia, ja he kaikki ovat trap-ampujia.

RAINE KESKIPASMA on toiminut OSU:n puheenjohtajana vuodesta 2010. Alusta lähtien toiminnassa ovat olleet mukana myös Pertti Könönen ja Komi. Kun heiltä kysyy, millaisia vuodet ovat olleet, he vastaavat:

– Työntäyteisiä ja vaihtelevia. Proput eivät ole vielä palaneet!

– Meillä on aina jotain vireillä, ja visiot ovat selvät vuosiksi eteenpäin. Tyhjäkäyntiä ei ole. Olemme pitäneet hallituksen kokouksia vuosien ajan kerran kuukaudessa. Asioita on ollut aina esillä, eli kokoukset eivät ole olleet kahvinjuontikilpailuja, Könönen naurahtaa.

Keskipasma lisää, että jos he eivät olisi eläkkeellä, aika ei riittäisi seuratoiminnan pyörittämiseen. Eivätkä edes lomat.

– Olemme siis jaksaneet hyvin, koska toiminta on antoisaa ja meillä on hyvä porukka.

Aktiivista porukkaa oli liikkeellä, kun OSU järjesti kesäkuun alussa seitsemännen kerran kansainvälisen nuorten Junior cupin. Keittiössä hääri muun muassa Ampumaurheiluliiton hallituksen jäsen ja OSU:n jäsen numero 1 **Marja Maunula**.

Aktiivista talkooväkeä kaivataan kuitenkin lisää, koska kesät ovat raskaita lukuisine kisoineen. Hyvä asia on se, että OSU sai palkattua kunnan tuella kaksi työntekijää paviljongilleen puolen vuoden ajaksi. Pestit alkoivat kesäkuun alussa.

HYVÄ SEURA vaatii kehittyäkseen paitsi – kuten jo todettua – uusia jäseniä myös riittävän hyvät olosuhteet ja hyvän maineen. OSU:n talous on kunnossa, vaikkakin ”se on edelleen pankin asiakas”, kuten seuran johtohenkilöt naurahtavat. OSU on laittanut ratojaan kuntoon, ja kunnostustyöt olivat käynnissä toukokuun puolivälissäkin, kun kaksoistrapin erikoismies **Simo Köylinen** uusi ykkösrataa.

Päivi Könönen, Kari Komi, Raine Keskipasma ja Pertti Könönen valmistautuvat vähitellen OSU:n 20-vuotisjuhlavuoteen.

OSU

Keskipasma arvioi, että jos OSU:n kaltainen rata pitäisi nyt laittaa pystyyn, maksaisi se vähintään miljoona euroa.

OSU on tehnyt töitä myös huippu-urheilun hyväksi. Seura antaa urheilijoilleen mahdollisuuden harjoitella hyvin. Tästä osoituksena ovat haulikkoampujien lukuisat maajoukkue-edustukset ja arvokisamatkat. **Satu Mäkelä-Nummela** saavutti toukokuussa järjestetyssä maailmancupissa olympiamaapaikan ensi vuonna Rio de Janeirossa järjestettäviin olympialaisiin.

OSU on myös ilmoittanut halukkuutensa olla järjestämässä Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlakilpailua vuonna 2019.

Liiton 100-vuotisjuhlakilpailu voi olla joko haulikkolajien maailmancup tai EM- tai MM-kilpailu.

– Olemme puhuneet asiasta myös kaupungin kanssa, mutta emme vielä tiedä sen tarkemmin millaisesta kisasta on kyse, Keskipasma sanoo.

Suunnitelmia ja piirustuksia on myös olemassa kansainväliset mitat täyttävää ampumaurheilukeskusta varten. Niitä on nyt helpompi tehdä, kun ympäristölupa on taas saatu. Se on voimassa toistaiseksi. Keskipasma ja Pertti Könönen eivät aio olla enää mukana, kun seuraavan ympäristöluvan hakuprosessi alkaa taas vuosien kuluttua. Päivi Könönen sen sijaan lupaa ”tehdä vielä yhden”, vaikka prosessi on raskas satoine työtunteineen.

– Ympäristölupa tarkoittaa sitä, että lajin halutaan säilyvän kaupungissa, Keskipasma arvioi.

OSU PITÄÄ hyvää huolta myös nuoristaan. Siitä osoituksena on se, että OSU on Ampumaurheiluliiton sinettiseura – yksi liiton yhdeksästä.

Kun osulaisilta kysyy seuraesittelyn perinteisen kysymyksen, menevät he yllättävän hiljaisiksi. Katseet kiertävät, eikä kukaan oikein osaa vastata, millä kolmella adjektiivilla he luonnehtisivat seuraansa.

– Tämä tuli ihan puun takaa.

Lopulta adjektiiveja alkaa putoilla: sitkeä, kehittyvä, periksiantamaton, menestynyt…

Paikalla ollut **Heikki Romppanen**, valmentaja ja hallituksen jäsen, laukaisee tilanteen toteamalla:

– Me olemme paras.

Ei kolmea adjektiivia, mutta paljon puhuvat ja napakat kolme sanaa!

OSU pitää lipun korkealla.

Nuoremman polven lahjakkaat trap-ampujat Vili Kopra ja Patrik Nummela ovat likimain saman ikäisiä kuin seuransakin.

OSU:n nuoret lupaukset Vili Kopra ja Patrik Nummela

”Ei koulussakaan näin vaikeita kysymyksiä ole”, **Patrik Nummela** kieriskeli pöydän ääressä, kun Urheiluampuja-lehden toimittaja haastatteli häntä ja **Vili Kopraa** Orimattilan ampumaradalla toukokuun puolivälissä.

No, ei sanavalmis nuorukainen tietenkään oikeasti pahoillaan ollut, vaan hymyili heti kommenttinsa perään.

– Iskä ja äiti ovat ampuneet ja menestyneet hyvin. Olen ollut leireillä mukana pienestä pitäen, Nummela vastasi lopulta kysymykseen, miksi hän on alkanut harrastaa trapia.

Nummelan vanhemmat ovat Satu Mäkelä-Nummela ja **Matti Nummela**. Äiti on Pekingin olympiavoittaja ja isä on edustanut Suomea olympialaisissa, voittanut Euroopan mestaruuden ja toiminut valmentajana.

Vili Kopran isä **Kari** on myös tunnettu trap-ampuja. Kari on trapin nuorten maajoukkuevalmentajana.

Lasten ei ole tarvinnut hakea valmennusapua kaukaa, sillä Patrikia valmentavat hänen vanhempansa, ja Viliä neuvoo hänen isänsä.

Yhteistyö on sujunut hyvin. Patrik, 14, on harrastanut trapia nyt vuoden ajan. Elokuussa 17 vuotta täyttävällä Vilillä on pidempi historia lajin parissa.

– Olen ampunut tosissaan neljän, viiden vuoden ajan, tällä kaudella ennätyksensä 118 paukuttanut Vili kertoo. Kesäkuun alussa hän voitti Orimattilassa järjestetyn Junior cupin.

Aika näyttää, siirtyykö Kopra jo tämän kauden aikana uudelle kymmenluvulle. Kiireitä hänelläkin on ampumisen ohessa, sillä hän opiskelee lahtelaisessa ammattikoulussa muotoilua ja mallintamista.

Ysiluokan syksyllä aloittavan Patrikin ennätys kirjataan toistaiseksi numeroin 112.

– Tavoitteenani on tulos 115 – ainakin, hän sanoo.

Nuoria kun ovat, kummallakaan ei ole vielä pitkän tähtäimen suunnitelmia ampumaurheilijana. Patrikilla ”ei mitään”, ja Vili sanoo, että ”katsotaan miten homma etenee”. Katseet ovat lähitulevaisuudessa: Patrikin tämän kauden ajatuksissa on Suhlin kansainvälinen Junior cup, ja Vili haluaa päästä edustamaan Suomea kesän EM-kisoihin Slovenian Mariboriin.

Jos kaksikon harrastus jatkuu yhtä nousujohteisesti kuin tähän asti, ei olisi mikään ihme, jos heidät nähtäisiin vanhempiensa tavoin huipulla. Niin lahjakkaina näitä nuoria trap-ampujia pidetään.

LAS puolustaa rataansa

Pöydän ääressä istuu joukko ärtyneitä miehiä. He ovat Lahden Ampumaseuran johtohenkilöitä, jotka puolustavat Hollolan Hälvälän ampumarataa tiukoin toimin ja sanoin.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Vasemmalta: Tapio Jurvanen, Erkki Roine, Tauno Lindström, Heikki Keskitalo, Kari Stenvall, Taisto Lautamatti ja Raine Forss.

Lahden Ampumaseuran aktiiveja kuvattuna toukokuussa Hollolan Hälvälän ampumaradalla.

On toukokuinen arki-ilta Hollolan Hälvälän ampumaradan paviljongissa. Paikalla on seitsemän erittäin kokenutta ja ampumaurheilun parissa ansioitunutta miestä. Sana on vapaa, mutta annetaan puheenvuoro ensiksi Lahden Ampumaseuran (LAS) puheenjohtajalle **Taisto Lautamatille**:

– Ratakysymys on meille kovin murheellinen, hän aloittaa ja paikalla olevat jaostojen puheenjohtajat ja hallituksen jäsenet kuuntelevat.

LAS:n ensimmäinen rata oli Teivaanmäen maastossa eli nykyisessä hiihtokeskuksessa. ”Epäselvien tapahtumien” seurauksena vuonna 1919 lahjakirjalla Lahden kartanon isännöitsijältä **Felmannilta** saatu maa-alue olikin yllättäen kiertoteitä siirtynyt Lahden omistukseen.

– Niin sitä sitten elettiin vuokralaisena, kunnes lopulta tuli häätö koko alueelta.

Tiivis yhteistyö Lahteen sijoitetun varuskunnan, Tampereen rykmentin kanssa käynnistyi 1922, kun rykmentti anoi ja sai luvan käyttää ampumaseuran ratoja harjoituksiinsa. Myöhemmin rykmentin aloitteesta ryhdyttiin 1936 rakentamaan yhdessä myös siviiliampumaratoja Hälvälään. Lautamatti toteaa, että alue oli syrjäinen ja tarkoitukseen sopiva, eikä sinne kulkeminenkaan tuottanut suuria vaikeuksia.

Miehet pelkäävät, ettei alueella ammuta enää vuoden 2024 jälkeen.

Toiminta radoilla oli sittemmin vilkasta, ja ratoja kehitettiin lukuisilla talkoilla. Ampumaseuran Hälvälään sitomat varat ja talkootyönä rakentamat laitteet tulivat silloisen käytännön mukaan Puolustusvoimien omaisuudeksi.

Haulikkorata siirrettiin vuonna 1964 Hälvälään. Lautamatti huomauttaa, ettei toiminta haitannut asutusta, koska sitä ei ollut lähellä. Haulikkoratoja laajennettiin ja kehitettiin. LAS sai järjestettäväkseen useita arvokilpailuja, kuten haulikon, pistoolin ja kiväärin EM- ja MM-kisoja. Se on järjestänyt myös nykyaikaisen 5-ottelun arvokilpailut.

LAUTAMATTI SANOO, että vaikeuksia on siis aina ollut, ja vaikealta näyttää jatkokin.

– Suorituspaikkojen ja tilojen rakentamisvastuussa olevat tahot edesauttavat toimillaan seuran ahdinkoa. Keväällä 2013 menetimme sisäampumaratatilat, kun Lahden urheilutalo purettiin. Ponnisteluista huolimatta uutta tilaa ei meille pystytty osoittamaan ennen kevättä 2014. Tila valmistui "välivuoden" jälkeen syksyllä.

– Syksyisin perinteisesti alkaneet ilma-asekoulut eivät voineet käynnistyä 2013 eikä koululuokkien tutustuminen ampumaurheiluun ollut mahdollista. Harjoitus- ja harrastusmahdollisuudet olivat kutistuneet olemattomiin.

Seuran aktiivisuus ja sitkeys kuitenkin palkittiin ja tulevaisuus näyttää uuden toimintatilan myötä hiukan valosammalta.

Haulikkoradan ympäristölupa on voimassa vuoteen 2024 asti eli runsaan yhdeksän vuoden ajan. LAS:ssa ollaan tilanteesta erittäin huolissaan, koska rata on merkitty maakuntakaavassa poistettavaksi.

– Nyt asutus on vyörytetty lähelle rataa. Alueen kehittäminen tulisi halvemmaksi kuin sen puhdistaminen asuinalueen tieltä. Rajojen ylityksiä ei ole täällä tullut, seura-aktiivit korostavat.

LAS:N PUHEENVUOROT ovat erittäin tiukkoja. Kuten Lautamatin paperille kirjaamat ajatukset: ”Surullisina olemme palauttaneet mieliimme lohdutukseksi uuden keskusjärjestön perustamisen yhteydessä luettuja Valon puheenjohtajan sanoja, joita tässä lainaan: ´Tulevien jäsentemme aktiivinen osallistuminen valmistelun eri vaiheissa on viitoittanut sen, mitä tuleman pitää. Toimintamme keskiössä on yksittäinen liikkuja ja isona tavoitteenamme on lisätä laadukasta liikettä paikallisella tasolla. Aivan ytimessä on urheiluseurojen toiminnan edellytysten parantaminen.´”

Lautamatin mukaan tähän julistukseen on helppo yhtyä, ja sitä on helppo uskoa. Varsinkin nyt, kun Valon hallitukseen on tullut valituksi Päijät-Hämeen liiton johtaja.

– Uusi hallinto on tietenkin sitoutunut Valon päämääriin ja tavoitteisiin.

kiivaasti

Lahden Ampumaseura (LAS)

- **Perustettu 14.1.1919.**
- **Toiminta keskittyy Hollolan Hälvälässä sijaitsevaan ampumaurheilukeskukseen ja Lahden keskustassa sijaitsevaan ilma-aserataan.**
- **Yli 900 jäsentä. Jaostoja on neljä: haulikko, kivääri, pistooli ja riistamaali. Seura on vastannut useiden kansallisten ja kansainvälisten arvokilpailujen järjestämisestä, mm. ruutiaseiden MM-kilpailuista 2002.**
- **Ampumaan pääsee ilmakivääreillä, ilmapistoolilla, pienoiskivääreillä, pienoispistoolilla, haulikolla ja isokaliiberikivääreillä. Ilma-aseilla on mahdollisuus ampua myös talviaikaan sisäampumaradoilla. Haulikkoammuntaan on käytössä kolme skeet- ja kolme trap-rataa. Hälvälässä on Suomen ainoa elektronisin taululaittein varustettu 300m kivääririata.**
- **LAS:n harjoittelupaikoissa on kiinnitetty huomiota ekologisuuteen. Jätteenlajittelu tapahtuu niiden syntyhetkellä, lyijy kerätään talteen ja ympäristöhaitat minimoidaan. Ampumaurheiluliitto palkitsi LAS:n ympäristöpalkinnolla 2008.**

Haasteteltavana LAS:n puheenjohtaja Taisto Lautamatti.

LAS toivoo, että Puolustusvoimat ilmoittaisi viipymättä pysyvänsä Hälvälässä pidempään kuin se on antanut ymmärtää. Lautamatin mukaan Puolustusvoimat on ilmoittanut luopuvansa alueesta ”pitkällä aikavälillä”.

Uutta, korvaavaa rata-aluetta ei tunnu löytyvän. Viidettä vuotta puheenjohtajana toimivan Lautamatin äänensävy muuttuu ärtyneeksi, eikä hän kielläkään olevansa erittäin ärsyyntynyt.

– Valtakunnassa touhutaan huippu-urheilun kehittämiseksi ja uskotaan kansallisen identiteetin ja kansainvälisen imagon maagiseen kasvuun arvokisavoittajien panoksella. Olympiavoittajia ei kuitenkaan synny ilman harjoituspaikkoja ja seurojen tekemää perustyötä. Rio de Janeiron olympialaisiin on Suomesta varmistanut maapaikan toistaiseksi kaksi haulikkoampujaa. He ovat kumpikin harjoitelleet Hälvälän radoilla.

Lautamatti kysyykin, missä tulevaisuuden Päijät-Hämeen ampujalupaukset harjoittelevat päästäkseen edustuskuntoon. Ja edelleen: missä alueen reserviläiset, maanpuolustusväki ja suuri joukko metsästyksen harrastajia harjoittelevat ja suorittavat ampumakokeitaan ja -tutkintojaan?

LAS:lla on vastaus valmiina: kehitetään alueellisia vahvuuksia. Lahdella on hiihtokeskus, ja Hollolalla voisi olla kansainväliset mitat täyttävä ampumaurheilu- ja ampumahiihtokeskus, kuten esimerkiksi Anterselvassa ja Ruhpoldingissa.

– Tämän kaltaista matkailun kehittämistä voisivat kuntapäättäjätkin kannattaa. Se jättäisi alueelle tuloja huomattavasti enemmän kuin harjoitusmatkailu Padasjoelle.

Päijät-Hämeen alueella on laskettu olevan yli 7000 aseluvan haltijaa. Heitä on kuitenkin vaikea saada järjestäytymään ja allekirjoittamaan esimerkiksi addressi, Lautamatti harmittelee.

ERÄS KONSULTTISELVITYS sai Hälvälän ratojen käyttäjät mahtumaan uudelleensijoitettuina maakunnan muille radoille, vaikka käyttäjämäärä kolminkertaistuisi, Lautamatti kertoo.

– Ei tullut huomioiduksi ratojen ympäristölupien rajoituksia ampuma-ajoissa eikä laukausmäärissä, hän piikittelee.

– Lahden Ampumaseura on toisena Hälvälän alueen vuokralaisena sivuutettu täysin työryhmästä. Tämä loukkaa oikeuksiamme ja tasavertaista kohtelua. Pidätämme oikeuden ryhtyä tarpeellisiin toimiin. Euroopan ihmisoikeuskomissio käsitelköön jokaisen henkilön kohdalta harrastuksen takia syrjimisen ja kansanryhmään kohdistuvan syrjinnän.

LAS:ssa ollaan myös sitä mieltä, että päättäjien jääviys tulee tutkia perusteellisesti. Valon johtoa on mukana purkamassa yhteiskunnan varoilla tuettua suorituspaikkaa, ja kuitenkin kyseisen organisaation piti olla luomassa edellytyksiä seuratoiminnalle.

– Kuntien vastuu urheilu- ja harjoituspaikkojen perustamisessa on kohtuullisesti kirjattu jopa lakeihin. Kannamme samalla huolta koko maan ampumaurheilusta rajuilla kannanotoillamme, Lautamatti sanoo.

LAS TÄYTTÄÄ sata vuotta neljän vuoden kuluttua. Esikisat olisi pidettävä ennen kuin olisi mahdollisen juhlakilpailun vuoro. LAS on kiinnostunut järjestämään Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n maailmancup-kilpailun. Toinen vaihtoehto on haulikkolajien EM-kilpailut. Kokemusta löytyy, kuten jo todettua, sillä LAS järjesti ensimmäiset EM-kilpailunsa jo vuonna 1967.

Nykyinen rata vaatisi vähintäänkin ”pientä pintaremonttia”, jos LAS saisi esimerkiksi maailmancupin järjestettäväkseen.

LAS:lla ei muita juhlavuoden suunnitelmia ole. Jos 100-vuotisjuhlakisoja ei tule, se järjestää kotiradallaan kutsuvierastilaisuuden ja ”normaalit” juhlat.

– Juhlimme radalla ja ammumme rutkasti, pöydän ääressä nauretaan.

– Näin nuoressa tasavallassa näin vanha seura on kova juttu.

Juhlatunnelmaa varjostaa kuitenkin tulevaisuus. Miehet pelkäävät, ettei alueella ammuta enää vuoden 2024 jälkeen.

– Olemme todella huolissamme, he sanovat kuin yhdestä suusta.

Toinen huolenaihe – ja ”jopa kipeä paikka” – on se, että nuoria ei ole helppo saada seuran johtotehtäviin mukaan. Pöydän ääressä istuvia miehiä alkaa hymyilyttää, kun he katsovat toisiaan. Ikää kun on kertynyt.

– Vallasta luopuminen on tullut vastaan. Kohta pääsemme kaikki 90-vuotiaiden sarjaan, jos SAL päättää sellaisen perustaa, he nauravat.

– Olemme yrittäneet hakea nuoria toimintaan mukaan, mutta ei heistä oikein ole seuratoimijoiksi. Ampujia meillä kyllä riittää. Näemme tulevaisuuden silti valoisana. On kesä, ja lisää kisoja on tulossa!

Lotta Jaakkola

Ampumaharrastusfoorumin rata-asiantuntijaksi

”Tämä on hauska ympäristö. Tavatessani ensimmäisen kerran SAL:n väkeä viime syksynä Keski-minulta kysyttiin edustanko pistooli- vai kivääriampujia”, Lotta Jaakkola kertoo hymyillen.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaharrastusfoorumi valitsi toukokuussa rata-asiantuntijan tehtävään jyväskyläläisen FT **Lotta Jaakkolan**, 43. Hän avustaa Ampumaharrastusfoorumin järjestöjä ja niiden seurojen ja yhdistysten edustajia ampumaratojen perustamiseen ja ylläpitämiseen liittyvissä valmistelu-, lupa- ja vastaavissa asioissa. Lisäksi hän avustaa foorumin päättämien julkilausumien, lausuntojen ja kannanottojen valmistelussa.

– Töitä on ollut riittävästi ja vähän enemmänkin. Vastaanotto on ollut erittäin positiivinen, ja ainoa huoleni on välillä oma riittämättömyyden tunne, Jaakkola sanoi kesäkuussa, kun takana oli noin kuukauden työrupeama.

Hänen toimipisteensä ovat Helsingissä ja Jyväskylässä, joista käsin hän liikkuu tarvittaessa maakunnissa. Jaakkola on metsänhoitaja ja metsästäjä, joka harrastaa haulikkoammuntaa harjoituksena syksyn ja kevättalven jahteja varten.

Kuvassa Lotta Jaakkola kesäkuussa Helsingin Säätytalolla järjestetyn seminaarin tauolla.

AMPUMARATOJEN KEHITTÄMISEN tulevaisuuden haasteina ovat muun muassa asutuksen läheisyys ja kiristyneet ympäristönormit (melu, raskasmetallit jne.) sekä pienten ampumaratojen ylläpito talkooväen vähetessä. Ampumaratojen puute erityisesti suurten kaupunkien läheisyydessä on merkittävä este ampumaharrastuksen kehittämisessä.

Jaakkola on tehnyt yksittäisten ratojen ympäristölupiin liittyviä asioita, aloittanut ”kahvikuppidiplomatiakeskusteluja” ympäristösihteerien kanssa, osallistunut maakuntakaavoitukseen liittyviin prosesseihin koskien ampumaratoja sekä yrittänyt vaikuttaa yleiseen asenneilmapiirin.

– Julkisessa keskustelussa tuodaan mielellään esille ampumaharrastuksen aiheuttamat ympäristövaikutukset sekä se, miten kiristyneet ympäristönormit uhkaavat ampumaratojen toimintaa. Todellisuudessa ampumaradat on alun perin rakennettu hyvin etäälle asutuksesta, mutta useampi vuosikymmen myöhemmin kaavoitus on tuonut asutuksen lähelle ratoja, ja siten ratojen meluntorjunta on tullut yhä tärkeämmäksi.

Jaakkola kertoo, että tutkittaessa tarkemmin ympäristölupien epäämisiä on selvinnyt jopa tapaus, jossa ympäristönsuojelulain mukaisia esteitä toiminnan jatkamiselle ei ole ollut.

– Syystä tai toisesta julkisuudessa on ollut myös tarve antaa ääni yksittäisille ammunnan vastustajille ilman, että perehdytään asiaan liittyviin faktoihin ja mietitään niitä seurauksia, joita asioiden yksipuolisesta käsittelystä seuraa.

Jaakkolan toiveena olisi, että julkisissa lausunnoissaan ampujat toisivat esiin ampumaratatoiminnan hyviä puolia.

– Vaikka ampumisella on ympäristövaikutuksia, on parempi, että vaikutukset ovat keskitetysti tietyllä alueella, jossa niitä voidaan minimoida ja kontrolloida kuin että ampumaharrastus täysin laillisesti siirtyy yksityismaille pelloille, hiekkakuopille ja metsiin.

”MEILLÄ EI TÄHÄN mennessä ollut erikseen nimitettyä rata-asiantuntijaa. Ampumaharrastusfoorumin tehtävän mukaan päätimme lähteä liikkeelle, koska paine ampumaratojen lupa-asioissa kasvaa koko ajan. Valintaprosessissa painotettiin erityisesti ympäristönsuojelulain ja muiden ympäristöasioiden hallintaa.” Näin sanoo foorumin puheenjohtaja **Risto Aarrekivi**.

Aarrekiven mukaan Jaakkolan vahvuudet ovat ennen kaikkea ympäristökysymyksissä.

– Lotta on otettu hyvin vastaan. Seurat ja yhdistykset tarvitsevat näissä asioissa kipeästi apua, ja olen vakuuttunut, että rata-asiantuntijan palkkaaminen juuri tässä vaiheessa oli oikea toimenpide. Saimme

Ampumaharrastus-foorumi

- **Ammuntaa harrastavien järjestöjen yhteenliittymä, jonka tehtävänä on yhteisvoimin vaikuttaa päättäjiin valtakunnallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla ampumaharrastus-mahdollisuuksien turvaamiseksi myös tulevaisuudessa.**
- **Foorumiin kuuluvat järjestöt ovat Suomen Ampumaurheiluliitto, Suomen Ampumahiihtoliitto, Suomen Riistakeskus, Suomen Metsästäjäliitto, Maanpuolustuskoulutusyhdistys, Reserviläisurheiluliitto, Suomen Reserviupseeriliitto, Reserviläisliitto, Asealan Elinkeinonharjoittajat ja Asehistorian liitto.**
- **Lotta Jaakkolan saat kiinni *lotta.jaakkola@ampumaharrastusfoorumi.fi***

Suomen Ampujien majalla,

erinomaisen osaajan verkostoomme.

Väitöstutkimuksessaan ympäristötieteen ja teknologian alalta Jaakkola käsitteli maankäyttöä ja ympäristövaikutusten arviointia.

– Tutkimusta tehdessäni kehitin menetelmää, jonka avulla ympäristösuunnitteluprosesseja voidaan selkeyttää ja helpottaa todellisten vaikutusten tunnistamista ja siten myös päätöksentekoa. Kehitettyä menetelmää olen soveltanut muun muassa ampumaratojen ympäristöluvituksessa sekä maakuntakaavoitukseen liittyvässä ampumaratojen arvioinnissa.

Jaakkola on havainnut epäkohtia ampumaratojen liittyvissä lupa- ja suunnitteluprosesseissa ja pyrkinyt menetelmäkehityksen sekä tiiviin viranomaisyhteistyön kautta tarjoamaan toimivia ratkaisumalleja olemassa oleviin ongelmiin.

– Useimmat ampumaharrastukseen liittyvät sidosryhmät ovat minulle tuttuja, mikä helpottaa tehtävään kiinnipääsemisessä.

Jaakkolan työsopimus on tällä hetkellä lokakuun loppuun, ja jatkorahoituksesta riippuu mitä sen jälkeen tapahtuu.

– En halua sanoa negatiivisesti, ettei aikani tahdo riittää kaikkeen, vaan totean, että lisäajalle olisi kyllä käyttöä.

Sakon Claes Björksten (vas.) ja Ampumaurheiluliiton Risto Aarrekivi paiskasivat kättä sopimuksen kunniaksi.

SAL:n kisamaajoukkueet pukeutuvat Berettaan

Teksti & kuva LASSI PALO

SUOMEN AMPUMAURHEILULIITTO ja Beretta ovat allekirjoittaneet vuoden 2018 loppuun asti ulottuvan vaatetussopimuksen. Sen mukaan SAL:n kisamaajoukkueet pukeutuvat Beretan asuihin. Sopimus koskee ISSF-lajien, IPC:n ja sportingin maajoukkueryhmiä.

Sakon **Claes Björkstenin** mukaan tavoitteena on lisätä Beretan tunnettuutta myös perinteisen ampumayhteisön ulkopuolelle.

> Meillä on nyt sopimuskumppani, joka tuntee ampumaurheilun ja sen vaatimukset.

– Erityisesti haluamme tuoda esille Beretan vaatteet ja varusteet laajemman yleisön keskuuteen, hän sanoo.

Beretta tunnetaan perinteisesti aseistaan, lähinnä haulikoista. Luonnollisena osana metsästystä ja ampumaurheilua on jo vuosia sitten ruvettu valmistamaan kyseisiin harrastuksiin kuuluvia vaatteita ja varusteita, aina perustarvikkeista ylellisiin ”after hunt” -tyylisiin vaatteisiin.

Beretalla on nykyään täysin oma vaateyksikkö, joka elää itsenäistä elämää asevalmistuksen ohella.

– Tuotekehitys on ollut huimaa viime vuosien aikana, ja nykyään Beretan vaatteet ja varusteet ovat kiistatta nousseet alan laadukkaimpien tuotteiden ja brändien joukkoon vastaamaan nykyaikaisen harrastajan vaatimuksia. Osoituksena tästä myös SAL on valinnut Beretan vaate- ja varustetoimittajakseen seuraaviksi vuosiksi, josta olemme erittäin iloisia ja ylpeitä.

Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja **Risto Aarrekivi** on erittäin tyytyväinen ja iloinen siitä, että Beretta teki SAL:n kanssa pitkäaikaisen sopimuksen.

– On hienoa, että Beretta on kiinnostunut sponsoroimaan maajoukkueitamme, hän iloitsi.

– Meillä on nyt sopimuskumppani, joka tuntee ampumaurheilun ja sen vaatimukset. Beretta on laadukas ja maailmalla tunnettu merkki.

SAL JA BERETTA kartoittavat nyt aikatauluja, joiden mukaan suomalaiset ampumaurheilijat alkavat kilpailla Beretan asuissa. Asut ovat käytössä todennäköisesti jo heinä–elokuussa Slovenian Mariborissa järjestettävissä EM-kilpailuissa mutta viimeistään Italian Lonatossa syyskuussa järjestettävissä haulikkolajien MM-kisoissa.

Sopimukseen kuuluu myös fanituotemyyntiä.

– Meillä on nyt aikaa luoda myyntitoimintaa ja tehdä Berettaa tunnetuksi, Aarrekivi sanoo.

Sako Oy toimii samalla paikalla Riihimäellä, jonne se muutti vuonna 1927. Sako on kuulunut vuodesta 2000 lähtien maailman vanhimman teollisen perheyhtiön Beretta-konsernin omistukseen.

ASE-ESITTELY

Beretta 692

–malleja kaikkeen kiekkourheiluun

Beretta 692 on uudehko keskihintainen ratahaulikko. Esittelemme siitä sporting-version.

Teksti & kuvat PEKKA SUURONEN

Beretta 682 esiteltiin vuonna 1982. Se on ollut menestysmalli, sillä Beretta kertoo myyneensä näitä 50 000 kappaletta. Seuraajamalli 692 esiteltiin suurelle yleisölle vuoden 2013 Shot Show'ssa. Beretta itse kertoo, että "692 on kokonaan uusi asemalli".

Tätä kirjoitusta varten saimme tutkittavaksi sporting-mallin ilman säätöperää eli perusmallin.

PÄÄLLEKKÄISPIIPPUISEN HAULIKON perusilme ei ole paljoakaan muuttunut 80 vuodessa. Eroja löytyy vain toteutuksen yksityiskohdista. Viime aikoina teolliset suunnittelutoimistot ovat iskeneet kyntensä myös haulikoihin. Berettan tapauksessa asialla on ollut Porsche Design. Sen kädenjälki näkyy parhaiten lukkorungon poskissa.

Onneksi teolliset suunnittelijat ovat jättäneet tässä tapauksessa tukit rauhaan. Tukkimalli on perinteinen ja vuosien saatossa hyväksi todettu.

Porschen näkemys on hyvin yksinkertainen ja kirjoittajan silmään tyylikäs. Ei mitään "krusidullia". Lukkorungon posket ja pohja ovat satiininkirkkaat. Vastinosan päällinen on lasikuulapuhallettu. Suunnittelija on päässyt toteuttamaan itseään varmistimen nupissa ja taittoviiksessä. Varmistimessa on tavanomainen poikittain liikkuva piipunvalitsin. Tällä kertaa merkkitäplät ovat värikoodattuja, punainen ja valkoinen. Mutta kumpi tarkoittaa ampuvaa piippua? Ilmeisesti punainen = Fire = tuliasento?

Taittoviiksen käyttöpää on musta. Se on polymeeriä ja sellaisena lämpöisempi ja tunnokkaampi kuin teräs. Beretta puhuu soft-touchista.

Lukkorungossa on minimaalisesti merkintöjä. Sivulle näkyvät "BERETTA" ja "692". Pohjassa on "692" ja Berettan logo. Etutukin Deeley-salpa on satiininkirkas, muut metalliosat ovat satiininmustat. Rahaa ei ole laitettu kruusaukseen.

Lukkorunko on enimmillään 41,6 mm leveä. Beretta kertoo, että materiaalia on kasvatettu toista milliä 682:sta. Tällä saadaan lisää lujuutta ja painoa aseen keskikohdalle.

Saranatapit ovat sen näköiset, että niiden vaihto olisi helppoa (toki tehtävä Sakon huollossa). Aseen yleisilme on siisti, hillitty ja konservatiivinen. Mikään 692:n ulkoisessa olemuksessa ei pomppaa silmään eikä myöskään ärsytä.

TUKKIPUUT OVAT mataksi öljyttyä suorasyistä pähkinäpuuta. Karhennukset on tehty laser-tekniikalla. Perätukissa on sivuvääryyttä oikealle, joten ase on suunniteltu oikeakätiselle. Vasenkätisille on tarjolla sporting-versio. Skeet- ja trap-malleja on vain oikeakätisille.

Tukin harja on suora. Puolipistooliperä on ilman päätylevykettä. Pudotusta on harjan etupäässä 35 mm ja perässä 55 mm.

Perälevy on 15 mm paksu, mustaa kumia ja ilman ventilointia. Kosketuspinta on lähes sileä.

Pyöreä etutukki on 44 mm leveä ja lähes kauttaaltaan karhennettu. Irrotusmekanismina on Deeley-salpa eli se perinteinen. Esittelyaseessa tänä oli hyvin jäykkä, mahtoiko olla uudenkarheutta. Lisäharmina oli, että salvan kynsi oli hyvin teräväreunainen, melkein tuskallisuuteen saakka.

Liipaisimen säätömatka ees-taas on kolmepykäläinen. Vetopituus säätyy täten 377–372–367 mm välillä.

ESITTELYHAULIKOSSA ON 28" piiput, mutta myös 30- ja 32-tuumaisia on saatavana. Pesitys on sporting-malleissa 12/76. Trap ja skeet ovat 12/70. Piipuista käytetään kaupallisia nimityksiä Steelium Plus ja OptimaBore. Näillä viitataan pitkään (360 mm) ylimenokartioon. Vertailun vuoksi, 682-mallissa ylimenokartio oli noin 65 mm pituinen. DT 11:ssä ylimeno on peräti 480 mm pituinen. Beretta kutsuu tällaista piippua Steelium PRO:ksi.

Berettan mukaan pitkällä ylimenokartiolla saavutetaan pienempi rekyyli, vähäisempi piipun hyppäys sekä parempi osumakuvio.

Piippujen viimeistely on satiininmusta.

692:ssa on valikoivat hylsyn ulosheittäjät. Ampuja voi itse muuttaa uraruuvimeisselillä ulosheittäjät ulosvetäjiksi piippu kerrallaan. Tätä ei ole kuitenkaan ohjekirjassa kerrottu. Kirja on jäänyt ajastaan jälkeen.

Esittelyhaulikon tähtäinkisko on matalaa (normaalia) mallia. Se kapenee eteenpäin, 10 > 8 mm. Nokalla on yksi valkoinen jyvä, keskijyvää ei ole.

Supistimet ovat Beretta OptimaChoke HP. Berettallahan on useita supistinjärjestel-

miä, joita ei saa vaihtaa ristiin. Normaali kokonaan piipun sisälle menevä OptimaChoke on 70 mm pituinen. Sen kiinnittämiseen tarvitaan avainta, joka on ergonominen. Lyhyemmät supparit tulevat irrallaan aseen mukana laukussa ja ovat merkityt CL OK-Steel, IC OK-Steel ja IM NO-Steel.

Esittelyaseessa oli kiinni kaksi 90 mm pitkää supistinta, jotka ulkonevat 20 mm. Nämä on tarkoitettu sormin kierrettäviksi. Ulkonevissa suppareissa on värikoodaus. IM on musta, M on vihreä. Nämä ovat merkityt IM NO-Steel ja M***. Tästä jälkimmäisestä puuttuvat teräskelpoisuusmerkinnät.

Jos IM on NO-Steel (ei teräshauleille), niin varmasti M (Modified) on samoin. Eri Berettan mukaan terästä saa ampua vain IC (Improved Cylinder) eli 1/4-supistusasteeseen saakka.

Supistinvalikoima on hieman erikoinen ja tiukempi pää puuttuu kokonaan. Mutta niitähän saa rahalla, sekä Berettan omia että jälkimarkkinoilta.

Vielä sellainen detalji, että jos halutaan käyttää piippuun uppoavia ja sormin kierrettäviä sekaisin, on ensin kiinnitettävä uppoava malli. Muuten avain ei mahdu pyörimään.

Aseen yleisilme on siisti, hillitty ja konservatiivinen. Designissa ei ole mitään ”krusidullia”.

BERETTA TULEE sinisessä kovassa muovilaukussa, joka on poikkeuksellisen kompakti: L 830x260x80 mm. Siinä on nykymuotiset push–pull-salvat (4 kpl), joiden kanssa outo on alkuun ihmeessä mutta jotka ovat nopeat käyttää, kun niihin tottuu. Eritoten sulkeminen on näppärää. Lukkoa ei ole eikä sellaista helpolla saa jälkikäteen lisättyäkään.

Työkaluvalikoima on niukka eli vain muovinen suuhisavain. Se on ergonominen, ja sille voi tulla käyttöä. Esimerkiksi esittelyhaulikon suuhiset olivat todella tiukassa – niin kuin olisivat koneella kiinni vedetyt. Kuitenkin ohjekirjan mukaan käsitiukkuus riittää vaihtosupparien kiinnittämiseen.

Ohjekirja on 86-sivuinen ja kolmikielinen (italia, englanti, ranska). Sillä katetaan lukuisia Beretta-haulikkomalleja, sekä päällekkäisiä että rinnakkaisia. Suomennosta ei aseen mukana tullut. Kuvia ja piirroksia löytyy viitisenkymmentä, joten ohjeella pärjää, jos kieli luistaa.

Pullo Beretta-aseöljyä löytyy laukusta myös. Samoin kantohihnan lenkit irrallaan.

Lisäksi löytyy takuukirjanen (1+2 vuotta) ja toinen, nelikielinen 12-kohtainen ohje yleisestä aseturvallisuudesta.

Sako antaa Beretta 692:lle kolmen vuoden takuun, kunhan palauttaa takuukortin Sakolle.

Esittelyase painoi tyhjänä kaksi pitkää supistinta kiinnitettynä 3534 grammaa. Painopiste on pari millimetriä saranapisteen etupuolella. Tämä siis 28” piipuilla ja ilman B-Fast-säätöperää. Aseen kokonaispituus ulkonevilla supistimilla on 1170 mm.

B-FAST on lyhenne sanoista “Beretta Fast Adjustment System Technology” eli Berettan nopea säätöjärjestelmä. B-Fast Comb on säädettävä perätukin harja. Ase pitää tilata tällä B-Combilla, säätöperää ei voi asentaa jälkikäteen.

B-Fast Balance on vakiona kaikissa malleissa. Perälevyn alta löytyy perätukin poraus, johon voi laittaa Berettan 20 g lisäpainoja aina 100 grammaan asti.

B-Fast Rib on säädettävä tähtäinkisko. Se on suunnilleen samanlainen kuin DT11-mallissa.

NYT ESITELTY ASE on sporting-perusmalli. Sen suositushinta on 4 090 euroa. Piipunpituuksia on 28", 30" ja 32", ja kaikille on sama hinta. Säädettävä B-Fast-tukki lisää hintaa neljätsadat eli se maksaa 4 490 euroa.

Trap-mallien piipunpituudet ovat 30" tai 32". Trappia saa myös kiintein supistimin, jolloin hinta on 3 690 euroa. Vaihtosupistimin ase maksaa 4 090 euroa, B-Fast-säätöperällä 4 490 ja lisättynä B-Rib-säädettävällä tähtäinkiskolla 4 690 euroa.

Skeet-mallien piipunpituus on 73 cm (28 3/4"), ja niissä on aina vaihtosupistimet. Skeetit maksavat 4 090 euroa kiinteällä perällä ja 4 490 euroa säätöperällä.

Jos vanhat merkit (lue 682) pitävät paikkansa, 692 tullee olemaan suosittu Suomessakin.

1. Muotoilun on tehnyt Porsche Design. Tyyli on yksinkertaisen kaunista.
2. Ejektorit voidaan muuttaa ulosvetäjiksi uraruuvimeisselillä käden käänteessä.
3. 692:n mukana tulee sekä piipunsisäisiä että ulkonevia supistimia. Piipuissa kiinni ulkonevat. Tyyppi on OptimaChoke HP.
4. Taittoviiksen pää on mustaa polymeerimuovia. Vaihdin on poikittain liikkuva kytkin varmistimen nupissa.

Nammo Schönebeck

– Euroopan toiseksi vanhin patruunatehdas

Vaikka Lapua on äskettäin pudotettu Saksan Schönebeckissä sijaitsevan patruunatehtaan nimestä, täällä on vahvat siteet Suomeen ja Lapualle.

Teksti & kuvat: PEKKA SUURONEN, **Ilmakuva:** NAMMO SCHÖNEBECK

Nimenmuutoksessa ei ole sen kummempaa dramatiikkaa kuin että omistaja, norjalais-suomalainen Nammo halusi yhdenmukaistaa kaikkien tuotantolaitostensa nimet formaattiin Nammo ja tehdaspaikkakunta. Niinpä on Nammo Lapua ja Nammo Schönebeck jne.

Schönebeckin patruunatehdas on perustettu vuonna 1829 eli 186 vuotta sitten. Ainoa vanhempi tehdas Euroopassa on Sellier & Bellot, joka on vuodesta 2009 lähtien ollut brasilialaisessa omistuksessa (Companhia Brasileira de Cartuchos, CBC).

Schönebeckin perustikin S & B satelliittitehtaakseen valmistamaan nallilukkokivääri perkussionalleja (Zündhütze) Preussin armeijalle. Preussin kuningas ei suostunut ostamaan taktisia sotatarvikkeita ulkomailta. Lisäksi ehkä ajateltiin ”osta kotimaista”. Tällä osastolla saksalaiset ovatkin olleet tiukkoja maailman sivu.

SCHÖNEBECKIN TEHTAALLA on ollut vuosien saatossa lukuisia omistajia ja menossa on jo kuudes versio ”Saksaakin”, missä tehdas toimii. Nykyinen omistuspohja syntyi 1992, jolloin Treuhandanstalt yksityisti urakalla entisen DDR:n VEB:ejä (Volkseigener Betrieb). Silloinen Patruunatehdas Lapua osti kemiankonserni Anhaltinische Chemische Fabrikenista patruunoita valmistavan osan, jolle antoi nimen SK Jagd- und Sportmunition GmbH (SK metsästys- ja urheilupatruunat). SK:n kerrotaan tulleen Schönebeckin ensimmäisestä ja viimeisestä kirjaimesta.

Myös Lapuan Patruunatehdas joutui SK:n oston jälkeen omistajavaihdosten pyöritykseen. Tämän hetken omistaja on norjalais-suomalainen Nammo (Nordic Ammunition Company). Nammo on Norjan ja Suomen valtioiden 50–50 omistama yhtiö.

Jörg Melcher on Nammo Schönebeckin markkinointipäällikkö. Hän toimi Urheiluampujan vierailun isäntänä.

Tällainen seinä tervehtii Schönebeckiin tulijoita.

Vuonna 2003 avattu Schönebeckin Test Center oli Lapuan ensimmäinen. Nyt niitä on jo viisi. Schönebeck on edelleen varustelultaan ykkönen.

Suomen omistus tulee Patria Oyj:n kautta, jonka Suomen valtio omistaa nykyään sataprosenttisesti. Tilanne näyttää vihdoin stabiloituneen.

Nammo on suuri puolustusvälinevalmistaja, jonka tuotannosta pienkaliiperiset (alle 12,7 mm) patruunat ovat vain osa. Valmistusta on yhdeksässä maassa ja 18 tehtaassa. 2 200 työntekijää tekee 450 miljoonan euron liikevaihdon. Schönebeckin tehdas työllistää 76 henkeä.

TEHDASVIERAILUN ISÄNTÄNÄ toimi **Jörg Melcher**, 57. Hän on diplomi-insinööri Magdeburgin yliopiston elektroniikkalinjalta. Mies on nitkahtanut sivuun koulutuksestaan.

Melcher aloitti patruunatehtaalla 1993. Markkinointivastuuta hän otti vuodesta 1995. Tällä hetkellä hänen toimenkuvansa on myynti- ja markkinointipäällikkö Schönebeckin tehtaan reunasytytteisille patruunoille, Lapuan keskisytytteisille patruunoilla ja Vihtavuoren ruudille.

Hän hoitaa myyntiä useisiin maihin: Italia, Britannia, Belgia, Venäjä, Ukraina, Kazakstan, Australia, Uusi-Seelanti, Etelä-Afrikka, Intia. Hänellä on viisi kollegaa, jotka hoitavat muut maat. Lapua- ja SK-brändättyjä 22 LR-patruunoita viedään 54 maahan.

– Kun aloitin täällä, hoidin vain reunasytytteisten patruunoiden myyntiä, mutta alueenani oli koko maailmaa, Melcher muistelee.

– Saatoin käydä asiakkaan luona ja vähän myöhemmin tuli samaan paikkaan toinen myyntipäällikkö myymään Vihtavuoren ruutia. Vuonna 2010 organisaatiota muutettiin tuotekohtaisesta ajattelusta asiakaskohtaiseksi.

Melcherille kertyy 130–140 matkapäivää vuodessa.

VALTION PATRUUNATEHDAS (VPT) aloitti reunasytytteisten 22 LR-patruunoiden valmistuksen Lapualla vuonna 1947. Tämä tuotanto siirrettiin kokonaisuudessaan Lapualta Schönebeckiin helmikuussa 2008. Perusteluiksi mainittiin aikoinaan Saksan tehtaan uudempi konekanta, raaka-aineiden ja markkinoiden läheisyys sekä Schönebeckin ruhtinaalliset tonttialueet. Tällä hetkellä alueen käyttöaste on vain 30 prosenttia. Ei olisi ollut järkevää jakaa tuotantoa kahden maan kesken.

22 LR -tutkimus ja -tuotekehitys tehdään Saksassa. Tehdas on autonominen. Ainoastaan suuret linjat vedetään Suomessa tai Norjassa. Esimerkiksi Nammon pienkaliiperidivisioonan johtaja toimii Vantaalla.

Saksan tehtaalla valmistetaan kaks'kakkosia kahtena brändinä, Lapuana ja SK:na. Lapua-laatuja löytyy kuusi, SK:ta yhdeksän.

Schönebeckin tuotteet on profiloitu urheiluammuntaan. Lapuan tuotenimet ja luotimuoto ilmaisevat, että metsästysaspektia ei ajatella. SK:lla on kaksi patruunaa (High Velocity Solid Point ja Hollow Point), jotka ovat tehtaan mukaan sopivia pienriistan metsästykseen.

SK teki näyttävän face-liftin IWA 2015:a varten.

jatkuu

Koko julkaisugrafiikka pantiin uusiksi, patruunarasiat, esitteet, webbisivut, värimaailma – kaikki. Tuli selkeä viesti, että SK:lla kosiskellaan nuorempaa ampujapolvea. Se profiloidaan harjoituspatruunaksi. Lapua on sitten huipputarkkuuteen pyrkivän ampujan kilpailupatruuna.

AMPUMAHIIHDOSSA LAPUAN patruunoilla on hyvin vankka markkinaosuus, noin 90–95 prosenttia. Lajin harrastajia on vähän muihin ampumamuotoihin verrattuna, mutta panostus kannattanee. Ampumahiihdon kansainvälinen liitto IBU on onnistunut tekemään siitä televisiolajin, jota katsoo satoja miljoonia ihmisiä. Hyvin sijoitettu Lapua-tarra aseessa tai urheilijan vaatteissa näkyy.

Lapuan markkinointipäällikkö **Erkki Seikkula** on tehnyt hartiavoimin työtä tällä alueella vuosien ajan ja nyt on sadonkorjuun aika.

Lapuan tuotemerkki ampumahiihtopatruunalle on Polar Biathlon.

Myös SK on ryhtynyt valmistamaan patruunaa nimeltä Biathlon Sport. Sen toimivuus luvataan -15°C pakkaseen saakka.

Melcher ei halunnut suoraan kertoa tehtaan nykyistä tuotantovolyymia, mutta sanoi, että tehdas toimii ”täydellä kapasiteetilla” keskeytyvässä kolmivuorotyössä (sunnuntaisin tehdas seisoo). Myöskään liikevaihtoa Melcher ei kerro, mutta sanoo kuitenkin tehtaan tuloksen olevan ”tukevasti mustalla” eli toiminta on ehdottoman kannattavaa.

– Haluan kuitenkin muistuttaa, että teemme koko ajan suuria investointeja esimerkiksi tuotantomenetelmien automatisointiin ja konekantaan.

Kävin tehtaalla vuonna 2009, ja silloin minulle kerrottiin vuosivolyymiksi 200 miljoonaa patruunaa. Melcherin mukaan 22 LR-patruunoiden laatu voidaan jakaa kolmeen laatuluokkaan. Korkeimmassa, missä Lapua on, valmistetaan hänen mukaansa noin miljardi patruunaa. Näin Schönebeckin tehtaalla olisi noin 20 prosentin markkinaosuus tässä segmentissä.

Joulukuussa 2014 tehtaalla tehtiin strateginen päätös keskittyä vain 22 LR-reunasytytteisiin ja mahdollisuuksiin laajentaa sen tuotantoa. Esimerkiksi haulikonpatruunoiden valmistus lopetettiin. Samassa yhteydessä tehtiin päätös olla lähtemättä 17 HMR-patruunan valmistukseen. Myös private label-toiminnot lopetettiin. Näitä oli puolen tusinaa muutamalle suurelle asiakkaalle.

Vinkkinä: Schönebeckissä olisi myytävänä haulien valmistuslaitteisto! Hauleja ei ole Suomessa valmistettu sitten Pispalan haulitornin sulkemisen 1972.

JÖRG MELCHER näytti auliisti SK:n tuotantoprosessin mutta ei Lapua-patruunoiden. Sitä pidetään salaisuutena. Onko siellä todella jotain salaista ”hai-tekkiä” vai onko piilotteluun ehkä taktisia tai markkinointiperusteisia syitä, en tiedä.

Schönebeckissä avattiin vuonna 2003 testiammunta- ja palvelukeskus (Lapua Service Center). Täällä käy vuosittain satoja kilpa-ampujia etsimässä aseeseensa parhaiten käyvää patruunaerää. Toisaalta tänne voi myös lähettää aseen koeammuttavaksi. Melcher kertoo, että viime vuonna testattiin 570 kivääriä. Oman tuotannon testiammunnat tehdään myös täällä.

Koeampuma-asemalla luodin kulun tulkitsee elektroninen infrapunasäteisiin perustuva maalitaulu. 250 megapikselin matriisi mittaa luodin lentoradan 0,011 mm tarkkuudella. Vertailun vuoksi, digikameroissa on tyypillisesti 5–15 megapikseliä.

Kun löydetään asiakkaan aseessa parhaiten käyvä patruuna, hänellä on mahdollisuus ostaa tästä erästä 5000 patruunan eli laatikollisen eriä aina valmistuserän suuruuteen saakka. SK-patruunoilla tämä erä on 40 000 kappaletta. Lapua-brändissä Center-X erät ovat 15–35 000. Midas+ -erät ovat 10–25 000. X-Act erät ovat 5–10 000 kappaletta.

MELCHER EHDOTTAA, että onnistuneen testauksen jälkeen kannattaa ostaa ainakin koko ampumakauden tarve.

Ampumahiihtäjiä varten sekä aseet että patruunat voidaan jäähdyttää asiakkaan haluamaan lämpötilaan aina -20°C asti. Service Centerin seinällä on kuvia vierailleista kilpailijoista. Näkyy siellä **Kaisa Mäkäräinenkin**.

Service Centerin asiakkailta veloitetaan testimaksuna 35 euroa per piippu (kivääri tai pistooli). Maksu sisältää testauksessa käytetyt patruunat.

Pelkäätkö laser- tai infrapuna-ammunnan tuloa tarkkuusammunnan tontille, Jörg Melcher?

– Kuulemamme mukaan ampujat itse eivät ole itse kovin innostuneista tällaisesta ”ammunnasta”.

– Onhan meillä esimerkiksi Oberhofissa kesä-biathlonia. Sekä juostaan että ammutaan laserkiväärillä. Mutta kuulopuheiden mukaan tekniikkakaan ei ole vielä täysin kunnossa tuolla laserosastolla.

Test Centerin kunniataululla on edustava kuva Kaisa Mäkäräisestä. Hän on ollut Lapua-ampuja ”maailman sivu”.

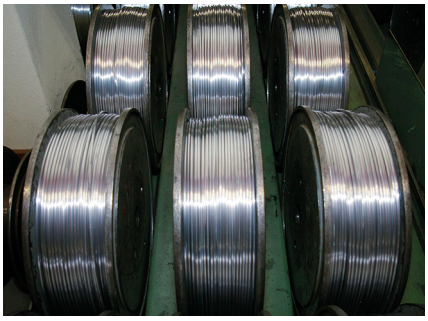

Luodit valmistetaan lyijylangasta, jonka Nammo Schönebeck itse seostaa, valmistaa ja ekstrudoi harkkomateriaalista.

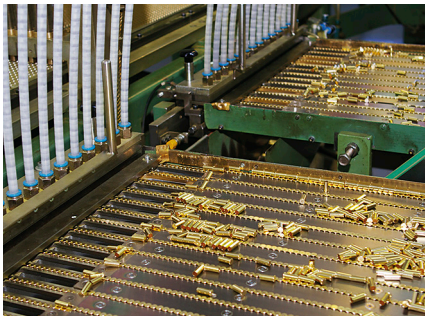

Nallimassatut hylsyt menevät täysautomaattisiin latauskoneisiin saamaan ruudin ja luodin.

Valmiita patruunoita syntyy kansankielellä sanottuna ”putkipötkönä”.

Koeampujat ampuvat sekä tuotannon patruunaerät että asiakkaiden aseet. Asiakkaiden odotustila on taustalla. He näkevät monitorista tulokset samaan aikaan koeampujan kanssa.

Traacker – valojuova-patruunan seuraaja

Mistähän laukaus meni ohi kun kiekko ei särkynyt? Tämä askarruttaa jokaista haulikkoampujaa pummin jälkeen.

Teksti: PEKKA SUURONEN
Kuvat: WINCHESTER

Luotiaseella ampujat näkevät tuloksen kävelytyään taululle, kaukoputkella tai nykyisen elektronisen tulostekniikan aikana lähes välittömästi suuresta näyttötaulusta tai ampujan edessä olevasta monitorista.

Sotaväen luotiaseissa ruvettiin käyttämään valojuovapatruunoita 1. maailmansodan aikana. Samaa tekniikkaa käytetään tänä päivänäkin esimerkiksi lentokoneiden konekivääreissä ja tykeissä.

Palavaa kapselia on kokeiltu myös haulikon patruunoissa. Brittiläinen Eley valmisti 1930-luvulla Rocket-merkkisiä valojuovapatruunoita. Winchester ja muutamat pienemmät valmistajat kokeilivat näillä Yhdysvalloissa 1950–60-luvuilla. Patruunat olivat hintavia, ja niiden sytyttämistä maastopaloista tuli ongelma. Näkyvään palamiseen perustuvat haulikon valojuovapatruunat ovat käytännössä historiaa.

Fiocchi toi vuonna 2011 markkinoille patruunan nimeltä Canned Heat. Haulikonpatruunan sisällä on Cyalume-kapseli. Tämä perustuu kahden kemikaalin reaktioon, joka aiheuttaa valoilmiön. Cyalume-valaisimissa on putken sisällä lasiampulli. Se murtuu, kun joustavaa putkea taivutetaan ja kemikaalit sekoittuvat.

Fiocchi Canned Heat -patruunassa on sama periaate. Ampulli murtuu lähtökiihdytyksessä, kun patruuna ammutaan. Kapseli ei kehitä suurta kuumuutta, joten maastopaloilta vältytään. Jäljelle jää kuitenkin tukeva hinta. Yhdysvalloissa patruunat maksavat kaksi dollaria kappale (nykykurssilla ja Suomen alvin kanssa noin 2,25 euroa).

Toinen ongelma: Cyalume-kapselin valo ei näy päivänvalossa. Yöllä se näkyy, mutta Suomessa ei kovinkaan monella radalla ole valoja yöammuntaa varten. Eikä monella ampumaradalla saa ampua iltaisin ja öisin.

VUODEN 2013 SHOT Show'ssa amerikkalainen Winchester esitteli Winchester AA TrAAcker -nimisen haulipatruunan. Kummallinen kirjoitustapa on jenkkityylistä markkinointia. Winchester AA -patruuna ja Compression Formed -hylsy ovat vuosikymmenten kuluessa saaneet hyvän maineen kiekkoampujien keskuudessa ja sillä halutaan ratsastaa. Sana Tracker merkitsee jäljittäjää. Tracer on taas valojuovapatruunoista käytetty englanninkielinen nimitys.

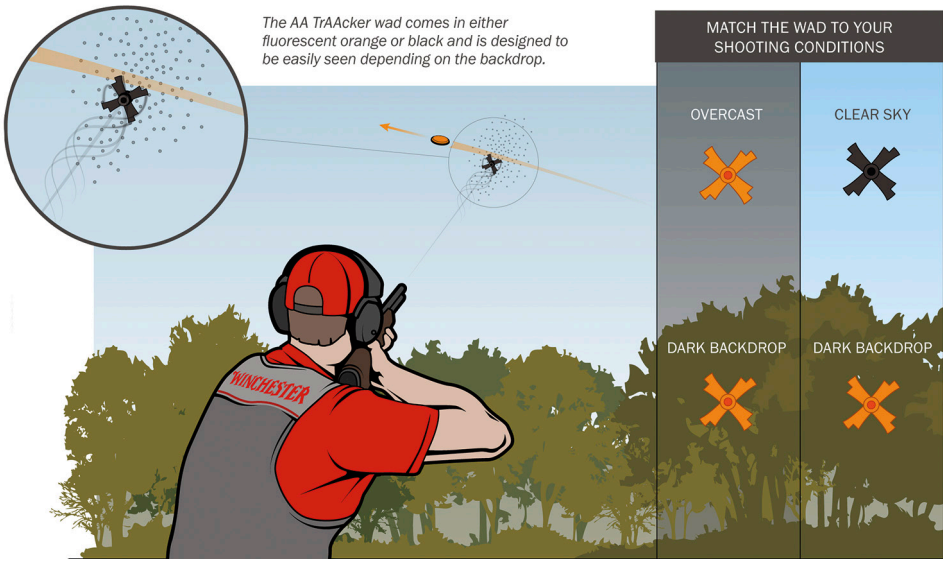

Winchesterin reklaami havainnollistaa Traacker-patruunan toimintaperiaatetta.

Traacker-patruunan anatomia. Osa hauleista piilotetaan painoksi välitulpan sisälle, minkä vuoksi se seuraa hauliparvea uskollisemmin kuin perinteinen polyeteenivälitulppa.

Traackerin välitulppa auenneena. Terälehdet leviävät näkyväksi kohteeksi lähestyessään kiekkoa. Tulpassa on vielä kiinni hauleja.

Winsun ratkaisu oli rakentaa välitulpasta sellainen, että sen terälehdet hajoavat normaalia myöhemmin, jotta tulppa seuraisi haulipanosta lähemmäksi kiekkoa. Kun lehdet avautuvat, siitä tulee nelilapaisen potkurin näköinen esine, jonka halkaisija on noin 50 mm. Tehdas kertoo tehneensä töitä välitulpan muotoilussa, jotta se seuraisi haulien lentoa mahdollisimman uskollisesti 40 jaardiin (36 metriin) asti. Osa haulikuormasta jää kiinni välitulppaan pitämään sen vauhtia yllä.

Välitulppia on kahdenvärisiä eri valaistusolosuhteisiin, musta ja kirkas oranssi. Myös hylsyt ovat värikoodatut vastaavasti. Patruunat ovat kiekkoja rikkovia patruunoita. Hauleja on amerikkalaisten sääntöjen mukaisesti 1 1/8 oz. eli 32 g. Suomessa olevien patruunoiden haulikoko on amerikkalainen 7½ eli 2,4 mm. Hylsy on 12/70.

Esimerkiksi helsinkiläinen Varuste.net myy Traackereita 18 euroa/25 kpl, joten kappalehinnaksi tulee 72 senttiä.

Jos kiinnostusta riittää, niin maahantuoja Hjorthilla on mahdollisuus tilata Traackereita myös 20/70-versiona 25 g haulikuormalla.

HELSINKILÄINEN sporting- ja trapguruampuja sekä kouluttaja **Petri Palo** (SSG) on ampunut Traackereita itse ja myös antanut niitä opetettaville. Hänen mukaansa välitulppa näkyy pääsääntöisesti hyvin, mutta parhaiten sen näkee toinen henkilö, joka on ampujan vieressä tai takana seuraten piippulinjaa. Ampuja itse ei välttämättä ehdi nähdä välitulpan lentoa. Paljon riippuu tietenkin valaistusolosuhteista.

– Ovat nämä mielestäni parasta, mitä alalla on tähän mennessä nähty, Palo toteaa.

– Koen nämä patruunat hyödyllisiksi erityisesti aloittelijalle.

TOTTA TOINENKIN PUOLI

Revolverihaastattelussa Aino Rytkönen Mikkelin Ampujat -seurasta. Vastapoolina laukoo Jenni Rytkönen.

KOELAUKAUKSET:

Kuka olet?
Aino Rytkönen, pistooliampuja.

Minkä ikäinen olet?
Täytin kesäkuussa 12 vuotta.

Missä asut ja mitä koulua käyt?
Mikkelin Otavassa ja Otavan koulua.

Mitä seuraa edustat?
Mikkelin Ampujat.

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua?
Kolme vuotta.

Mikä/mitkä ovat lajisi?
Ilmapistooli ja pienoispistooli.

Kuka toimii valmentajanasi?
Äiti Jenni ja Taisto Hartikainen.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?
Harrastan pyöräilyä, lukemista ja sählyä. Minulla on lemmikkinä Säde-sammakko. Kerään myös sammakkotavaroita.

Miten aloitit ampumaurheilun?
Lähdin kokeilemaan, kun äiti harrasti sitä.

Minkälainen olet luonteeltasi?
Olen kärsivällinen, ja sanoisin etten ole villeimmästä päästä ja lisäksi siisti.

KISALAUKAUKSET:

Miksi harrastat ampumaurheilua?
Se on kivaa tekemistä.

Mitkä ovat tavoitteesi?
Harrastuksen jatkuminen.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?
Ampua joukkuekisassa kaatuviin tauluihin.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?
Tottelevainen sääntöjen suhteen ja hyvä häviäjä.

Mikä on unelmasi urheilijana?
SM-mitali.

Minkälainen on hyvä valmentaja?
Hyvä valmentaja osaa antaa hyviä ohjeita.

Kuka on esikuvasi ampuma-urheilussa?
MA:n nuori pistooliampuja Julia Palmgren.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?
En muuta.

FINAALI:

Tekniikka vai tahto?
Yritän keskittyä vain ampumiseen, mutta se ei ole aina ihan helppoa.

Mukavin kouluaine?
Matikka, liikunta ja kuvis.

Suosikkiohjelmasi televisiossa?
Uusi päivä.

Suosikkiyhtyeesi?
Kate Perry ja Daft Punk.

Paras elokuva?
Johny English.

Lempiruokasi?
Tortillat.

Mikä sinusta tulee isona?
Opettaja tai kampaaja.

Mihin haluaisit matkustaa?
New Yorkiin.

Kenet haluaisit tavata?
Ei oikein ole.

Aino Rytkönen on harrastanut pistooliammuntaa kolme vuotta.

Jenni Rytkösen (oik.) mielestä valmentajan työssä haasteellisinta on äidin rooli. "Äitikin voi olla oikeassa ja äitiä kannattaa kuunnella", Jenni sanoo.

TUULETUKSEN PAIKKA:

Kerro vitsi tai motto. Voit myös lähettää terveisiä!

Lähetän Taistolle Muumi-tikkari halauksen! (Taisto antaa Ainolle Muumi-tikkarin, kun onnistuu ammunnassa.)

1 2 3 4 5 6 7 8 9

INTRO:

Kuka olet? Ainon äiti Jenni Rytkönen, 35. YTM, tohtorikoulutettava. Työskentelen henkilöstö- ja palvelupäällikkönä. Perheeseen kuuluvat aviomies ja lapset (6-, 8- ja 11-vuotiaat) sekä mäyräkoira.

Mistä olet kotoisin?
Varkaudesta, mutta olen asunut Mikkelissä 16 vuotta.

Mikä on urheilutaustasi?
Urheilen monipuolisesti kunnon ylläpitämiseksi. Pistoolissa kilpa-ammuntaa (ilma- ja ruutiase) vuodesta 2009 alkaen.

Miksi olet alkanut valmentaa? Valmennan tytärtäni, koska hän innostui kilpa-ammunnasta ja haluaa kehittyä lajissaan. Ohjaan myös naisten ampumakoulua, koska laji tarvitsee lisää harrastajia ja kilpaurheilijoita.

HITIT:

Mitkä ovat ampumaurheilijan tärkeimmät ominaisuudet?
Pitkäjänteinen harjoittelu ja keskittymiskyky.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila?
Muutama loistava yksilö, mutta nousevia tähtiä tarvitaan lisää.

Mikä on SAL:n Kaakkois-Suomen alueen ampumaurheilun tila?
Näen varsinkin nuorissa tulevaisuudenlupauksia, jos he jaksavat harjoitella lajin parissa eteenpäin.

Mikä on suomalaisen kivääri-/pistooliammunnan tila?
Valmennustoimintaan tulisi ladata enemmän panoksia.

Mitkä ovat tavoitteesi valmentajana? Saada lapsi kokemaan onnistumisen elämyksiä lajin parissa ja kehittyä.

Mikä on ohjauksesi/valmennuksesi ohjenuora?
Virheistä opitaan ja onnistumisista iloitaan.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? 8.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne?
Vanhemmat ovat tukijoukkoja ja kannustajia sekä osallistuvat seuratoimintaan talkoissa.

Miten kehittäisit lasten ja nuorten ampumaurheilua?
Antamalla positiivista informaatiota ammunnasta lajina ja vaikuttamalla siten ennakkoluuloihin. Lasten yhteiset leirit lajin parissa, jossa urheillaan muutenkin kuin ammutaan. Menestyneitä ampumaurheilijoita mukaan kertomaan ja kannustamaan esikuvan voimalla.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa? Jäsenmaksut, kilpailujen ja ampumakoulujen järjestäminen, ohjatut ammuntatilaisuudet.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa?
Reilu yhteishenki ja iloinen mieli hyvän harrastuksen parissa. Se, että jokainen kokee osaavansa ja onnistuvansa.

Liikkuvatko lapset ja nuoret riittävästi seurassanne?
Liikunnan ja kunnon merkitystä tulisi nostaa enemmän esiin. Osa liikkuu aktiivisesti ja osa liian vähän.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on?
Erittäin hyvät, ja niitä kehitetään koko ajan. Areena ja ulkoradat ovat hyvät ja monipuoliset harjoitteluun.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi?
Nuoria on hyvä pieni joukko, mutta toivoisin olevan enemmän. He kaikki ovat iloksemme aktiivisia lajin kilpa-ampujia.

Millainen on hyvä valmentaja? Hyvä valmentaja huomioi lapsen tai nuoren ainutkertaisena yksilönä omine erityispiirteineen, myös ohjatessaan häntä. Hyvä valmentaja tukee ja kannustaa sekä lohduttaa epäonnistumisen hetkinä.

Mikä on ohjaajan/valmentajan työssä palkitsevinta?
Kun lapsi kehittyy ja oppii uutta harjoittelun tuloksena.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi?
Fyysisen harjoittelun neuvontaa sekä lasten ohjaamista ja esikuvana toimimista. Yhteisiä vapaa-ajanviettomahdollisuuksia eli esimerkiksi retkiä, joita on seurassamme yritetty järjestää kisamatkojen yhteyteen.

Hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät? Kirsti Kaaro.

Mikä on valmennusmottosi? Ilon kautta voittoon.

BONUSRAITA:

Mikä on onnellisen elämän avain?
Nauttia elämän pienistä asioista ja kiitollisuus.

Hurtti huumori väritti haulikon lv-leiriä

Teksti & kuvat: LASSI PALO

Kyllä, valmentaja **Heikki Romppanen** ”varoitti” siitä etukäteen. Nimittäin siitä, että liikuntavammaisten leirillä huumori on hurttia ja vatsalihakset saattavat kipeytyä nauramisesta. Vitsit lentelivät, ja kaverukset kuittailivat toisilleen milloin mistäkin. Hyvässä hengessä tietysti.

Mutta kun siirryttiin radalle ja alettiin ampua, oli keskittyminen täydellistä, ja ampumaurheilijat paneutuivat tekemiseensä sataprosenttisesti.

Orimattilassa toukokuussa järjestetty haulikkoampujien lv-leiri oli järjestyksessään viides, jonka järjestelyistä ja valmennuksesta Romppanen vastasi.

– Olemme ampuneet päivittäin 5–6 sarjaa – kukin kuntonsa mukaisesti. Minulle on ollut erittäin mielekästä tehdä töitä näiden ampujien kanssa. Tämä antaa ja ottaa, mutta enempi antaa. Opin koko ajan uutta poikien kanssa, OSU:n puuhamies hymyili.

Viisi päivää kestäneelle leirille osallistuivat **Seppo Ronkanen** (SuMA), **Kai Hyvärinen** (OSU), **Juha Myllymäki** (KP-V) ja **Pasi Saarinen** (OSU). Aiemmin vastaava leiri järjestettiin Jurvassa.

– Osanottajamäärä on ollut aika vakio. Potentiaalia olisi enempäänkin, jos laji olisi paremmin tunnettu. Nyt Suomessa on kymmenkunta lv-haulikkoampujaa. Tämä on heille kesän ainoa leiri, ja se on pyritty aina järjestämään niin, että se on lähellä SM-trapia. Näin ampujat saavat hyvän tuntuman kauteen, Romppanen kertoi.

– Heikin kanssa on kivaa, Hyvärinen puolestaan kehaisi valmentajaa ”äijämäiseen” tyyliinsä.

Henkistä tuntumaa kauteen lisäsi leirin päätöspäivänä pidetty luento urheilijoiden psyykkisestä valmennuksesta. Neljä urheilijaa kuunteli herkeämättä psykologi **Sampo Kettusta** Orimattilan radan paviljongilla reilun tunnin ajan.

Hyvähenkisen lv-leirin osallistujat: takana vasemmalta Pasi Saarinen, valmentaja Heikki Romppanen ja Seppo Ronkanen, edessä Juha Myllymäki ja Kai Hyvärinen.

Juha Myllymäki osallistui Orimattilan leirille nyt neljännettä kertaa. Miehen ampumaharjoittelu on lisääntynyt vammautumisen jälkeen.

JUHA MYLLYMÄKI, 46, osallistui Orimattilan-leirille nyt neljännen kerran. Hänen vuonna 1991 alkanut ampumaharrastuksensa on jatkunut, vaikka vakava työtapaturma keskeytti sen parin vuoden ajaksi 2000-luvun alussa. Myllymäki putosi rakennustelineiltä 4,5 metrin matkan ja halvaantui, mutta palasi ”uusin kuvioin” ampumaradalle.

– Pyörätuolilta ampuminen on haastavaa. Asentoa on mietittävä tarkasti, hän sanoi.

– Olen ampunut ja harjoitellut vammautumiseni jälkeen enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Ostin ensimmäisen aseeni yli 20 vuotta sitten, ja ampuminen on kiinnostanut minua aina.

Myllymäkeä kiinnostaisi päästä edustamaan Suomea kansainvälisiin arvokisoihin. Kansainvälistä kokemusta on kertynyt kisamatkoilta Italiaan ja Isoon-Britanniaan.

– Kyyti on ollut maailmalla kovaa, mutta kyllä minäkin voin kärkeen joskus ylettyä. Jos haulikko on paralympialaji vuonna 2024, olisi hienoa päästä kisoihin mukaan!

Entä sitten se lv-ampujien hurtti huumori? Esimerkkinä tarina Myllymäestä, joka on kertonut pystyvänsä ampumaan ensimmäisen laukauksen pystystä, mutta toinen lähtisikin sitten makuulta.

Heikki Taipalus
30.1.1942–16.5.2015

Ikkeläjärvi on Kauhajoen kaupunkiin kuuluva runsaan parinsadan asukkaan kylä. Nimi on tullut ampujapiireissä tutuksi siellä sijainneesta kilpailuaseiden erikoisliikkeestä, jonka yrittäjä Heikki Taipalus oli.

Taipaluksen isä Arvid Taipalus perusti tänne kyläkaupan vuonna 1938. Heikki kasvoi kauppiaallisessa ilmapiirissä ja joutui isänsä poismenon vuoksi osallistumaan kaupan toimintaan jo alle kaksikymppisenä. Hän löysi Ikkeläjärven toiselta puolelta Ailan, josta tuli vaimo ja yhtiökumppani 1966.

Heikki Taipalus kiinnostui pistooliammunnasta 1960-luvulla. Hän aloitti Kauhajoen Ampujien riveissä, mutta vaikutti myöhemmin myös Jalasjärven Ampujissa.

Taipalus aloitti pienoispistoolilla ja harjoitti myöhemmin ilma-, vakio-, olympia-, iso- ja vapaapistoolilajeja. Hän vähätteli omia saavutuksiaan eikä halunnut niillä kehua.

Kun Heikki Taipalus oli kauppiaskin, niin ampujatoverit rupesivat kysymään voisiko tämä järjestää heillekin aseita ja patruunoita. Niin Taipalus hankki vuonna 1971 aseiden ja patruunoiden kauppaluvat. Tämä puoli laajeni ja perinteisen kyläkaupan pito hiipui. 1990-luvulla Heikki Taipalus Ky oli jo puhdas aseliike.

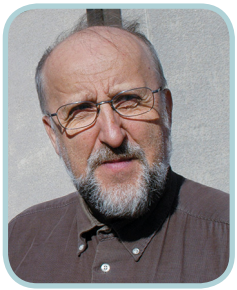

Vieläpä niin, että yrityksestä tuli puhtaasti kilpailuaseiden erikoisliike, sillä metsästysaseetkin jäivät pois. Taipalus toi maahan muun muassa merkkejä Hämmerli, Morini, FAS, MatchGuns, Steyr, Nill, VFG, Centra, Gehmann, Hakko.

Hän sai Morinin tekemään TOZ-vapaapistooliin anatomisen kahvan sekä Hakkon rakentamaan ennakkoristikon villikarju- ja olympiakiväärilajeihin.

Taipalus rakennutti Tevellä matkailu/myyntiauton, jolla Taipaluksen pariskunta kiersi ampumakilpailuja. Auto oli varustettu niin, että siitä saattoi muodostaa myyntinäyttelyn käden käänteessä.

Taipalus kirjoitti Urheiluampujaan ase-esittelyjä ja teknisiä artikkeleita. Hän kehitti myös uusien konseptien suomenkielistä terminologiaa. Esimerkiksi termit puristeilma ja paineilma ovat hänen lanseeraamiaan.

Vähäisen vapaa-aikansa puitteissa Taipalus lensi omalla Zenair-ultrakevyellä lentokoneellaan ja helli museoautoaan Volvo PV 544. Hän oli myös digitaalisen valokuvauksen pioneereja Suomessa. Tietokonepuolella hän oli Apple-mies henkeen ja vereen.

Taipalus lopetti aktiivisen kauppiastoiminnan vuoden 2012 lopussa, jolloin moni brändi jäi vaille maahantuojaa.

Heikki Taipalusta jäävät kaipaamaan vaimo Aila, tyttäret Anu ja Riitta, sekä lukuisat urheiluampujat, jotka jäivät ilman oman alan erikoisliikettä.

Pekka Suuronen

FINLAND

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) jatkavat yhteistyötään valmentajakoulutuksessa ja järjestävät yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen myös syksyllä 2015. Koulutus sisältää yhteensä kolme lähijaksoa (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kolmas toteutetaan lajikohtaisesti erillisenä. Koulutus sisältää lähijaksojen lisäksi oppimistehtäviä.

Tarkkuuslajien yhteinen 1-tason valmentajakoulutus

Yleisosien ja lajijaksojen ajankohdat ja paikat:

1. Lähijakso
Fyysisen harjoittelun perusteet (19t)
18.–20.9.2015, Kuortane
- Ihmisen elinjärjestelmät ja harjoittelu (3t)
- Liikunnallinen elämäntapa (3t)
- Kasvua ja kehitystä tukeva harjoittelu (2t)
- Herkkyyskausien huomiointi harjoittelussa (4t)
- Fyysinen harjoittelu: voima, nopeus, kestävyys ja liikkuvuus (7t)

2. Lähijakso
Vuorovaikutus ja taitojen oppiminen (19t)
– sis. paralympialajien erityspiirteet
23.–25.10.2015, Kisakallio
- Kannustava valmentaja ja ohjaaja (3t)
- Tunne- ja vuorovaikutustaidot valmennuksessa (2t)
- Psyykkiset ja sosiaaliset ominaisuudet harjoittelussa (3t)
- Harjoittelun suunnittelu ja arviointi (3t)
- Taitoharjoittelu (3t)
- Oppiminen ja opettaminen harjoitustilanteessa (3t)
- Valmentajana ja ohjaajana kehittyminen (2t)

3. Lähijakso
Lajitaitojen oppimisen perusteet (lajikohtaisesti)
- **Ammunta**, 27.–29.11.2015, *Vierumäki*
- **Keilailu**, 27.–29.11.2015 *Kuortane*
- **Jousiammunta**: 28.–29.11.2015, *Kisakallio*
- **Curling**, *avoin*

Koulutuksen hinta
Koulutuksen hinta on **230 euroa/jakso** sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Kurssimaksu maksetaan lajiliittoon.

Ilmoittautumiset
Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

Ilmoittautumiset 14.8.2015 mennessä:
Ammunta: Timo Rautio
timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi
Keilailu: Arja Lehti
arja.lehti@keilailu.fi puh. 020 7419 661
(Keilailun perusvalmentajan kurssi, I-taso)
Jousiammunta: *info@jousiampujainliitto.fi* puh. 040 5935 658
Curling: tiedustelut Curlingliitosta, curling.fi

SAL · SUOMEN CURLINGLIITTO · SUOMEN KEILAILULIITTO

PALVELUHAKEMISTO

Kallio

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Töölö • Vuosaari

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET
Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike
Asetalo Oy
Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi
Kotisivut: **www.asetalo.com**
Sähköposti: **asetalo@asetalo.fi**

www.ampumaurheiluliitto.fi
Vuoden 2015 toinen Urheiluampuja ilmestyy 7.5.

KUVAT: LASSI PALO

Kaksitoista lasta perehtyi ampumaurheilun saloihin muun muassa Armi Häkkisen (oik.) opastuksella.

Salon Seudun Ampujien Vilppu Räsänen ja Aaro Wessman ampuvat Rainer Hirvosen ja Armi Häkkisen valvonnassa.

Vuoden tarkin leiri Kisakalliossa

VUODEN TARKIN LEIRI järjestettiin kesäkuussa Kisakallion urheiluopistossa. Kaksitoista lasta – kymmenen poikaa ja kaksi tyttöä – vietti liikunnalliset kolme päivää hyvissä olosuhteissa ja perehtyi ampumaurheilun saloihin. Lajiosuuksista vastasi kivääriampuja **Armi Häkkinen**. **Hanna Pitkänen** vieraili leirillä sen päätöspäivänä.

– Hyvin on mennyt, Häkkinen iloitsi toisen leiripäivän aamuna.

Osanottajat olivat 10–14-vuotiaita. He tulivat leirille muun muassa Salosta ja Orimattilasta. (LP)

Urheiluampuja 2015

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
1/2015	19.1.	2.2.	25.2.
2/2015	24.3.	12.4.	7.5.
3/2015	26.5.	9.6.	2.7.
4/2015	23.7.	7.9.	30.9.
5/2015	27.10.	17.11.	10.12.

ONNITTELUT

95 VUOTTA

Säteri Jaakko	TSA	24.3.

90 VUOTTA

Saario Kauko	LAS	20.8.
Peltonen Heikki	TSA	29.9.

85 VUOTTA

Hartela	HVA	14.8.
Pohjanen	NoSA	24.8.
Salonen	KuusA	7.9.

80 VUOTTA

Juselius Tor	PAS	12.7.
Pystynen Oiva	PAS	19.7.
Kirvesmäki Jaakko	MSA	14.8.
Hirvonen Heikki	ESF	16.8.
Iisakkala Ari-Ilmari	LAS	22.9.

75 VUOTTA

Lehtomaa Esko	MSA	26.7.
Järvinen Kaarlo	NoSA	4.8.

70 VUOTTA

Nukarinen Kirsti	PAS	12.7.
Lähteenmäki Ossi	TSA	27.7.
Rutanen Pentti	TSA	30.7.
Savolainen Väinö	KuusA	31.7.
Sinisalo Juhani	HAS	31.7.
Mäkelä Osmo	MSA	14.8.
Laakso Matti	TSA	17.8.
Viitanen Kalevi	KuusA	20.8.
Virtanen Hannu	LAS	22.8.
Arvonen Arto	KuusA	27.8.
Suomela Tapio	KuusA	29.8.
Westman Paavo	KuusA	5.9.
Kullberg Kari	NorA	7.9.
Kolari Taisto	VarkA	7.9.
Kajander Keijo	LAS	8.9.
Purolinna Tapani	LAS	9.9.
Ressler Simo	HVA	9.9.
Nurmi Teuvo	TSA	15.9.
Nieminen Arja	PAS	17.9.
Boström Riitta	PAS	25.9.
Tulikoura Jorma	HAS	26.9.

65 VUOTTA

Ilvonen Markku	NoSA	28.8.
Muuronen Erkki	KuusA	29.9.

60 VUOTTA

Kuntsi Juhani	HAS	27.6.
Jokinen Matti	KuusA	14.7.
Suovanen Ilmo	TSA	15.7.
Myllyoja Leila	TSA	23.7.
Venho Matti	TSA	1.8.
Niemi Markku	AlavA	7.8.
Munde Jukka	K-UAS	8.8.
Koivula Urpo	VarkA	9.8.
Huikku Tuomas	ESF	12.8.
Stadi Tuire	NorA	18.8.
Järvelä Jarno	KuusA	20.8.
Kokkonen Seppo	PAS	23.8.
Haatainen Kai	HVA	24.8.
Soini Jukka	HVA	31.8.
Rantanen Esko	LAS	8.9.
Hyytiäinen Jouni	KuusA	9.9.
Kivimäki Paavo	NoSA	11.9.
Pääkkönen Hannu	KuusA	13.9.
Tulla Heikki	HAS	17.9.
Nopanen Rauno	HAS	29.9.
Hyvönen Ari	KuusA	30.9.

50 VUOTTA

Ahjolinna Kari	HVA	18.6.
Leppä Marko	HAS	3.7.
Hassinen Ari	NoSA	5.7.
Espo Jari	HAS	5.7.
Lainepää Jani	SäSA	10.7.
Klemola Olli	HAS	15.7.
Lähde Jyrki	NoSA	16.7.
Mäenpää Markku	SäSA	26.7.
Niininen Timo	NoSA	27.7.
Henttinen Carina	NorA	28.7.
Toivanen Jouni	HVA	3.8.
Rissanen Jarmo	HAS	24.8.
Metsä-Tokila Kai	SäSA	29.8.
Jokinen Mika	TSA	21.9.
Laaksonen Kai	TSA	24.9.
Kouki Eija	TSA	25.9.
Tiensuu Mikko	MSA	30.9.
Pajula Matti	HAS	30.9.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen *pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi* tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

osuma

”Olympialaisiin tähdätään, onneksi tulostasoni on noususuunnassa. Ensin pitää tosin ansaita maapaikka Suomelle ja sitten kilpailemme keskenämme siitä, kuka kisoihin pääsee. Nyt olen suunnitellut uraani vuoteen 2020.”

Skeet-ampuja Tommi Takanen

❄ YLE Kymenlaakso 19.6.2015

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN Hämmerli-pienoispistooli SP20RRS. Itselataava kertatuli-pienoispistooli, laadukas Hämmerli. Ase vm. 2011, tuunattu ja ollut käytössä pistooliampumahiihto ja -juoksuaseena. Mukaan salkku ja nahkainen kuljetuskotelo. Hp. 1050 €. Ota yhteyttä: Markku Hämäläinen, *markku.j.hama@gmail.com* tai 040 546 8176.

MYYDÄÄN ilmakivääri FWB 700 Evolution yhdellä painesäiliöllä (leima 2011) ja laukulla. Ammuttu noin 3000 laukausta. Hp. 1350 €. Ota yhteyttä: Kimmo Rytkönen, *rytkoki@gmail.com* tai 040 760 0231.

MYYDÄÄN pienoispistooli Hämmerli SP20 22cal. Todella siisti ja vähän käytössä ollut ase vm. 2000, mukana oik. ja vas. käden kahvat sekä tilava alumiinisalkku. Sopii esim. kahdelle aseelle ja tarvikkeille. Hp. 850 €. Ota yhteyttä: J. Laakso, Kangasala, *jotelaakso@gmail.com* tai 040 586 5200.

MYYDÄÄN tarkkuuspienoiskivääri Suomen Leijona M65/220000. Alkuperäinen virheetön kunto, vähän ammuttu. Mukana tukiremmi. Käyttöön tai keräilyyn. Hintapyyntö 500 €. Ota yhteyttä: Mauri Paunila, *mauri.paunila@gmail.com* tai 045 178 5551.

MYYDÄÄN ilmakivääri Feinwerkbau 700 Alu. Noin 9500 laukausta ja kisoissa käytetty, oikeakätinen ilmakivääri. Itse käyttänyt vasemman kätisenä, joten vasemman käden kahva löytyy M-koossa. Oikean käden kahva samankokoinen. Säiliössä merkintä I/10. Mukana työkalut, ohjekirja, laukku ja diopterit. Jotain jälkiä löytyy, mutta täysin toimiva ja hyvä ilmakivääri. Myydään tarpeettomana. Hinta 1500 €. Ota yhteyttä: Timo Keskisimonen, *Keskisimonene@hotmail.com*, 044 010 2655.

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/

Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen *urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi* tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivulla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille Nordea FI41 1328 3000 0421 57.

AMPUMAURHEILUN 10-GOLF TAWASTISSA 3.8.

Kilpailun nimi: Ampumaurheilun 10-golf .
Kilpailun aika ja paikka: Maanantaina 3. elokuuta Hämeenlinnassa Tawast Golfin kentällä. Lähdöt alkavat noin kello 11.
Kilpailun hinta: 65 €/osallistuja sisältäen tulokahvit pienen purtavan kanssa, pelit, saunan ja ruokailun kilpailun jälkeen.
Kilpailumuodot: Perinteiset pistebogey (yksi sarja), korkein pelitasoitus 36 + slope.
Erilliskilpailut: Paras tasoitukseton tulos, pisin lyönti ja lähimmäksi lippua. Paras naispelaaja palkitaan.
Ilmoittautumiset: Ti 28.7. mennessä Tawast Golfin caddiemasterille: puhelin 03 630 610 tai *caddiemaster@tawastgolf.fi*
Lähtöluettelo: Ilmestyy SAL:n sivuille viimeistään pe 31.7.
Tiedustelut: Pekka Hartikainen, 040 550 8540.
Ilmoittautumisessasi seuraavat tiedot: Nimi, HPC sekä golf- että ampumaseurojesi lyhenteet.

Tervetuloa tarkkuuslajiemme pariin!

Osallistu kilpailuun!

KULTAHIPPUJEN RUUTIFINAALIT ISOSSAKYRÖSSÄ 8.8.

Kilpailun nimi: IMAS:n Kultahippufinaalit – ruutifinaali.
Kilpailupäivä: 8. elokuuta.
Kilpailupaikka: Isonkyrön Lapinmäki, Lapinluhdantie 95.
Kilpailun järjestäjä: Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura.
Ilmoittautumiset: Ilmoittautuminen 20. heinäkuuta mennessä *kyroonmalja@gmail.com*
HUOM: Kultahippufinaaliin osallistumisen edellytys on että ampujalla on oltava kultahippupassi tai nuorisolisenssi ja suoritus vähintään yhdestä virallisesta kilpailusta. Viralliseksi kilpailuksi katsotaan kilpailu, jonka järjestämiseen on SAL:n tai aluejaoston lupa ja jonka tulokset on toimitettu Suomen Ampumaurheiluliittoon.
Voimassa olevat Kultahippusäännöt mm. kiväärin tukimallit sekä lisätietoja: *imas.sporttisaitti.com*

Kutsu: Ilmoita seurasi Hyvä seura -koulutukseen

SYKSYLLÄ ALKAVAAN ampumaurheiluseuratoimijoiden Hyvä seura -koulutukseen haetaan halukkaita ampumaurheiluseuroja. Seurajohdolle tarkoitettu koulutus-/kehittämisohjelma toteutetaan Suomen Ampumaurheiluliiton toimesta.

Hyvä seura -koulutukseen kuuluu kolme lähijaksoa. Ensimmäinen jakso on 11.–13. syyskuuta, toinen jakso 16.–18. marraskuuta ja kolmas jakso 5.–7. helmikuuta 2016. Lähijaksojen välissä seurakoulutusta prosessoidaan oman seuran toiminnoissa ampumaurheiluseuran hengen mukaisesti urheilijan polkua silmällä pitäen.

Ampumaurheiluseurat, tervetuloa Hyvä seura -koulutukseen!

Kutsumme nyt ampumaurheiluseuroja mukaan Hyvä seura -kehittämisohjelmaan. Mukaan pääsee noin kymmenen seuraa, jotka valitaan hakemusten perusteella. Seurojen on jätettävä hakemuksensa 14. elokuuta mennessä **Timo Rautiolle** sähköpostitse: *timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi*.

Vapaamuotoisissa hakemuksissa tulee kertoa seuran tilanne, tärkeimmät asiat, joissa halutaan onnistua ja tarvitaan apua sekä se, kuinka moni seuran johtokunnasta/hallituksesta tai toimivista vetäjistä haluaa osallistua ja on valmis sitoutumaan ohjelmaan.

Jotta asioita voidaan pohtia luotettavasti ja ampumaurheiluseurassa voidaan viedä asioita myös käytännössä eteenpäin, olisi seurasta oltava mukana vähintään kolme henkilöä. Seurat valitaan 20. elokuuta mennessä ja niistä ilmoitetaan välittömästi kaikille hakemuksensa jättäneille.

Seurajohdon valmennuksen kustannukset (540 €/hlö) jaetaan siten, että seura maksaa vain kolmasosan kuluista Ampumaurheiluliiton subventoidessa kuluista kaksi kolmasosaa. Jos seurasta osallistuu kolme henkilöä, on maksu tuolloin 540€, joka pitää sisällään kaikkien kolmen henkilön valmennuksen, materiaalit ja täyden ylöspidon (majoituksen sekä ruokailut). Mikäli osallistujia on neljä, hinta seuralle on silloin 720€.

Ampumaurheilun seurajohdon koulutuksesta kiinnostuneet olkaa yhteydessä Ampumaurheiluliittoon **Timo Rautioon** *timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi* 040 8202300 ja/tai **Rainer Hirvoseen** *rainer.hirvonen@gmail.com* 0400 505199

Maria och Elin Liewendahl.

Fredrik Blomqvist och Tomas Mörn.

Kristina Nordlund och Cecilia Lund.

SFSM på luftvapen 2015

Lojo–Vasa–Åland 11.–12.4.2015.

LUFTGEVÄR:

8SS
1) Arwid Flemmich RS 191

10SS
1) Edward Flemmich RS 196, 2) Nicole Kamila RS 194, 3) Jimmy Skogberg KSF 189, 4) Annika Ålkvist SkB 186

12MVS
1) Torbjörn Lindroos 166, 2) Karin Holmberg RS 155, 3) Emma Malinen KSF 148

11-14 N
1) Alissa Wanne ESF 196, 2) Ludwik Storbjörk SkB 192, 3) Oskar Käld SkB 191, 4) Samuel Berg KSF 189, 5) Alexander Särs SkB 182, 6) Katarina Särs SkB 175

14MVS
1) Kasper Friman RS 275, 2) Lukas Koota ESF 273, 3) Melinda Moring KSF 257, 4) Sandra Moring KSF 244, 5) William Skogberg KSF 239, 6) Niklas Ålkvist SkB 238, 7) Oliver Jansson KSF 236

M16
1) Casimir Munck KSF 359, 2) Lukas Koota ESF 349, 3) Juha Malinen KSF 324

M20
1) Sebastian Långström KSF 585, 2) Max Mattson ÅSSF 549

D20
1) Maria Liewendahl ÅSSF 389

D
1) Elin Liewendahl ÅSSF 383, 2) Petra Liljeberg KSF 381, 3) Indre Zliobaite ESF 370

M
1) Sebastian Långström KSF 588, 2) Mathias Nordberg ÅSSF 586, 3) Andreas Virtanen ÅSSF 579, 4) Robin Stenström RS 576, 5) Tom Mattson ÅSSF 573, 6) Jan Liljeberg KSF 549, 7) Raimo Keski-Hannula VS-VA 541

M50
1) Christer Fred VS-VA 336, 2) Lennart Långström KSF 306

M60
1) Ilmo Kinnunen RS 371, 2) Ensio Miikkulainen BS-PA 355, 3) Torolf Nieminen BS-PA 350 4) Tom Eklund RS 332, 5) Heikki Autio VS-VA299

M75
1) Kauko Kaartinen RS 361, 2) Arto Pihlava VS-VA 322

LAG: SS10 1) RS 583, **MVS14** 1) KSF 740, **M** 1) ÅSSF 1738, **A50** 1) RS 1064

LUFTPISTOL:

SS10
1) Jesper Winberg RS 182, 2) Melwin Wikholm RS 172

D20
1) Emma Numminen KSF 367

D
1) Cecilia Lund ÅSSF 366, 2) Therese Lindgren RS 364, 3) Kirsi Rönnkvist KSF 364
4) Kristina Baumgarter ESF 359, 5) Kristina Nordlund ÅSSF 327

M16
1) Christian Friman ESF 342

M18
1) Björn Friman ESF 531

M
1) Fredrik Blomqvist ÅSSF ÅSSF 565, 2) Thomas Ågren VS-VA 559, 3) Tobias Lindgren RS 553, 4) Tomas Mörn ÅSSF547, 5) Ari Sundman VS-VA 544, 6) Kasper Förström 537, 7) Harry Pettersson ÅSSF 529, 8) Janne Sidbäck ÅSSF 524 9) Anders Slotte SkB 494

M50
1) Arto Jussila VS-VA 380, 2) Juha Vaahtoniemi VS-VA 360, 3) Jan Malmberg ÅSSF 354, 4) Jan Nyberg RS 351, 5) Petter Eskills ÅSSF 347, 6) Ralf Lindholm ÅSSF 320, 7) Christer Fred VS-VA 307, 8) Jyrki Aronen VS-VA 307

M60
1) Per-Erik Gammelgård NSK 370, 2) Bernt Björkqvist VS-VA 356

M70
1) Henrik Juslin RS 341, 2) Rune Karlsson ÅSSF 336, 3) Bengt Kamis VS-VA 335

LAG: M 1) ÅSSF 1641, **M50** 1) VS-VA 1096, 2) ÅSSF 1037, 3) VS-VA II 949

Finlands lag klar för EYL finalen i Sverige i oktober

DEN 1 MAJ var SFS ungdomarna **Jenna Kuisma**, **Björn Friman**, **Christian Friman** och **Sebastian Långström** i Norge i staden Mysen och sköt för Finland i European Youth League North district qualifikations tävlingen. Tävlingen är en lagtävling för ungdomar mellan 14 och 18 år.

Med var följande länder: värdlandet Norge, Sverige, Finland, Polen och Lettland. Det var en hård helg för våra skyttar. De vann alla matcher utom en, den mot Norge. Norge hade flera skyttar som rankas internationellt som bra skyttar. Med denna vinst är Finland klar för EYL final som är i oktober i Sverige. Dit kommer det ungdomar från följande länder. Ungern, Finland, Sverige, Österrike, Serbien, Norge, Frankrike, Kroatien. Alla av dessa länder har skyttar som håller verkligt hård standard. Dessutom satsar dessa länder hårt på denna tävling, då man gör upp om vilket land har de bästa 14–18 års skyttar.

Förutom skyttarna så var undertecknad med som teamledare och reseledare samt chaufför. Humöret var på topp redan vid avresan från Åbo. Vi körde med minibuss genom Sverige till Mysen i Norge som är endast 20 km från svenska gränsen. På fredagskvällen gjorde vi en avstickare till Sverige på en kvällsbit. Vandrarhemmet där vi var förlagda, var vid en fjord en liten bit utanför staden. Mysen var en liten stad med ca.10 tusen invånare.

För våra skyttar som är första gången på internationella tävlingar kan det kännas lite underligt då tävlingsspråket är engelska och som i det här fallet endast Norge och Sverige skyttarna pratade svenska, (nordiska) de andra pratade ryska sinsemellan. Dessa tävlingar är bra för våra ungdomar då man inser att standarden ute i Europa är hård och det krävs mycket träning samt goda tränare för att man skall lyckas.

För undertecknad var det den sista resan jag är med på, inom skyttekretsar, som teamledare eller liknande. Den 1.8.2015 slutar jag som verksamhetsledare för SFS. Jag tackar alla skyttar och föräldrar för en verkligt intressant tid med er. Livet går vidare och säkert ses vi i något annat sammanhang.

SFS EYL lag: Jenna, Björn, Cristian och Sebastian.

Trevlig Sommar!
Ö. **Rabbe Österlund**

SFS Individuella stödskyttetävling
31.1.–15.2.2015

Klass SS8
1) Arvid Flemmich RS 188p + 193p = 381p
2) Hanna Kotakallio KSF 137p + 158p = 295p

Klass SS10
1) Edward Flemmich RS 197p + 198p = 395p
2) Nicole Kamila RS 196p + 197p = 393p
3) Jimmy Skogberg KSF 189p + 182p = 371p
4) Victoria Penttinen RS 185p + 184p = 369p
5) Selma Lupala RS 187p + 181p = 368p

Klass MVS12
1) Karin Holmberg RS 162p + 172p=334p
2) Emma Malinen KSF 148p + 128p = 276p
3) Oskar Jansson KSF 138p + 130p

Klass MVS14
1) Casper Friman RS 279p + 257p = 536p
2) Melinda Moring KSF 236p + 252p = 488p
3) William Skogberg KSF 231p + 250p = 481p
4) Niklas Ålkvist SkB 235p + 244p = 479p
5) Oliver Jansson KSF 246p + 231p = 477p
6) Sandra Moring KSF 239p + 237p = 476p

Klass NB 11-14
1) Oskar Käld SkB 195p + 191p = 386p
2) Ludwig Storbjörk SkB 189p + 193p = 382p
3) Berg Samuel KSF 192p +186p = 378p
4) Sampsa Kaskinen KSF 186p +189p = 375p
5) Annika Ålkvist SkB 185p + 190p = 375p
6) Alexandra Särs SkB 188p +182p = 370p
7) Fanny Gåsström SkB 178p + 186p = 364p
8) Katarina Särs SkB 167p + 163p = 330p

A-16
1) Casimir Munck KSF 356p + 354p = 710p
2) Juha Malinen KSF 295p + 252p = 547p

SFS lagserie på luftgevär 2015

SS14

1) RS I	12p	Karin Holmberg, Nicole Kamila, Edward Flemmich
2) SKB II	10p	Oskar Käld, Otto Ljungberg, Ludwig Storbjörk
3) RS Ingå	9p	Sofia Nordström, Hannu Korhonen, Malin Nordström
4) RS II	6p	Mandy Miettinen, Arwid Flemmich, Saimi Lupala
5) KSF II	4p	Oskar Jansson, Sampsa Kaskinen, Samuel Berg
6) KSF I	2p	Emma Malinen, Jimmy Skogberg, Hanna Kotakallio
7) SKB I	0p	Katarina Särs, Annika Ahlqvist, Fanny Gåsström

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND.R.F (SFS)

Jack Wuorinen Karisvägen 30, 10300 Karis 0500 872 045 e-post: jack.wuorinen@brev.fi
Rabbe Österlund Östanpåvägen 17, 10600 Ekenäs 044 300 5748 e-post: rabbe.osterlund@idrott.fi
SFS:s hemsida **www.sfs.idrott.fi**

Caracasin ampumaradan edustaa 36. MM-kisojen avajaispäivänä.

V-J. Hölsö seuraa Pentti Linnosvuon ammuntaa olympia-radalla Caracasissa.

Kenr.ltn. H. V. Österman ja Venezuelan Ampujainliiton puheenjohtaja Sapene keskustelevat kisatapahtumista.

HUOLTAJAN MUISTELMIA VENEZUELAN MATKALTA

Kun Suomen ampumajoukkue toisen kerran historiansa aikana saapui Etelä-Amerikan mantereelle, olivat olosuhteet huomattavasti miellyttävämmät kuin viisi vuotta sitten Buenos Airesin lahdella, jolloin ankara ukonilma heitteli konetta aika tavalla. Nyt sen sijaan sää oli tyyni, tähdet tuikkivat etelän taivaalla ja tropiikin hautova helle nosti hikipisarat ohimoille astuessamme koneesta kentälle. Kello oli 2 yöllä ja lentoaseman lämpömittari osoitti 25 astetta Celsiusta. Yli puolitoista vuorokautta kestäneestä

rasittaneet, saattoivat pojat
heisessä varieté-teatterissa
silmiään.

Kuten sanottu, hotellimme
viihtyisä keidas, jossa meist
hyvää huolta. Ruoka oli
riittoisaa, paidat pestiin ja
tettiin nopeasti ja pienet mu
naskalit pitivät huolen, että
olivat kiiltävämmät kuin kos
messa. Eversti Ekholm sai ku
railla hotellin keittiössä tutustu
nezuelalaiseen ruoan laittoon
massa kaurapuuron valmistusta.

Pentin nimikirjoitus oli haluttua "tavaraa".

utta laajan rautaticverkoston luomi-
n on jo pantu alulle. Suurimmat joet
järvet on saatettu ruoppaamalla niin
ennekelpoisiksi, että myös valtameri-
vat pääsevät jokisatamiin. Dollaripulaa
maassa tunneta ja valtio on velaton,
öljyä, rautamalmia, kultaa, kuparia,
hiiltä, kaoliinia, timantteja, helmiä,
via ym. tuotteita riittää vientiin niin
on, ettei kansalaisia ja liike-elämää
tse juuri nimeksikään verottaa. Suo-
teilla edistetään kotimaisen teolli-

tamista, sillä Fi
tunnettu talvis
jemme ansiosta.

Erikoisen tyyp
oli niiden tahalli
asianlaita kaikis
oissa. Sanavarast
"mañana", s.o.
koittaa käytänn
menna käyt sis
nensävyssä uude

60 VUOTTA SITTEN...

Muistuuko mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Ampujainlehden numerossa 1/1955 julkaistuissa jutuissa kerrotaan laajasti Venezuelan Caracasissa järjestetyistä MM-kilpailuista. ”Odotuksemme ylittyivät”, kirjoitti **Eric Carlsson**.

– Ampumaradat olivat todella mahtavimmat, mitä tähän mennessä on koko maailmassa rakennettu ja vieraanvaraisuus ylitti kaikki aikaisemmat kokemuksemme.

Osanotossakin kirjattiin ennätyksiä: MM-kisoihin osallistui 32 kansakuntaa. Tulokset muodostuivat korkeiksi, ja ne osoittivat urheiluammunnan ilahduttavaa kehittymistä, lehdessä kirjoitettiin.

Lehdessä on myös huoltajana toimineen **Kauko Vauhkosen** laajat muistelmat Venezuelan-matkalta. Hotellin naapurissa ollut kukko piti huolen aikaisista herätyksistä, ruoka oli maukasta ja paidat pestiin ja housut silitettiin nopeasti. Eräs mukana ollut suunnitteli papukaijan ja marakatin hankkimista. Lopulta kotiin ”taisi tulla vain käärmeen nahka ja täytetty krokodiilin poikanen”.

Varsinaisia murheen aiheita olivat vatsasairaudet.

Matka tiivistettiinkin lopulta näihin sanoihin: ”Mielenkiintoinen, onnistunut, hauska mutta raskas matka.”

10 napakkaa

Vastaajana on skeet-ampuja Lari Pesonen, 20. Hän asuu Kontiolahdella ja edustaa Ilomantsin Erämiehiä.

❶ **EKA ENNAKOIVA: Sijoituit toiseksi Orimattilan Junior cupissa. Millaista loppukesää odotat alkukautesi perusteella?**
Voisin kuvitella, että siitä tulisi hyvä, koska olen harjoitellut hyvin Urheilukoulussa ja treeneissä on kulkenut hyvin. Ennätykseni on nyt 114 eli siitä tulosta mielellään ylöspäin.

❷ **TOKA TUNKEILEVA: Paljonko jännität?**
Yleensä en jännitä kovinkaan paljon, mutta se riippuu tietysti kilpailusta. Välillä jännitän oikein kunnolla ja välillä en millään.

❸ **KOLMAS KOVISTELU: Milloin kiroilet?**
Mitäs tähän sanoisi… Ammuntaan liittyen en, mutta muuten kyllä.

❹ **NELJÄS NALLITUS: Millä ammut?**
Käytännössä koko ajan Beretta 682:lla.

❺ **VIIDES VARMISTAVA: Mitä harrastat?**
Ampumaurheilun lisäksi käyn talvisin salilla ja metsällä.

❻ **KUUDES KUJEILEVA: Mikä saa sinut nauramaan?**
Kaverit saavat minut nauramaan. Eri asia sitten on, mille nauramme!

❼ **SEITSEMÄS SIHTAUS: Olet ollut Urheilukoulussa viime syksystä lähtien. Kuinka paljon on kertynyt matkavuorokausia?**
Ne pitäisi laskea, mutta on niitä jo melkoinen määrä, koska olen käynyt kotona melkein joka viikko ja leirejä on ollut niin kotimaassa kuin ulkomaillakin (Kypros ja Espanja).

❽ **KAHDEKSAS KULTAHIPPU: Mikä on arvokkain tai kovin saavutuksesi?**
Junior cupin hopeasija menee hyvin lähelle sitä, koska se oli kansainvälinen kilpailu. Viime vuoden SM-kulta Y20-sarjassa oli myös hyvä saavutus.

❾ **YHDEKSÄS YRITYS: Mitä tulee ensimmäisenä mieleen sanasta olympialaiset?**
Niihin olisi hienoa päästä joskus ampumaan! Tarkkoja suunnitelmia ei ole, mutta, tulee varmasti aika, jolloin niitäkin pitää alkaa miettiä.

❿ **NAPAKYMPPI: Mikä olisi vuoden napakymppi?**
Jos pääsisin junnujen arvokisoihin – esimerkiksi EM-Sloveniaan – ja menestyisin niissä. Tämä on viimeinen vuoteni junioreissa. (LP)

Pynnösen mukaan ampumaurheilu voisi kiinnostaa enemmän, jos lajeja olisi vähemmän:

"Nyt niitä on KY:ssä 14 sivua. Ennen vanhaan kilpailukalenteri mahtui yhdelle A4:lle, mutta nyt on yli neljätkymmenet SM-kilpailut vuodessa. Tiedä sitten, lisääkö tämä lajin arvostusta. Suuri yleisö putoaa ehkä kärryiltä."

Kokeilu venähti lähes 37 vuoden pituiseksi

Maila Pynnösellä on syytä hymyyn urheilukentän 37 jaardissa. Työvuosissa se on kova saavutus.

Kun Maila Pynnönen haki Ampumaurheiluliiton toimistosihteerin paikkaa, sanoi silloinen toiminnanjohtaja Rene Nordquist, että "voithan sinä tulla kokeilemaan". Pynnönen kun oli sanonut, että "ruotsia en osaa enkä koneella osaa kirjoittaa".

Pynnönen, 63, jää tehtävistään eläkkeelle lokakuun 1. päivänä. Viimeisen työpäivänsä iloinen, räväkkä ja sanavalmis Ampumaurheiluliiton toimistosihteeri tekee kuitenkin jo 23. heinäkuuta. Taakse jää paria kuukautta vaille 37 vuotta liiton palveluksessa!

Vuodet SAL:ssa ovat olleet värikkäitä, monipuolisia ja mielenkiintoisia.

– Myönnän, että viimeksi kuluneiden vuosien aikana mietin joskus työpaikan vaihtamista, koska työtahti on vain kiihtynyt. Itse ampumaurheilu ei ole minua koskaan kyllästyttänyt, ampumaurheiluväen keskuudessa pidetty ja tunnettu Pynnönen sanoo.

KUN JÄÄN ELÄKKEELLE, meille tulee saman tien muutto, koska kotitalomme menee remonttiin. On hyvä, että jään eläkkeelle juuri tuossa vaiheessa, koska töitä on paljon.

ERITYISEN TYYTYVÄINEN OLEN SIITÄ, että pääsen suht´ terveenä eläkkeelle ja saan tehdä niitä asioita, joita olen aina halunnut tehdä, mutta joihin ei ole aina ollut aikaa. Esimerkkinä voisin mainita Käpylän Pallon fanitoiminnan.

NAUTIN ERITTÄIN PALJON, kun saan vain olla ja tehdä juuri sitä mitä haluan ilman aikatauluja. Olen odottanut sitä jo monen vuoden ajan. Toivottavasti en nyt sitten pety! Suurempia suunnitelmia minulla ei ole.

KÄPYLÄN PALLO on minulle tärkeä. Olen ollut seuran sihteerinä, valmentajana, edustusjoukkueen huoltajana ja naisjaostossa.

ENITEN JÄÄN KAIPAAMAAN seuraihmisiä, kuten esimerkiksi Backmaneja ja Tiaisia, sekä ampujia, valmentajia ja yhteistyökumppaneita, jotka ovat tulleet läheisiksi. Varmasti kaipaan myös värikkäitä kahvi- ja lounaspöytäkeskusteluja työkavereideni kanssa!

VALO-TALO on yhteisö, jossa olen viihtynyt. Tännekin jää monta vanhaa ystävää.

PARHAAT MUISTONI OVAT Pietarin-risteily työporukan kanssa keväällä 2012 ja vuonna 1985 Viikissä järjestetyt PM-kilpailut. Kenellekään ei ollut kokemusta kisajärjestelyistä, ja kaikki piti opetella kantapään kautta. Ne olivat silti oikein mukavat kilpailut!

NYT MINULLA ON AIKAA katsoa tv:stä futismatsit loppuun asti ja jännärit, jotka alkavat 22:n jälkeen.

KÄÄRMETALO ON MINULLE tietysti asuinpaikka, mutta sen pihapiiri on minulle erittäin tärkeä! Kuin herrankukkarossa olisi. Mieheni on asunut Käärmetalossa vuodesta 1960 lähtien ja minä vuodesta 1977. Nyt asumiseen tulee remontin takia noin vuoden tauko, emmekä vielä tiedä, minne päin kaupunkia meidät "heitetään" evakkoon.

Maila Pynnönen

- **SYNTYNYT:** 4.5.1952, Huittinen
- **KOTIPAIKKA:** Helsinki
- **AMMATTI:** Ampumaurheiluliiton toimistosihteeri 8.12.1978–1.10.2015
- **HARRASTUKSET:** "Jalkapallo ja erityisesti Käpylän Pallon (KäPa) fanitoiminta. Karaoke. Kotipihallani on paljon toimintaa."

Teksti ja kuva LASSI PALO

BERETTA

Metsästäjän valinnat

690 FIELD III

Uutuusmalli 690 Field III tuo Beretan päällekkäispiippuiset haulikot täysin uuteen aikakauteen, jossa perinteet on yhdistetty uusimpaan teknologiaan. Lopputuloksena on markkinoille tuotu omassa luokassaan oleva metsästyshaulikko.

686 SILVER PIGEON I

ULTRALIGHT

486 PARALLELO

sako

Sako Oy | PL 149, 11101 Riihimäki | Puh. 010 830 5200 | www.sakosuomi.fi

SAKO INNER CIRCLE

LIITY SISÄPIIRIIN JA SAAT AINUTLAATUISIA ETUJA:

WWW.SAKOINNERCIRCLE.FI